

**Hasan
BABUR**

Caferilik İnancını
Tanıtma, Araştırma
ve Eğitim Derneği
Başkanı

*Geçmişten
ders almayanın
geleceği olmaz.
Biz buna bugün
şahit oluyoruz.*

*Yalancı
kınamalar,
samimi olmayan
barış çağrıları ve
süt emen
çocukların anne
kucağında
öldürüldüğü bir
dünyada
"ama"lara yer
yoktur*

*Bu gerçekleri
artık ne paraları
ne de yalanları
gizleyebilir. Yeter
ki o mazlum
halkın yardım
çağrılarına
lebbeyk diyen
birileri olsun.
Yeter ki bu
dünyada
çocukların
ölmemesi için
mücadele edecek
hür ve vicdanlı
insanlar olsun.*

“Kuşkusuz bugünün Kerbelâsı, Filistin’dir.”

Ehlibeytin yasını kendi yası bilen siz değerli Hüseyin âşıklarını “Evrensel Aşura Matem Merasimi”nde hürmetle selamlıyorum.

Hz. Hüseyin’in davasının ne kadar evrensel olduğunu, sadece 14 asır önce muharrem ayının onuncu günü yaşanan bir felaket ve katliamdan ibaret olmadığını, bu günlerde daha iyi anlamaktayız.

Mazlumun din, ırk, mezhep ayırt etmeksizin yanında olmanın ne kadar önemli olduğunu bir kez daha görmekteyiz ve yaşamaktayız.

Kuşkusuz bugünün Kerbelâsı, Filistin’dir.

Bugünün Ali Askeri, Gazze topraklarında şehit düşen on binlerce Filistinli çocuktur.

Dünyanın gözü önünde, Batılı devletlerin himayesi altında Siyonist rejim insanlık dışı eylemleri ve zulümleri ile hür insanların kalbinde derin yaralar açıyor.

Bugün burada, böylesi anlamlı bir programda, siz Kerbelâ’nın yürekli takipçilerinin huzurunda bu soykırıma destek verip tarihin kara sayfasına isimlerini yazdırmış sözde dünya liderlerine seslenmek istiyorum;

Şunu iyi bilin ki!!!

Tarih sizi unutmayacak...

Bu mazlumların ahi yerde kalmayacak... Kerbelâ’nın vicdanlı evlatları Hüseyini bir duruş ile mazlumun yanında zalimin karşısında durmaya devam edecek.

Değerli Hüseyin Dostları...

Vicdani ve İnsani değerlerin ayaklar altına alındığı bu zamanda, Hüseyini Mektebin yetiştirdiği ve Hüseyini değerleri benimsemiş bir avuç insan sadece İslam ümmetinin değil, aynı zamanda tüm insanlığın izzet ve haysiyetini koruyarak bu zulme karşı koymaktadır.

İşte bunlar İmam Hüseyin’in Aşurası’ndan ders almış ve bu değerleri hayatlarına katmış kimselerdir.

Kimisi eline silah alıp direnir, kimisi kalem ile cihat eder...

İşte bu Hüseyini duruşa sahip vicdanlı Ehlibeyt dostlarının bir parçasında sizlersiniz...

Lebbeyk Ya Hüseyin !!!

Değerli Dostlar

Dün Hazreti Zeynep’i yeniden esir ettirmemek için canını ortaya koyanlar, bugün Filistinli çocuklar ve kadınlar için göğsünü siper ediyor.

İşte Aşura, dünyada zulme başkaldırıp, mazlumların yardımına koşan insanların birleştiği yerdir.

İnsanlık var oldukça Kerbela ve onun öğretileri var olacaktır. Bu dünyada mazlumlar var oldukça, Hüseyiniler de var olacaktır.

Zulüm olduğu yerde, Direniş olacaktır...

Bu, geçmişte Kerbelâ’da da vardı, bugün de var. Yarın da olacak. !!!

Kıymetli Ehlibeyt Dostları...

Geçmişten ders almayanın geleceği olmaz. Biz buna bugün şahit oluyoruz.

Yalancı kınamalar, samimi olmayan barış çağrıları ve süt emen çocukların anne kucağında öldürüldüğü bir dünyada “ama”lara yer yoktur...

Bu gerçekleri artık ne paraları ne de yalanları gizleyebilir. Yeter ki o mazlum halkın yardım çağrılarına lebbeyk diyen birileri olsun. Yeter ki bu dünyada çocukların ölmemesi için mücadele edecek hür ve vicdanlı insanlar olsun.

Zulüm karşısında susmak, zulmün ta kendisidir... Onun için susmadık ve susmayacağız hep haykıracağız...

Haykır Baburoğlu bu dünya duysun...

Kesilir nesil, kök, soy, dünya duysun...

Öyle şahlanın ki koy dünya duysun...

Filistin inliyor, Kudüs ağlıyor...

Değerli İmam Hüseyin Ezadarları

Tarafsızlık bir seçenek değildir. Tarafsızlık, Hakkın ve adaletin karşısında olmaktır.

Tarafsızlık doğruyu gizlemektir. İster Kerbelâ’da olsun, ister Filistin de olsun, ister toplumun içinde, okulda, mahallede veya evde olsun...

İmam Hüseyin’in yolundan gidene zulmetmek değil, zulüme başkaldırmak, engel olmak yakışır. Adil olmak, dürüst olmak yakışır...

Allah için yaşayıp, Allah için mücadele etmek yakışır.

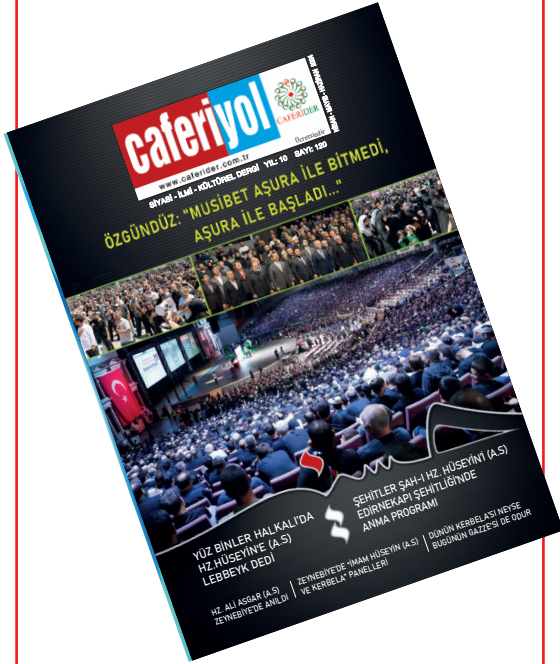

Yıl:10 Sayı: 120 Üç Ayda Bir Yayınlanır
NİSAN - MAYIS - HAZİRAN 2024 Ücretsizdir.

SAHİBİ CAFERİDER ADINA
Taner KIRHAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin ATAM

GRAFİK - TASARIM
Osman YAVUZ

YAZIŞMA ADRESİ

Halkalı Merkez Mah. Zeynebiye
Cad. Pembegül Sk. No: 46/2
Küçükçekmece - İST
Tel&Fax: +90 212 470 43 37

www.caferiyol.com.tr
caferider.tr34@gmail.com

BASKI: Göksu Matbaa
Ahmet Göksu

Bayrampaşa Topkapı / İST.
Tel: 0535 744 5716
Sertifika No: 47617

CAFERİYOL BASIN İLKELERİNE UYMAYA SÖZ
VERMİŞTİR. DERGİDE ÇIKAN YAZILAR KAYNAK
GÖSTERİLEREK İKTİBAS EDİLEBİLİR.
YAYINLANAN YAZILARIN TÜM FİKRİ
SORUMLULUĞU YAZARLARINA AİTTİR.

İÇİNDEKİLER

- 04 "AŞURA HER ŞEYDEN ÖTE BİR ZİRVEDİR AŞURA GÜNÜNÜN HEDEFİ BELLİDİR."
Selahattin Özgündüz Türkiye Caferileri Lideri
- 06 YÜZ BİNLER HALKALI'DA HZ.HÜSEYİN'E (A.S) LEBBEYK DEDİ
Caferiyol
- 08 ZEYNEBİYE'DE ŞÂM-I GARİBAN
Caferiyol
- 10 ZEYNEBİYE'DE "İMAM HÜSEYİN (A.S) VE KERBELA" PANELLERİ
Caferiyol
- 12 EDİRNEKAPI ŞEHİTLİĞİ'NDE ANMA PROGRAMI
Caferiyol
- 14 DÜNÜN KERBELA'SI NEYSE BUGÜNÜN GAZZE'Sİ DE ODUR
Taner KIRHAN - Tarih Öğretmeni
- 16 ULUSLARARASI HZ. ALİ ASGAR (AS), GÜNÜ İSTANBUL, İĞDIR VE KARŞTA ANILDI
Zehra Ana Derneği
- 18 GADİR-İ HUM BAYRAMI HALKALI'DA KUTLANDI
Cabir
- 20 KAYNAKLARDA GADİR-İ HUM OLAYI
Caferiyol
- 22 HZ. FATİMA (S.A) İLE HZ. ALİ (AS)'NİN KUTLU EVLİLİKLERİ
Caferiyol
- 24 AŞURA GÜNÜ KERBELA'DA YAŞANANLAR
Araştırma
- 26 PEYGAMBER DÖNEMİNDE YAPILAN SAVAŞLARIN HEDEFİ
Caferiyol
- 28 HZ. PEYGAMBERİN VEDA HACCI İÇİN MEDİNE'DEN AYRILIŞI
Araştırma
- 30 İSLAM'IN ZAFERİ: "MÜBAHELE" GÜNÜ
Araştırma
- 32 İSLAM TARİHİNİN SİYASİ KIRILMA NOKTASI: KERBELA
Araştırma
- 34 PEYGAMBER NE DEDİ? ÜMMET NE YAPTI?
Caferiyol
- 35 AŞURE AŞI MI? AŞURA GÜNÜ MÜ?
Araştırma
- 36 OSMANLI'NIN KÜLTÜR HAYATINDA AŞURA
Araştırma
- 37 KERBELA'YI UNUTTURMAYA ÇALIŞANLAR
Araştırma
- 38 ZEYNEBİ DURUŞ
Caferiyol
- 40 MUHARREM AYI, MAZLUMLARIN YASI VE KERBELA
Caferiyol
- 41 KERBELA'DA İMAM HÜSEYİN İLE (A.S.) BİRLİKTE ŞEHİT OLANLAR
Araştırma
- 42 HÜR B. YEZİD ER-RİYAHİ'NİN TÖVBESİ
Araştırma
- 43 KERBELA ALEMDARI HZ. EBULFAZL ABBAS
Araştırma
- 44 MEYSEM-İ TAMMAR'IN ŞEHADETİ
Araştırma
- 45 KERBELA KRONOLOJİSİ
Caferiyol
- 46 HZ. MÜSLİM İBN-İ AKİL VE KÜFE'NİN İHANETİ
Araştırma
- 47 KERBELA'NIN İNTİKAMINI ALAN MUHTAR ES-SAKAFİ
Araştırma
- 48 ZEYNEBİYE'DE KUTLU ZAFER PANELİ DÜZENLENDİ
Araştırma

Neden İslam Coğrafyasında Her Gün Aşura Her Yer Kербela?

(11. Yüzyıl Sonrasına Kısa Bir Değerlendirme)

İslam coğrafyası, 11. yüzyılda İber Yarımadası'ndan Orta Asya ve Hindistan'a, Anadolu'dan Afrika'ya kadar geniş bir alanı kapsıyordu. Müslümanlar, İpek Yolu ve Baharat Yolu gibi ticaret yollarını kontrol ediyordu. Kızıldeniz, Basra Körfezi ve Akdeniz gibi deniz yollarında yoğun ticaret faaliyetleri yürütüyorlardı. İleri tarım teknikleri, kağıt yapımı, cam işleme ve tıp alanındaki yenilikler, ekonomik ve bilimsel gelişmelere katkıda bulunuyordu. Abbasiler zayıflamıştı, ancak Selçuklular Alp Arslan ve Melikşah önderliğinde büyük bir güç haline gelmişti. İbn Sina ve İbn Rüşd gibi düşünürler, bilim ve felsefede önemli katkılarda bulunmuştu. Medreseler, eğitim ve öğretim merkezleri olarak hem dini hem de beşeri bilimlerin öğretilmesinde rol oynuyordu. Müslümanlar, dinimizin emrettiği gibi ilmi Çin'de olsa bile gidip bulmuş ve çağlarının gereğinin üstünde bir gelişme göstermişlerdi.

Avrupa ise 11. yüzyılda tarım ve yerel ticarete dayalı bir ekonomiye sahipti. Feodal sistem ve merkezîyetçi olmayan siyasi yapılar ön plandaydı. Kilise, siyasi ve sosyal hayat üzerinde büyük bir otoriteye sahipti. Avrupa, skolastik düşünce ve feodal yapılar içinde sıkışmıştı. Avrupa, siyasi, ekonomik ve sosyal yapıları açısından sıkıntılar içindeydi ve gözünü İslam dünyasının zenginliklerine dikmişti. Bu amaçla 1096'da başlayan Haçlı Seferleri, Avrupa'nın Müslüman dünyasıyla kültürel ve bilimsel etkileşimde bulunmasına neden oldu ve yeni bilgi ve teknolojilerin taşınmasını sağladı. Müslümanlardan pusula, gemi yapım teknikleri ve dünyanın yuvarlak olduğu bilgisi öğrenildi, bu da Coğrafi Keşifler'in başlamasına yol açtı.

Coğrafi Keşifler, Avrupalıların Doğu'nun zenginliklerine doğrudan ulaşma isteğiyle başladı. Osmanlı'nın kara ticaret yollarını kontrol etmesi, Avrupalıları deniz yoluyla yeni rotalar aramaya yöneltti. Keşifler ve sömürgecilik, Avrupa'nın ekonomik yapısını canlandırdı ve zenginleştirdi. Haçlı seferleriyle Avrupa, pusula, barut, kâğıt ve matbaa gibi yeniliklerle tanıştı ve Rönesans'ın kapısı aralandı. Rönesans, bilim ve sanatın gelişmesini teşvik etti. Reform hareketleri, kiliseye olan güveni sarsarak Avrupa'da aydınlanma çağına başlattı. Aydınlanma Çağı, akıl, bilim ve bireysel özgürlükler üzerine yoğunlaştı ve bu düşünceler, Amerikan ve Fransız Devrimleri'ne ilham verdi. Eğitim ve bilginin yayılmasının toplumlara ileriye taşıyacağına inanıldı ve akıl ve bilim yoluyla insanlığın sorunlarının çözülebileceğine dair çalışmalar yapıldı.

1760'da başlayan Sanayi Devrimi ile birlikte Avrupalılar, hammadde ve pazar arayışıyla

sömürgeciliğe başladılar. Müslüman toprakları da bu sömürgecilik dalgasından etkilendi. Osmanlı ve diğer İslam dünyasındaki gerileme, bilim ve teknikte geri kalmışlık büyük acılara yol açtı. Avrupalı sömürgecilerce İslam coğrafyasının her yeri Kербela'ya, her günü Aşuraya döndü.

1099 yılında Kudüs'ü işgal eden Haçlılar bazı kaynaklara göre 70.000'e yakın Müslümanı katletti. 1800 ile 1914 yılları arasında Müslümanlar acımasız bir işgal, istila ve sömürü tecrübesi yaşadı. Portekizliler ve İspanyolların öncülüğünde başlayan sömürgecilik yarışına, Fransızlar, İngilizler, Hollandalılar, Ruslar, Almanlar, İtalyanlar ve Belçikalılar katıldılar. Mısır, Sudan, Kenya, Cezayir, Suriye, Yemen, Libya, Kırım, Azerbaycan, Türkmenistan, Özbekistan ve Anadolu gibi birçok yer kanlı bir şekilde işgal edildi. Fransız Cezayir katliamı, Rus, Ermeni Hocalı katliamı, Ruanda katliamı, Ahıska Türkleri katliamı gibi sayısız katliamlar ve günümüzde yaşadığımız Gazze katliamı Kербela'dan farksızdı.

Müslümanların, 200 yıldan fazladır bu katliamlara düşer olmasının sebepleri nelerdir? Alak suresinde Bilginin Önemi bizlere oku emriyle, İlimin Yüceliğini Mücadele suresiyle, Bilgi Sahibi Olmanın Üstünlüğünü Zümer suresinde 'Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?', Evrenin Yaratılışı Üzerine Düşünmeyi Ali İmran suresiyle anlatan yüce Kur'an'ın ilim ve bilime verdiği önemi ve insanları düşünmeye, araştırmaya ve öğrenmeye teşvik ettiğini göz önüne alırsak, oku emri gereği okumayan Müslümanları okuyan düşmanlar geçer. Akıl et emrine uyup akıl etmeyen Müslümanları akıl eden düşmanlar geçer. Kербela'da, okumayan, akıl etmeyen ve düşünmeyenler Hz. Hüseyin'in uyarılarını dikkate almamış, onu hak batıl savaşında yalnız bırakmışlardı. İslam coğrafyalarında tarih boyunca yaşanan ve günümüzde yaşadığımız Gazze'deki Kербela hep aynı hataların ürünüdür.

Bu yüzden, İslam medeniyetini geliştirmek için akıl, içtihat, düşünce, bilim ve çok kültürlülüğü hâkim kılmalıyız. Bu medeniyetle, sadece kültürel değil, ekonomik ve ticari açıdan da güçlü bir zemin oluşturmamız. İçsel gelişmeyi frenleyici tutumlar ve dışsal baskılar bertaraf edilmeli. Tutuculuk ve kilimsiz modernleşme ortadan kaldırılmalı. Bilime karşı öz güven ve "açlık" hali yaygınlaştırılmalı. İctihadi merkeze alan bir din ve dünya görüşü geliştirilmelidir. İslam inancı ile uyumlu özgürlük, demokratikleşme ve çok kültürlülük değerleri yeniden canlandırılmalıdır. Müslümanlar İslam'ın temel hükümleriyle bir olmalı, fıkıh detaylarıyla tefrikaya düşmeyi bir kenara bırakıp, bir ve birden olmalıdır. İNŞALLAH.

Taner KIRHAN
CAFERİYOL
Dergisi İmtiyaz
Sahibi

Justin A. McCarthy, Louisville Üniversitesinde Amerikalı tarih profesörüdür., 1821-1922 yılları arasında yaklaşık beş buçuk milyon Osmanlı İmparatorluğu vatandaşının, Türk ve Müslüman'ın Avrupa'dan sürüldüğünü ve beş milyondan fazlasının öldürüldüğünü ya da kaçarken hastalık veya açlık sonucu öldüğünü tahmin ediyorum diyor.

"Musibet Aşura İle Bitmedi, Aşura İle Başladı..."

**Selahattin
ÖZGÜNDÜZ**

Türkiye
Caferileri Lideri

Hiz. Zeyneb (s.a) bu davada İmam Hüseyin'in (a.s) vasisidir. Hiz. Zeyneb (s.a) ağır şartlar altında vesayetin ağır yükünü nazik kadın omuzuna üslenmişti. Hiz. Abbas'ın (a.s) taşıdığı alemleri ve İmam Hüseyin'in taşıdığı önderlik onurunu Hiz. Zeyneb (s.a) omuzlamıştır. Hiz. Zehra (s.a) bu günlere Hiz. Zeyneb'i hazırlamıştı. Kerbela'da Al-i Muhammed'in yuvasına ateş vurdular. Bu ümmet kendi peygamberin yuvasına ateş vurmuydu."

Hiz. Hüseyin (a.s) ve 71 yakınının şehit edilmesine yönelik konuşmasında, Hiz. Hüseyin'in (a.s) yolunda olduklarını, zalimin zulmüne boyun eğmeyeceklerini kaydetti.

"İmam Hüseyin (a.s) bize emri bil maruf, nehy-i anil münkeri, sulhu salahı oluşturmayı, müminleri birbirleriyle barıştırmayı salık veriyor. Emevî yolundan değil, resulün ve onun vasisi Hiz. Ali'nin (a.s) yolundan gitmeyi tavsiye ediyor. Ben bunun için bu yola çıktım. Hüseyin isek biz de o yolda devam edelim

Dünyanın göz bebeği İstanbul'umuzda bu merasimi yaşatan ve bu salonu dolduran misafirlerimizin tamamına teşekkür ediyorum.

Resulullah, daha Hüseyin yeni doğduğunda ağlamaya başlamıştı çünkü Cebrail ona bu hadisenin yaşanacağını bildirmişti. Bu ağlamak bize Resulullah'tan yadigâr. Gönlümüz Resulullah'tan yana çarpar. Onun gibi düşünür, onun gibi hissederiz.

Bugün Şimr'in, Yezid'in zulmettiği gibi Müslümanlar da İmam Hüseyin'e zulmediyorlar. İmam Hüseyin (a.s) kılıcını bir anda kınından çekip var mı bana meydan okuyan demedi. İmam Hüseyin deyince akla bu geliyor fakat yok öyle bir şey. Aynı zamanda İmam Hüseyin zavallı, biçare, boynunu celladının boynuna uzatan birisi de değildi. Bize nedense böyle iki Hüseyin sunuldu.

İmam Hüseyin'in (a.s) abisi olan İmam Hasan sulhen Ümmet-i Muhammed kanı akmasını diye hükümeti devretmişti Muaviye'ye. Şartı da belliydi, Kur'an ve sünnete uyacak, hukuksuzluk olmayacak, Müslümanlar arasında ayırım olmayacak, Ehl-i Beyt hanedanına komplolar kurulmayacak. Bu şartlar sağlandıktan sonra hükümetin başında kimin olduğunun ne önemi var ki?

Adaletle yönetileceksek başka ne isteriz. Ama Muaviye iktidarı eline alır almaz altına imzasını attığı bu şartları ayakları altına aldı. Onu namazın, orucun hiç ilgilendirmediğini söyledi. İmam Hasan buna rağmen savaşmadı 10 yıllık İmameti sürecinde. Kufeliler süreklili "İmam Hüseyin belki çağrımıza kulak verir." diyerek Muaviye'ye karşı mektuplar yazmaya başlamışlardı. İmam Hüseyin sabır tavsiye etti ve İmamın Hasan olduğunu söyledi. İmam Hasan zehirle şehit edildiğinde İmam Hüseyin yine sabrı tavsiye etti ve on sene de öyle geçti. Sonra Muaviye ölünce başa oğlu geçti ve bütün coğrafyaya biat emri gönderdi ve

biat etmeyenlerin ise öldürülmesini emretti.

İmam Hüseyin kimseyle savaş başlatmış değildi. Bu biat emri geldiğinde İmam Hüseyin sevenleriyle birlikte Ravza-ı Mutaharra'da ibadetle meşguldüler. İmam Hüseyin ailesiyle birlikte bu haberi alınca Mekke'ye gittiler. Çünkü İslam'dan önce, cahiliye döneminde bile orada kan akıtmak

yasaktır. Orada da Yezid'in görevlendirdiği bir terör oluşumu Hiz. Hüseyin'i ihram içerisindeyken, Kabe'yi tavaf ederken şehit etmek istediler.

Yezid nasıl bir insan? Dört seneyi doldurmayan iktidarında birinci iktidarı Peygamber evladını katletmek. İkinci icraatı tarihte Harre olayı; Peygamber şehrinin kana bulamak ve Peygamber ashabını kılıçtan geçirmektir. Üçüncü icraatı olarak Kabe'yi mancınıklarla yakıp yıktı. Yezid bu olay esnasında yatağında kömürleşmiş olarak bulundu.

Yezid istedi ki bu icraatları Hüseyin'in biatını alarak yapsın. Sizce Hüseyin biat edebilir miydi Yezid'e? Hüseyin diz çöküp böyle bir insana biat edemezdi. Hüseyin yola zalimlik etmek için çıkmamıştır. Ümmetin ıslahı için yola çıkmıştır, iyiliği yaygınlaştırmak ve kötülükten men etmek için yola çıkmıştır. Dedesinin ve babasının yolunu devam ettirmek için yola çıkmıştır.

Zeynebiye'de 4 Muharrem!

"Lebbeyk Ya Huseyn! diyoruz. Bin dört yüz sene önceki hadiseye mi diyoruz? Yoksa İmam Hüseyin'in (a.s) "Hel min nasirin yensuruna! (Yok mu bize yardım eden!) nidası bize gelip yetiştiğinde, biz başka Kerbelalarla karşı karşıya olduğumuzda, safımızı doğru tutmamız noktasında mıdır? Günün Aşura'sına mı? Gönlü İmam Hüseyin (a.s) ile olan her zaman Yezid'ini karşısında bulacak. Muhammed'in, Ali'nin, Zehra ve Zeyneb'in yanında yüzünüz ak olsun.

İstanbul Valimiz Davut Gül'ün özel davetiyle düzenlenen Yas-ı Matem Orucu programına katılmıştık. Bu sofrada Alevi-Caferi canlarla birlikte aynı sofrada buluşmak çok anlamlıydı. Diğer bakanlarımızı kötülemek anlamında demiyorum ama en başarılı gördüğümüz, iç huzurumuzu ve güvenliğimizi temin ile görevli kılınan İçişleri Bakanımız Sayın Ali Yerlikaya'nın da katılımı ve sohbetleri programı apayrı anlamlı kılmıştır.

Sevgili bakanımızın ve valimizin sohbetlerinde çok farklı şeyler okuduk. Bütün kamuoyuna

Muhammed evladının yasının sadece Caferi-Alevi kesiminin değil, bütün milletçe hepimizin yası olduğunu çok güzel bir şekilde beyan ettiler. Ayrıca program da şunu da öğrenmiş olduk ki, Türkiye'nin her neresinde Ya Hüseyin! nidası yayılıyorsa, o bölgelerde de özel programlar yapılmış ve değerli valilerimiz böyle bir sofrada canlarla buluşmuş. İnşallah ruz-i mahşerde değerli bakanımız ve valimiz Resul-i Ekrem'den payını alır."

Zeynebiye'de 5 Muharrem!

"Hiçbir gün Aşura'ya benzemez. Hiçbir günü, zulüm alanını ve mıntıkayı Aşura ile kıyaslamayın. Aşura her şeyden öte bir zirvedir. Aşura gününün hedefi bellidir.

Aşura süt emer Hz. Ali Asgar'da (a.s) dahil herkesin misyonunu bildiği bir gündür. İmam Hüseyin (a.s) neden başsız naaşının üstünde at koşturmayı hak etti? İmam Hüseyin (a.s) diyor ki, Eğer ben Yezid'e, böyle bir insana biat elini uzatsaydım İslam'ın Fatiha'sı okunur. Günümüzde hala İmam Hüseyin (a.s) baş kaldırdı gibi söylemlerle Yezid avukatlığı savunanlar var. İmam Hüseyin (a.s) Yezid'e biat etseydi İslam ölürdü.

Birileri bize kendi devletimizi ve milletimizi Yezid olarak tanıtmaya çalışmıştı. Ama bizler yutmadık! Bu necip millet İslam için Zülfiyar'ı Ali gibi haçlı karşısında göğsünü siper etmiştir. İslam dünyasına oyunlar kuran kim varsa zamanın Yezid'i o dur. Zeynebiye toplumu bu milleti mezhep üzerinden birbirine düşman etmeye çalışanların oyununu boşa çıkarmıştır."

Zeynebiye'de 6 Muharrem!

"Bizim derdimizi paylaşmak için İğdır'da devlet erkani, Ali Asgar Gününde bir aradaydı. Çünkü İçişleri Bakanımız Ali Yerlikaya'nın, bu devletin dahiliye nazırının talimatı vardır.

Bütün camilerimiz Ali, Hasan ve Hüseyin ismi ile müzeyyendir. Ben bu necip milletin bir parçası olmaktan onur duyuyorum. İmam Hüseyin (a.s) on yedi günlük kucağında bebeğiyle yollara düşmüştü. Savaşa giden bir insan bu şekilde gider mi sizce? Hz. Hüseyin (a.s) kardeş kavgasından kaçmıştır. Ama kardeş başkasını bırakıp, bî-gayret oldu mu başa bela olur. Ehl-i Beyt her şeyin en güzel örneğidir. İmam Hüseyin'in (a.s) bu emsalsiz çıkışı bozgunluk çıkarıp, keyif çatıp, haksızlık edip, zulmetmek için değildi. İmam Hüseyin (a.s) ceddinin emsalsiz, mükemmel dini getirdiği o şehirden yani Medine'den ayrılıp Kerbela'ya doğru hareket etmişti. İmam Hüseyin'in (a.s) Yezid gibi birisine biat etmemesi taht kavgası mıdır? Ben ölene kadar İmam Hüseyin'i (a.s) savunacağım. Ben değil Ehl-i Beyt'i, İmam Hüseyin'in (a.s) o boş kalan beşiği var ya, onun o küçük tahtasına hakaret edenin karşısında her zaman duracağım."

Zeynebiye'de 7 Muharrem!

"Yüce Allah düğümlenmiş ve bağlanmış kullar istemiyor. Açılmış, serpişmiş düşünen, bakan ve gören kullar istiyor. Aklını zincirlerden kurtarmasını istiyor insanların. Akıl sahibi olun demiyor lüb sahibi olun diyor. Bizler Kerbela'da

olsaydık sırtımızda su taşır, Al-i Muhammed'i susuz bırakmazdık. Rahmet kanallarını açılıp bu lanetin üzerimizden kalması için yapmamız gerek şey ona avukatlık yapmak yerine tebber etmemiz gerekiyor. Yezid'e ne diye bu ümmet avukatlık refleksi gösteriyor? Ehl-i Sünnet'in büyük alimlerinden İmam Ebu Hanife bu Emevîlere karşı savaşmış İslam'ı bunların pençesinden kurtarmayı farz görmüştür. İmam Hüseyin (a.s) cennet gençlerinin efendisi değil midir? Ümmet-i Muhammed'i kandırıp o suça ortak ediyorlar. İlmin namusu da onu bilgiye, ilme susamış kulak kabartmış insanlara kirlenmeden doğru bir şekilde aktarmak değil midir?"

Zeynebiye'de 8 Muharrem!

"Yüce Allah'ı anlamak için peygamberimiz Muhammed Mustafa'nın kapısına başvurmalıyız. Peygamberimiz her konuda son sözü söyler. Bizler de lehimize de, aleyhimizde de olsa baş üstü demeliyiz. Kalbimizde de en ufak bir şekilde şüphe dahi duymamalıyız. Kur'an-ı Kerim ve sahih sünnet ışığında ihtilaflarımızı bir araya gelerek çözeceğiz. Ben bühtan konuşmamak adına azami dikkati gösteriyoruz ve göstermeye de devam edeceğiz. Ben birilerine yapmadığı suçu istinat edip, şahsiyet terörü yapanların dininden değiliz. Benim peygamberim ve imamım ona buna çamur atıp şahsiyet terörü yapın yerden yere vurun dememiştir. Ben bühtanı, iftirayı caiz gören dini kabul etmiyorum!

Kur'an-ı Kerim bizlere diyor ki, iftirayı, yalanı ve milletin beynine kirli bilgileri aktaranlar var ya onlar imansızdır! İftirayı caiz görenlerin dini benim dinimden değildir! Yüce Allah beni o dine dahil etmesin. Peygamberimiz sıradan mıdır? Peygamberimiz masum olsa da örnek olamazmış! Allah'ı sevmenin şartı Muhammed Mustafa'ya uymaktır. Güzel örnek mi peşindediniz? Resulullah'da en güzel örnekler vardır. Yüce Allah Peygamberimizi bizlere rol model olarak göstermiştir. Muaviye'de Kur'an-ı Kerim'le aldatmıştı, şimdide de Muhammed'siz Kur'an-ı Kerim'le aldatmak istiyorlar."

Zeynebiye'de 9 Muharrem!

"Hz. Abbas (a.s) Kerbela'da ölçüsünü koymuştur. Canımı canından, evladımı evladından çok sevmeyen Mümin olamaz diyen Resulün ümmetinin gerçekçi bakışı ve ölçüsü bu olmalıdır. Bu necip millet Zeyneb'e Abbas oluruz demiştir. Perspektifi doğru, değerleri için canını, vatanı ve Ümmet-i Muhammed uğruna can feda edebilecek bir milletimiz var. Ve bu necip millet karakterini Celal Abbas ile özdeşleştirmiştir. Bu necip millet karakterini de İstiklal Harbi'nde, Çanakkale'de, 15 Temmuz'da, Kıbrıs'ta göstermiştir. Dünyanın en mücehhez ordularına Çanakkale'yi geçilmez kılmıştır. Hz. Abbas'ın (a.s) hayranları da Karabağ'da, Şuşa'da gösterdiler. Şuşa'da kahraman ordumuz dünyanın savaş doktrinini değiştirmiştir. Bu dünyada Hz. Abbas (a.s) hayranları ne büyük destanlar yazmıştır. Anadolu'daki Türk de ona Celal Abbas unvanı vermiştir. Zillet kabul etmeyen bir millet."

Zeynebiye'de 3 Muharrem!

"Ehl-i Beyt meveddeti milletçe ortak müstereğimizdir. Allah'ımızın bizi sevmesinin şartı peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya uymalıyız. Peygamberimize uymak sakalımızın uzunluğu veya şavarımızın paçasının genişliğiyle mi oluyor? Peygamberimize uymak kıl meselesi değildir. Peygamberimize uymak her şeyden önce gönül meselesidir. Gönlünün O'nunla atması gerekiyor. O'nun sevdiğini sevip, sevmediği şeyden uzak durmalıyız. O zaman Kur'an-Kerim'in idealize ettiği insan modelinin erkek versiyonu olan Muhammed Mustafa, Ali Murtaza ve Hasaneyn gibi, kadın ise de Hz. Fatma (s.a), Hz. Hatice (s.a) ve Hz. Zeyneb (s.a) gibi olur."

“Allah’ım! Sen biliyorsun ki, bizim tarafımızdan gerçekleşen kıyam, saltanat için yarışmak ve değersiz dünya mallarından bir şeye ulaşmak için değildir. Senin dininin (öğretilerini) öğretmek, ıslahat yapmak, mazlum kullarına emniyet ve güvence kazandırmak, İslam’ın farzları ve Resulullah’ın sünnetleri ve hükümleriyle amel olunmasını sağlamak içindir.”

Yüz binler Halkalı’da Hz.Hüseyin’e (a.s) Lebbeyk Dedi

Yüzbinler Halkalı’da Hz.Hüseyin’e (a.s) Lebbeyk Dedi

Caferilik İnancını Tanıtma Araştırma ve Eğitim Derneği (CAFERİDER) tarafından, Hz. Muhammed’in (s.a.a) torunu İmam Hüseyin (a.s) ve beraberindeki 71 yarenin Kербela’da şehit edilmesinin 1385. yıldönümü nedeniyle Halkalı’daki Yahya Kemal Beyatlı Kültür Merkezi’nde “Evrensel Aşura Matem Merasimi” düzenlendi.

Törene Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, Ak Parti İstanbul Milletvekili Şamil Ayırım, İstanbul Valisi Davut Gül, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu, Küçükçekmece Kaymakamı Mustafa Antepioğlu, Küçükçekmece Belediye Başkanı Kemal Çebi, CHP İstanbul Eski Milletvekili Ali Özgündüz, 22. Dönem İğdır Milletvekili Dursun Akdemir Avcılar Belediye Başkanı Utku Caner Çaykara, Bağcılar Belediye Başkanı Abdullah Özdemir, CEM Vakfı Alevi İslam İnanc Hizmetleri Başkanı Mesut Yıldırım, Azerbaycan İlahiyat Enstitüsü Rektör Yardımcısı Doç. Dr. Mirniyaz Mürseloglu, Irak Başkonsolos Yardımcısı Aldulkerim Murat El Hassan, İyi Parti Genel İdare Kurulu Üyesi Özdemir Polat ve Zeynebiye Camiasının değerli kurum başkanları, yöneticileri siyasi parti temsilcilerimiz,

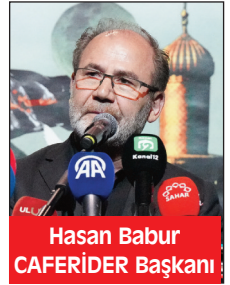
Emrullah Uzun
Sunucu

sivil toplum kuruluşlarının başkan ve yöneticileri ve yüzbinlerce Ehl-i Beyt dostları katıldı.

Sunumunu Emrullah Uzun’un yaptığı Kербela Şehitlerinin 1385. Yıldönümü anma töreni, saygı duruşu ve İstiklal Marşı’nın okunmasının ardından Dr. Anar Muhammedov’un okuduğu Kur’an-ı Kerim tilaveti ile başladı.

“Hüseyini duruşa sahip vicdanlı Ehl-i Beyt dostlarının bir parçasında sizlersiniz...”

Evrensel Aşura Matem Merasimi’ni organize eden CAFERİDER adına selamlama konuşmasını CAFERİDER Yönetim Kurulu Başkanı Hasan Babur gerçekleştirdi. Babur konuşmasında,

Hasan Babur
CAFERİDER Başkanı

“Kербelâ’nın vicdanlı evlatları Hüseyini bir duruş ile mazlumun yanında zalimin karşısında durmaya devam edecek. Değerli Hüseyin Dostları... Vicdani ve insani değerlerin ayaklar altına alındığı bu zamanda, Hüseyini Mektebin yetiştirdiği ve Hüseyini değerleri benimsemiş bir avuç insan sadece İslam ümmetinin değil, aynı zamanda tüm insanlığın izzet ve haysiyetini koruyarak bu zulme karşı koymaktadır.

Dr. Anar Muhammedov
Kur’an tilaveti

İşte bunlar İmam Hüseyin'in Aşurası'ndan ders almış ve bu değerleri hayatlarına katmış kimselerdir. Kimisi eline silah alıp direnir, kimisi kalem ile cihat eder... İşte bu Hüseyini duruşa sahip vicdanlı Ehl-i Beyt dostlarının bir parçasında sizlersiniz..." dedi.

"Biz de bu yolda devam edelim"

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz

"Hz. Hüseyin (a.s) ve 71 yakınının şehit edilmesine yönelik konuşmasında, Hz. Hüseyin'in (a.s) yolunda olduklarını, zalimin zulmüne boyun eğmeyeceklerini kaydetti.

Özgündüz; "İmam Hüseyin (a.s) bize emr-i bil maruf, nehy-i anil münkeri, sulh-u salahi oluşturmayı, müminleri birbiriyle barıştırmayı salık veriyor. Emevî yolundan değil, resulün ve onun vasisi Hz. Ali'nin (a.s) yolundan gitmeyi tavsiye ediyor. Ben bunun için bu yola çıktım. Hüseyin isek biz de o yolda devam edelim" dedi.

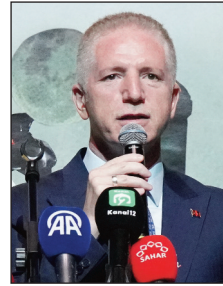
"Muharrem ayı Kerbela'da zalimin zulmüne boyun eğmeyenlerin matemidir"

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem

İmamoğlu, "Muharrem ayı, Kerbela'da zalimin zulmüne boyun eğmeyenlerin matemidir. Yüreğindeki adalet ve eşitlik hasretiyle oruç ibadetini yerine getiren ve lokmasını bölüşen siz değerli insanların matemini derinden hissettiğimi bilmenizi isterim. İçinde bulunduğumuz bu mübarek ay bize, zalime karşı mazlumun yanında olmanın, güçlünün değil cesaretle, en yüksek cesaretle haklının yanında durmanın onurunu hissettirir. Geçmişte yaşanmış derin acılar, büyük adaletsizlikler, toplum vicdanında yaşamaya devam eder. Onları aşmanın yolu asla yok saymak ya da bastırmak değildir. Aksine bu acıları ancak hatırlayarak, yüzleşerek aşabiliriz" diye konuştu.

İstanbul Valisi Davut Gül, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın selamlarını ileterek, Ehl-i Beyt sevgisinin evrensel ve sınırlar ötesi olduğunu

*Kerbela'nın kahramanı
O Zeynep ki,
kolları kesilmiş Celal
Abbas'ı, delik deşik edilmiş
Ali Ekber'i,
muradı yarım kalmış eli
kınalı Kasım'ı,
süt çocuğu Ali
Asgar'ı
'musibet sahrası'nda
Yezid'in zulmüne
kurban verendir.*

*Kerbela denilince;
Hz. İmam
Hüseyin'den (a.s)
sonra ilk akla
gelen isim, hiç
kuşkusuz Hz.
Zeynep'tir.
Elbette, bu Zehra
ve Ali yadigarının
Kerbela'daki eşsiz
rolü, hayatının
diğer sahalarının
gölge altında
bıraktığı için
hayatının Kerbela
faciasından
öncesi çok fazla
gündeme
gelmemektedir.
Oysa onu Zeynep
yapan ve
Kerbela'daki
müstesna rolüne
hazırlayan
etkenler ve
kısacası taşıdığı
faziletler de
fevkalade
önemlidir ve bizler
için, özellikle de
kadınlarımız için
her karesi birer
ders niteliği
taşımaktadır.*

dile getirdi.

Farklılıkların zenginlikleri olduğunu belirten Gül, "Ama ehlibeyt sevgisi bizim farklılıklarımız değildir. Ehl-i Beyt sevgisi hem Türkiye'mizde hem dünyanın her tarafındaki Müslümanların kalbinde, vicdanında, aklında yer almış bir sevgidir. Bizim topraklarımıza baktığımızda bunun en güzel somut göstergesi isimlerimizdir. Hep söylüyorum Anadolu'nun neresine giderseniz gidin 'Yezit' ismini görmezsiniz. Ama Anadolu'nun neresine giderseniz gidin 'Hüseyin, Hasan, Ali' ismini görürsünüz. Bu bizim aslında Kerbela meselesine nasıl baktığımızı, Anadolu insanının kalbinde, vicdanında nasıl yer aldığına en iyi göstergesidir." ifadelerini kullandı.

Zeynebiye Tiyatro Ekibi'nin sunduğu Senarist Ahmet Turgut'un yazdığı, Genel Sanat Yönetmeni Erdoğan Ünlü yönetimindeki Kerbela faciasını anlatan "Zeyneb'i Öldüren Dert" tiyatro gösterisini gözyaşlarıyla izledi.

Türk Kızılay'ın "Kan Ver, Hayat Kurtar" sloganıyla düzenlediği kampanya kapsamında çok sayıda katılımcı kan bağışında bulundu.

Ehl-i Beyt dostları, Azerbaycan'ın ünlü Ehl-i Beyt meddahi Seyyid Taleh Boradigahi'nin okuduğu mersiyelere ağlayıp sine vurarak eşlik etti.

Tören, Ayetullah Seyyid Seccad Huseyni'nin kıldırıldığı cemaat namazının ardından son buldu. "İmam Hüseyin (a.s) hak yolunda şehit olmuştur."

CEM Vakfı Alevi İslam İnanç Hizmetleri Başkanı Mesut Yıldırım
"Peygamberimiz Hüseyin

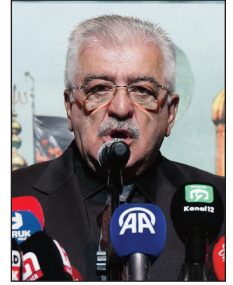
bendendir, bende Hüseyin'denim diye buyurmuştur. İmam Hüseyin'in (a.s) gittiği yol babası imam Ali'nin (a.s) yoludur. İmam Hüseyin'in (a.s) gittiği yol yüce Allah'ın peygamberlere tebliğ ettiği dosdoğru yolun ta kendisidir. Yezid dosdoğru yoldan çıkmıştır. İnsanların iradelerine müdahale edip, onlardan zorla biat almıştır. İmam Hüseyin (a.s) Yezid'e biat etmemiştir. İmam Hüseyin (a.s) şirke boyun eğmemiştir.

İmam Hüseyin (a.s) tek başına kalmış buna rağmen dedesinin ve babasının duruşunu sergilemiş, hak yolunda kıyam etmiş ve hak yolunda şehit olmuştur." dedi.

"İmam Hüseyin'in şehadeti her zaman yüreğimizi parçalamaktadır"

Ak Parti İstanbul Milletvekili Şamil Ayırım, "Bayrağına, milletine vatanına saygılı bir vatanın evlatları olarak bizler bu toplantıları birlik ve beraberliğimiz için düzenlemekteyiz. Bizler burada Huseyni duruşunu ne olduğunu bütün dünyaya gösteriyoruz. Bu büyük matem gününde şehit olan şehitler Şah-ı İmam Hüseyin (a.s) ve yârenlerini rahmetle anıyorum. Kerbela'da İmam Hüseyin (a.s) dönemin zalimi olan Yezid tarafından alçakça şehit edilmiştir. Kerbela hadisesi her zaman yüreğimizi parçalamaktadır.

Bu şehadet yeryüzünün görmüş olduğu en acılı şehadetlerin başında gelmektedir. İmam Hüseyin (a.s) şehadeti hakka hayat vermiş. İnsanlığı, onurlu yaşamı ne pahasına olursa olsun doğruluktan ayrılmamayı miras bırakmıştır." dedi.

Zeynebiye'de Şâm-ı Gariban!

"Zeynebiye'de Şâm-ı Gariban!" paneli, 16 Temmuz Salı günü Aşura gününün akşamı binlerce Ehl-i Beyt dostu katıldı.

Zeynebiye Camii ve Kültür Merkezi'nde buluşan Ehl-i Beyt dostları, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, Yazar/Senarist Ahmet Turgut ve Ehl-i Beyt Alimi Abdullah Turan'ın konuşmalarını dinlediler.

Yazar/Senarist Ahmet Turgut panelde yaptığı konuşmasında, "Şam-ı Gariban gecesindeyiz. Aşura Kerbela'nın kalbi olan gündür. Aşura'nın ikinci vakti Seyyid'e Zeyneb, Seyyid-i Şüheda İmam Hüseyin'i (a.s) rabbine takdim etmişti. Bizler o esir kafilesinin Kufe'ye götürüldüklerini gördük. Kerbela sonrası zalim zulmünü meşrulaştırmak istemişti. Kerbela'da Al-i Muhammed'in yarenleri kanlarının bedeliyle bunu ödemiştiler." dedi.

Panel CAFERİDER Başkanı Hasan Babur'un teşekkür konuşmasıyla devam etti. Babur konuşmasında, "On gün boyunca zahmetimizi çeken bütün paneldeki konuşmacılarımıza teşekkürlerimi sunuyorum. Özellikle bugün gerçekleştirdiğimiz Evrensel Aşura Matem Merasimi'nde Başta İstanbul Büyükşehir Belediyesi olmak üzere, Küçükçekmece Belediyesine, sağlık çalışanlarımıza, ZHGM'ye, Zehra Ana'ya, Zeynebiye'ye, İFA Spor'a, Zeynebiye Güvenliğe ve ismini hatırlamadığım arkadaşlarımıza teşekkürlerimi sunuyorum.

Değerli Zeynebiyeliler yüzünüz ak olsun. Bugün gerçek anlamda İstanbul'da İmam Hüseyin'e (s.a) yakışır bir tören icra ettik." dedi.

Ehl-i Beyt Alimi Abdullah Turan, "İmam Hüseyin (a.s) Allah'ın seçtiği kuldur. İmam Hüseyin (a.s) Kerbela'da hakkı temsil etmişti. İmam Hüseyin'in (a.s) duruşu, hareketi ve konuşması ilahiydi. İmam Hüseyin'i (a.s) bu marifetle tanıyanlar her şeyleriyle onun yanında oldular. İmam Hüseyin (a.s) Allah'ı temsil ediyordu. Yüce Allah bizleri mutlak değeri temsil eden İmam Hüseyin'den (a.s) ayırmasın." dedi.

Panelde konuşan Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz konuşmasında, "Hz. Zeyneb (s.a) bu davada İmam Hüseyin'in (a.s) vasisidir. Hz. Zeyneb (s.a) ağır şartlar altında vesayetin ağır yükünü nazik kadın omuzuna üslenmişti. Hz. Abbas'ın (a.s) taşıdığı alemi ve İmam Hüseyin'in taşıdığı önderlik onurunu Hz. Zeyneb (s.a) omuzlamıştır. Hz. Zehra (s.a) bu günlere Hz. Zeyneb'i hazırlamıştı. Kerbela'da Al-i Muhammed'in yuvasına ateş vurdular. Bu ümmet kendi peygamberin yuvasına ateş vurmıştı." dedi.

Konuşmaların ardından panelde Ehl-i Beyt dostları, Azerbaycan'ın ünlü Ehl-i Beyt meddahi Seyyid Taleh Boradigahi'nin mersiyesiyle gözyaşlarına boğuldu.

Şâm-ı Gariban (Garipler Gecesi)

Gariplerin (Kimsesizlerin) gecesi anlamına gelen bir tamlamadır. Yardan, yuvadan, sıladan ve vatanından ayrılarak başka bir bölgeye gelen ve burada akşamı sabah eden gurbet yolcuları için kullanılır. Ehl-i Beyt'ten geriye kalanlar ve cenaze sahipleri için ilk gece, Muharrem ayının onuncu gecesi yani AŞURA'nın gecesi ve sonrasında düzenlenen matem merasimlerinin genel adıdır.

Zeynebiye'de "İmam Hüseyin (a.s) ve Kerbela" Panelleri

Son peygamber Hazreti Muhammed'in torunu Hazreti Hüseyin ve Ehlibeyt'ten 72 masum insanın, hicri takvime göre 1385 yıl önce şehit düştüğü "Kerbela olayı", İslam dünyasında asırlardır Müslümanların dinmeyen ortak acularından biri olarak gösteriliyor.

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz:

Zeynebiye'de 1 Muharrem!

"Acaba bizler Ümmet-i Muhammed olarak peygamberimizin emanetine nasıl davrandık? İslam ümmeti olarak bizim Kur'an-ı Kerim'e ettiğimiz zulmü kafirler bile etmemiştir. Muharrem ayında cahiliye döneminde bile savaş haram

kılınmıştır. Bu ayda Hz. Muhammed'in (s.a.a) namusunu esir edip zincirlere vurdular. Ehl-i Beyt'in yuvasına ateş vurdular. Erkeklerimizi koç boğazlar gibi öldürdüler. Hz. Muhammed'in (s.a.a) namusunu, kızını-gelinini zincire vurup şehir şehir

dolaştırdılar. Bu ayda Resulullah'a böyle hürmet gözetildi. Buna Ümmet-i Muhammed olarak ağlamalı mıyız yoksa bunu yapanları savunma refleksi mi göstermeliyiz?

Bizler İmam Hüseyin'in (a.s) tarafındayız! Kollarına zincir vurulan Hz. Zeyneb'in (s.a), Al-i Muhammed'in tarafındayız. Bizi mutlu eder senin safında olmak. Onların davrandığı gibi ümmetine davranmayı doğru buluyoruz. Ezan-ı Muhammed-î okuyan bu necip milletimizin her kesimi kardeşimizdir."

Zeynebiye'de 2 Muharrem!

"Kur'an-ı Kerim'in oğlu, Muhammed'in oğlu, Hz. Ali'nin oğlu İmam Hüseyin (a.s) Yezid'e bütün mezalimlerini onaylayarak aleni bir

Mehti Atam Sunucu

şekilde biat etseydi, işte o zaman İslam'ın Fatıha'sı okunurdu. İmam Hüseyin (a.s) bu savaş olmasın diye Allah'ın evine de sığındı, orada da rahat bırakmadılar. Kabe'de İmam Hüseyin'e (a.s) babası İmam Ali (a.s) gibi suikast düzenleyecektiler. İmam Hüseyin'e

(a.s) sadece Kufe'den davet gelmişti. Ama sonra onlar da verdikleri sözleri tutmadılar. O kurbangahda Fırat nehrine yakın olmasına rağmen O'nu çöle mahpus ettiler. Kurda kuşa helal olan Fırat'ı, Al-i Muhammed'e yasak etmişlerdi."

Yazar/Senarist Ahmet Turgut "Hüseyin Efendimiz haricindeki etkin şahsiyetler, Yezid gibi birine biat ederlerse dinlerini satmış olmaktan korkuyorlardı. Oysa Hz. Hüseyin efendimiz, Yezid gibi birine biat etmiş olsaydı, sadece kendi dinini değil, topyekûn ümmetin dinini satmış olurdu maazallah. Niye?

Zira Peygamber Efendimiz "Hüseyin bendendir, ben de Hüseyin'denim"

buyurmuştu. Hz. Hüseyin'in Peygamberimizden olması gayet açık. İmam Hüseyin soy, ilim ve hidayet olarak Resulullah'ın varisidir. Şuurunu ve ahlakını Resulullah'tan almıştır. Peygamberimizin "Ben de Hüseyin'denim" buyurması, "O'nun vereceği kararların altına aynıyla imza

atacağını" bildiriyor.

Evet, bundan sebep Hz.Hüseyin maazallah Yezid'e boyun eğecek olsaydı, Peygamber Efendimizin tebliğ ettiği din tanınmayacak hâle gelirdi. Böylesi bir sorumluluğun sahibi olan Hz.Hüseyin, başkalarının yaptığı gibi ödüllere kanarak veya tehditlerden korkarak Yezid'e biat edemezdi. Etmedi nitekim." dedi.

Eski Kültür Bakanı Namık Kemal Zeybek, "Muaviye'nin dini İslam falan değildi. Sıffın'de gerçek İslam ile sahte İslam savaşıdır. Kerbela'da olan vakıa İslam'ın gerçeğini, Kur'an-ı Kerim'i doğru olarak anlayan, İslam'ın yaşanışını isteyen, sahte İslam'a biat etmeyen

İmam Hüseyin'in (a.s) bile bile ölüme gitmesi vardı. Eğer İmam Hüseyin (a.s) o sahte İslam'a esir olsaydı, İslam'ın Fatıha'sı okunurdu. Çünkü Yezid'de İslam ne istiyorsa tersi vardı. Kendisine halife diyerek camilerde namaz kıldırırken, sarhoş halde

şairler söyleyerek namaz kıldırıyordu. Yetmemiş Medine'yi de adamlarına çiğnetmiştir. Binlerce kişinin namusuna geçilmesini serbest bırakmıştır. Türkiye'deki Müslümanların Muaviye'yi yüceltmekte düşüncesinden çıkmaları gerekiyor." dedi.

Prof. Dr. Abdülaziz Bayındır, "Tabiata hiç kimse kanun koyamadığı gibi yüce Allah'ın dinine hiç kimse koyamaz.

Bizler Allah'a tam teslim olmak zorundayız. Dinimizi çok iyi öğrenip, kavramamız lazım. Günümüzde bütün dünyada İslam'a çok büyük bir yönelim var." dedi.

Azerbaycan İlahiyat Enstitüsü Rektör yardımcısı Doç. Dr. Mirniyaz Mürseloglu, "Bu güzel tabloyla karşılaşıp, siz değerli Ehl-i Beyt aşıklarıyla bulaşmama vesile olan değerli Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz ve CAFERİDER Başkanı Hasan Babur'a teşekkürlerimi sunuyorum. İmam Hüseyin (a.s) onlara fetih suresinin onuncu ayetini hatırlatmıştı. İmam Hüseyin'in (a.s) onlara hatırlatmasına rağmen, hayır biz böyle bir mektup yazmadık ve böyle bir vaatte bulunmadık diye inkâr ettiler. Yezid ve etrafındakiler dünya menfaatini her şeyden üstün tutan bir topluluktu. Çünkü onların Allah'a inancı yoktu. Onlar fasık ve Allah'a inanmayan bir topluluktu. İmam Hüseyin ve O'nun taraftarları kendi ölümleriyle ölümsüzleştiler. Kerbela başlı başına evrensel bir olaydır. Kendilerini o anda imam Hüseyin (a.s) ve taraftarlarını öldürmekle galip sananlar aslında farkında olmadan sonsuz bir yenilgiye uğramıştılar. Kerbela şehitleri ebedi bir galibiyetle müjdelenmişler. Hz. Zeyneb'in (s.a) ben Kerbela'da güzellikten başka bir şey görmedim demesi de bunun bir göstergesidir." dedi.

Akademisyen Prof. Dr. Mehmet Emin Koç, "Alemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed Mustafa'nın (s.a.a) yasına ortak olmayana yüce Allah hiç gökten rahmetini indirir mi? Peygamberimiz bizlere Kevser havuzunun başına gelinceye kadar sizlere bıraktığım bu iki ağır emanete

"Kerbela hadisesinden çıkaracağımız en önemli ders, Kerbela'yı doğru anlayarak birliğimize ve dirliğimize sahip çıkmak, kardeşliğimizde en asla taviz vermemek olmalıdır. Hazreti Hüseyin'in uğruna can verdiği adaleti, merhameti, vefayı, erdemi, izzet ve şerefi hayata hakim kılmaktır"

Allah'ım! Sen biliyorsun ki, bizim tarafımızdan gerçekleşen kıyam, saltanat için yarışmak ve değersiz dünya mallarından bir şeye ulaşmak için değildir. Senin dininin (öğretilerini) öğretmek, islahat yapmak, mazlum kullarına emniyet ve güvence kazandırmak, İslam'ın farzları ve Resulullah'ın sünnetleri ve hükümleriyle amel olunmasını sağlamaktır.

yapıştığınızda, tutduğunuzda hiçbir şekilde sapıtmayacaksınız demişti. Bu iki emanet yani Kur'an-ı Kerim ve Ehl-i Beyt birbirinden ayrılamaz. Kur'an-ı Kerim'in canlı hali Ehl-i Beyt'in yazılı kitap hali Kur'an-ı Kerim'dir. O halde ilim de, insanın kendini bilmesi de buradan başlar. Değerli kardeşlerim bu sebeple Ehl-i Beyt'i bilen insanlar ilmin besmelesi ile başlamıştır. Ama elbette yakın durmayanlar ilme, irfana Allah'a, kitaba, Kur'an-ı Kerim'e çok uzak düşmüşlerdir. Bizim üzerimizde mesuliyet çok. Ehl-i Beyt ailesi birliğin, rahmetin ve doğrunun adresidir. İmam Hüseyin (a.s) Kur'an-ı Kerim'in anlattığı en cömert kullardan biridir." dedi.

Akademisyen/Şair Prof. Dr. Nurullah Genç, "Aziz kardeşlerim içimizdeki bin yüzlü Kerbela bazen şahsi olarak inşaların kendi içinde peygamber efendimize, ashabına ve Ehl-i Beyt'ine zarar verebilmek için onları unutturmak için onları hayatın dışına itebilmek

için mücadele eden şeytanların dolduğu bir kalpten söz ediyorum. Bazen böyle çıkıyor karşımıza içimizdeki Kerbela. Aramızda dolaşan bizi birbirimize düşüren aramıza nifak sokan kardeşlik duygumuzu ortadan kaldıran bunu

yapabilmek içinde peygamber efendimize, ashabına ve Ehl-i Beyt'ine saldıran değerlerimizi güzel adetlerimizi karalayan bizi biz olduğumuz için sevmeyen ama aramızda dolaşan bu topraklardan beslenen Kerbela düşmanlarını ve yaşatmak isteyenler görmek gibi bir sorumluluğumuz var. Ve buda bizlere fotoğrafın arkasına bakmayı zorunlu hale getiriyor. Meselelere daha hissi yaklaşmak yerine ilmi yaklaşmak mecburiyetindeyiz." dedi.

Gazeteci/Yazar İlknur Altıntaş, "Hakikati paramparça etmek istiyorlar. Bugün milyonlarca insan İmam Hüseyin'in (a.s) adını anıyor. İmam Hüseyin'e (a.s) gitme dediklerinde, İmam Hüseyin (a.s), "Eğer olduğum yerde kalsaydım, Allah bu ters düz olmuş halkı neyle sınyacaktı dedi. Ve İmam Hüseyin (a.s) sonrasında Kerbela'ya gidiyor. Daha sonrasında etrafında bütün binlerce askerle gözü dönmüş Yezid'in askerleri

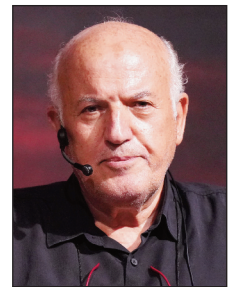

ile, İblisin askerleri ile çevrili olduğunda, bütün bunları durduracak gücümüz var diyor bunu yapabiliriz ama yapmayacağız, ölen delille ölsün yaşayan delille yaşasın diyor. Bugün bir o tarafa bakın, bir de bu tarafa bakın, bir de İmam Hüseyin'in (a.s) şu an yaşadığı, yaşadığı gençlere, genç kızlara, delikanlılara bakın. İmam Hüseyin (a.s) kalplerde yaşıyor. Ve bu mesaj aslında evet orada yapılanlar çok kötüydü, orada yapılanlar belki tarihin en büyük vahşetiydi ama bunun bir sebebi vardı. Hz. Fatma'nın (s.a) vasiyetiydi. Bu vasiyet binlerce yıl yaşadı ve hala taze olan hiçbir şey boşuna değildi. Bu savaş hakla batılın savaşıydı." dedi.

İstanbul Üni. Türkiyat Enstitüsü'nden Doç. Dr. Mehmet Yalçın Yılmaz, "İslam tarihinde bir yara olarak geçen Kerbela hadisesi bugün etkilerini sürdürüyor. Günümüzde dünyada Müslümanların yeri ve konumu tartışılıyorsa dünyada İslamofobi ve Türkofobi diye bir şey varsa bunun sebebi tarihteki yaşanan hadiseler ve bir kolun diğer bir koldan ayrılmasından kaynaklanmaktadır. Türkler Hüseyin-i duruşun tercih etmişlerdir. Bu coğrafyada isimlere baktığımızda bizler şunu gördük Mustafa'yı, Ahmet'in, Hasan'ı, Hüseyin'in ve Ali'yi bir arada tutan bir millet şuuru var. Bunu bütün Türk dünyası ve Anadolu'nun en ücra köyüne kadar mal edebiliriz. Bu Türk milletinin İslam'a nasıl baktığını ve nasıl bir misyon biçtiğini göstermiştir. Bizler bunu artık kuzey İslam'ı diye tarif ediyoruz." dedi.

Prof. Dr. Muhammed Nur Doğan, "Şehitlerin Şah-ı Hz. Hüseyin'in (a.s) 72 yareni ile birlikte hak uğrunda kendini kurban ettiği bu büyük facianın yıldönümünde, o günü bugüne getirip çağımızın Kerbela'sı olan o Gazze'yi hatırlaya biliyorsak, o zaman bugün Kerbela'yı anmanın da bir anlamı var. Yoksa tarihte olmuş bir hadiseyi o hadise ve şahısların arkasında olan fikri düşünceyi ve saiki görmeden, o ışığa gözlerimizi kapatarak sadece ışık kapandığında asla göremeyeceğimiz kişileri ve olayları konuşmanın çok fazla bir anlamı yoktur." dedi.

Edirnekapı Şehitliği'nde Anma Programı

Başta Zeynebiye olmak üzere çevre ilçe ve illerden binlerce Ehl-i Beyt dostu Hz. Hüseyin (a.s) ve 72 yarenini, Edirnekapı Şehitliği'nde andı. Program kapsamında Kur'an-ı Kerim tilaveti okundu, dualar edildi. Şehit mezarlarına karanfiller bırakıldı.

Zeynebiye Hareketi Gençlik Merkezi tarafından Muharrem ayı münasebetiyle Edirnekapı Şehitliği'nde gerçekleştirilen programla, Hazreti Hüseyin ve 72 yareni, Kerbela'da şehit edilişlerinin yıldönümünde anıldı.

Program Ünlü Ehl-i Beyt Meddahi Seyyid Taleh Boradiğahi'nin Kur'an-ı Kerim tilaveti ile başladı, ardından dua edildi. Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, CABİR Başkanı Ali Salmanlı, CAFERİDER Başkanı Hasan Babur, ZHGM Başkanı Seyyid İbrahim Güneş, CABİR alimleri ile Ehl-i Beyt dostları tarafından şehit mezarlarına karanfil bırakıldı.

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz

yaptığı açıklamada; "Başta İstiklal marşımız olmak üzere şiirleriyle, şuuruyla ve İstiklal harbimizde vermiş olduğu mücadelesiyle tanıdığımız merhum milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un kabri başından Şehitler Şah-ı İmam Hüseyin'e (as) selam olsun!

Ülkemizin bağımsızlığı, istiklali ve kurtuluşu için canını veren burada yatan bütün şehitlerimizin huzurundan, Şehitler Şah-ı İmam Hüseyin'i (a.s) selamlayıp matem merasimimizi başlatmış bulunmaktayız.

Geçtiğimiz yıllarda Çanakkale Şehitliği'nden matem merasimini başlatmıştık. Bu anlamlı organizede katkısı olan bütün gençlerimizin yüzleri ak olsun. Allah taşıdıkları bayrağı yere düşürmesin. Bütün şehitlerimizin ruhları şad olsun." dedi.

CAFERİDER Başkanı Hasan Babur ise, "Selam olsun İmam Hüseyin'e (a.s)! Selam olsun huzurunda bulunduğunuz şehitlere! Burada yatan şehitlerimizin huzurunda Şehitler Şah-ı İmam Hüseyin'i (a.s) anarak matem merasimimize başlamış bulunmaktayız." dedi.

Anma programı, Ünlü Ehl-i Beyt Meddahi Seyyid Taleh Boradiğahi'nin okuduğu sinezen ve mersiyelerle son buldu.

Hazreti Muhammed'in torunu Hazreti Hüseyin ve beraberindekiler, Kerbela'da şehit edilişlerinin yıl dönümünde Edirnekapı'da anıldı. Kur'an-ı Kerim okunup dualar edildi. Ünlü Ehl-i Beyt Meddahi Seyyid Taleh Boradiğahi'nin okuduğu sinezen ve mersiyelerle gözyaşı döküldü.

Dünün Kerbela'sı Neyse Bugünün Gazze'si de Odur

Taner KIRHAN
Tarih Öğretmeni

Hz. Hüseyin'in Medine'den çıkıp Kerbela'ya gittiği süre boyunca ve Kerbela'da yaptığı konuşmalar, insanlara yaptığı çağrılar günümüz insanları için de yapılmış birer çağrıdır. "Her Gün Aşura Her Yer Kerbela" "Kerbela Çağlara Bir Mesajdır" "Kan Kılıca Galip Geldi" sözleri sadece hamset sözleri değil insanlara durmaları gerektiği yeri göstermektedir.

Kerbela; hakla batılın (küfrün) savaşında, adalet ve zulmün çatışmasında durulması gereken yeri göstermekte ve az sayıda da olsa imanlı kişilerin çok sayıdaki düşmana karşı duruşu, düşmanın sayısından ve yenilmekten korkmamayı göstermekte. O gün Kerbela'da imanlı 72 kişi on binlerce zalim kişiye karşı durdular, zulme baş kaldırdılar ve ölmekten asla korkmadılar. Hz. Hüseyin'in oğlu Ali Ekber'in babasına; "Baba biz hak değil miyiz diye sorup evet oğlum cevabına karşı, o zaman ölmekten korkmuyorum" demesi bugün hakkını arayan ve ölmekten korkmayan Gazzelilerin cesaretlerinin, kararlılıklarının kaynağını ortaya koymaktadır. Gazze'de bugün ölmekten korkmayan bir halk var, her gün ölmektense bir defa ölürüz diyen bir yürek var.

Kerbela'da Hz. Hüseyin karşısındaki insanlara "yok mu bize yardım eden" diye sesleniyordu. Bugün de Gazzeli Müslümanlar aynı şekilde yok mu bize yardım eden diye seslenmekte. Sözde Müslüman ülke yöneticilerine hücceti tamamlamaktalar. Filistin meselesine, Gazze'deki soykırıma ve mazlum çocukların, kadınların çığlıklarına kulaklarını tıkayanlara haykırmakta yok mu bize yardım eden demekteler. İslam ve Müslümanlık iddiasında bulunan liderlerin ve rejimlerin niçin kayıtsız kaldıklarını sorgulamaktalar ve aslında karşısındaki insanları kurtuluşa çağdırmaktalar. İnsanlık ve İslam dünyası Gazze'de bir sınav vermekte, bu sınavda saflar belirlenirken kimin zalim kimin mazlum olduğu, kimin zalime karşı ne yaptığı ve mazlumun yanında ne kadar yer aldığı gözler önüne serilmekte.

Kerbela'da kan kılıca galip geldi, Hz. Hüseyin (as) ve 72 yareni Kerbela'da katledildi ve kadınları çocukları esir edilerek Şam'a Yezit'in sarayına götürüldü. Bu sırada Hz. Hüseyin'in kız kardeşi Hz. Zeynep ve oğlu Hz. Zeynel Abidin Kufe ve Şam saraylarında yaptıkları

konuşmalarla Kerbela'daki şehitlerin kanlarının zalimlerin saraylarını nasıl yıktığını ortaya koydu. Hz. Hüseyin ve Kerbela şehitlerinin kanları zulmü boğarak bugün bütün insanlığa kurtuluş vesilesi oldular. Bugün de Gazzeli mazlum çocuk ve kadınların kanının ABD ve Siyonist silahlarına karşı galip geldiğini görmekteyiz. 9 ayı aşkındır süren katliamda on binlerce şehit

ve yaralıya rağmen, hedefine ulaşamayan bir düşman varken karşıda kararlılıkla zafere doğru yol alan bir irade var. Gazzeli mazlumların kanları bugün Emperyalizmin merkezi olan Washington'da Beyaz Sarayı, Avrupa'da meclisleri, Siyonizm'in Tel Aviv'deki saraylarını titretmektedir.

Kerbela, zulme karşı direnişin yaşandığı ve direniş kültürünün temellerinin iradeyle ve kanla sağlamlaştırıldığı bir olaydır. Hz. Hüseyin (as) insanların hür (Özgür) olması gerektiğini, zulme boyun eğmemesini ve zulmün karşısında dik durmaları gerektiğini Kerbela'da kendi canını ve evlatlarının canını vererek göstermiştir. Kerbela'nın insanlık için verdiği bu mesajın günümüzde Gazze'de yaşandığına şahit olmaktayız. Gazze halkı direniş kültürünün zalimin karşısında boyun eğmeme ilkesi doğrultusunda canları, malları pahasına da olsa ortaya koydukları irade de kendisini göstermektedir. Emperyalizmin ve Siyonizmin zorbalığı, zulmü karşısında ortaya konulan sabır ve mücadele Kerbela'daki sabır ve mücadele dersinin tezahürüdür.

Kuşatma altındaki kıyı Filistin topraklarında son dokuz aydır yaşananlar, Kerbela'nın alevler içindeki çöllerinde Aşura günü yaşananlara dair üzücü anıları yeniden canlandırıyor. Hırpalanmış ve yaralanmış Filistin topraklarında, her gün bir ailenin Kerbela'sına dönüşüyor.

Gazze'yi günümüzün Kerbela'sı olarak adlandırmayı abartılı görmemeli. Hüseyin bin

Ali'nin (a.s.) Kerbela çölünde yozlaşmış Emevi hükümdarı Yezid bin Muaviye'ye karşı ayaklanması her zaman bir örneklik teşkil edecektir.

“Her yer Kerbela, her gün Aşura” sözü kulağa klişe gelebilir, ancak Gazze ile Kerbela, o zaman yaşananlar ile şimdi yaşananlar arasındaki noktaları birleştiren derin ve güçlü bir alt metne sahiptir.

Muharrem ve Kerbela, hak ile batıl, hak ile güç, adalet ile adaletsizlik, izzet ile zillet arasındaki daimi mücadeleyi sembolize eder.

Onların seslenişi zaman ve mekânı aşar. Neredeyse on beş asır önce Kerbela'ydı. Bugün Filistin ve Gazze'dir. O zaman Yezidi imparatorluğuydu, şimdi de gayrimeşru çocuk katili rejim. Kuşatma altındaki kıyı Filistin topraklarında yani Gazze'de son dokuz aydır yaşananlar, Kerbela'nın alevler içindeki çöllerinde Aşura günü yaşananlara dair üzücü anıları yeniden canlandırıyor.

Terörizm, teröristler ve despotlar farklı biçimlerde, şekillerde ve tezahürlerde ortaya çıkar. Zamanımızın Yezid'ini tespit etmeli ve Hüseyin'in (a.s.) bize öğrettiği gibi karşılık vermeliyiz.

İnsanların topraklarını işgal eden, mülklerine el koyan ve 76 yıldır onları evlerinden çıkararak bir Siyonist İsrail ve onlara destek veren Batılı devletler yanı başındaaki komşu Müslüman devletlerdir. 7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze Şeridi'ni kasıp kavuruyor.

Hırpalanmış ve yaralanmış Filistin topraklarında, her gün bir ailenin Kerbela'sına dönüşüyor. Kaba tahminlere göre şimdiden 40.000'e yakın insan öldürüldü. Ancak gerçek ölü sayısı, Lancet tıp dergisinin geçtiğimiz günlerde ortaya koyduğu gibi çok daha yüksek olabilir. Bu kurbanların çoğu çocuk ve kadınlardan oluşuyor. İssiz sokaklarda ölü

çocuklarını taşıyan annelerin ve ebeveynlerinin cesetleri başında feryat eden çocukların yürek parçalayan görüntülerini gördük.

Zalim ve işgalcinin yerli halk üzerinde tarifsiz bir terör estirdiğini gördük. Evlerin yerle bir edildiğini, hastanelerin ve okulların bombalandığını ve mülteci kamplarının yok edildiğini gördük.

Filistinli savaşçıların, güçlü Batılı güçlerin desteğini arkasına almış işgale karşı her gün askeri operasyonlar yürütmesi, nihai zaferin direnişe ait olduğuna dair umut veriyor. Ancak Filistinliler olağanüstü bir cesaret göstererek yerlerinde durdular.

Bu insanlar davalarının doğruluğuna tıpkı İmam Hüseyin (a.s) ve 71 yarenlerinin Kerbela çölünde Yezid bin Muaviye'nin devasa ordusuna karşı yaptıkları gibi inanıyorlar. Askeri güç ve cephanelik açısından iki taraflı bir savaştı, ancak Hüseyin haklı bir dava tarafından motive edildi.

Kerbela'daki bir diğer mesaj belki de en önemli mesaj yine Hz. Hüseyin'in “benim gibi biri Yezit gibi birine biat etmez” sözlerinde yatmakta. Hz. Hüseyin gibi biri ne demek, Yezit gibi biri ne demek? Bunun günümüzdeki karşılığı ne?

Hız. Hüseyin (as) gibi biri; imanlı, inançlı, korkusuz, özgür, zulme boyun eğmeyen, zalime sen zalimsin deme cesaretini gösterebilen, haksızlığa karşı duran, tağut bir hükümdara ve hükümete biat etmeyen, insanlığın kurtuluşunu hedefleyen ve tüm bunlar için canını, evlatlarını veren, kadınlarının kızlarının esir olmasını göze alan, dünyaya ve dünya malına köle olmayan demektir.

İşte Gazze'de zalim Siyonist ve Emperyalist sisteme boyun eğmeyen biat etmeyen bir direniş gözükmekte.

Gazze'de soykırım yapan İsrail, Filistinlileri susuzluğa mahkûm ederken, Kerbela Hadisesini adeta yeniden yaşıyor. İsrail, Gazze'de su şebekelerini ve kuyuları hedef alarak Filistinlileri susuzluğa mahkûm ediyor. Gazze'de insanlar şiddetli susuzluk çekiyor. İsrail ordusu su kuyularını ve alt yapıyı kasıtlı olarak hedef alarak Gazze şehri ile kuzey bölgelerdeki insanları susuzluğa mahkûm ediyor.

Altı aylık bebek, süt emme çağındaki yavru, hacetler kapısı vb. tabirlerle anılan Ali Asgar, mersiyelelere de kundak ve beşik tabirleriyle konu olmuştur. Bu küçük yavru, Kerbela'nın gerçek yüzünü en açık bir şekilde ortaya koyan senetlerden biridir. Tarih, hiçbir zaman böyle ağır bir musibete şahit olmamıştır. Ali Asgar her ne kadar küçük olsa da Allah katında yüce bir makama sahiptir. Onun içindir ki ona "Babul Hevaic" (hacetler kapısı) denilmektedir.

Uluslararası Hz. Ali Asgar (as), Günü İstanbul, Iğdır ve Kars'ta Anıldı

Selahattin Özgündüz
Türkiye Caferileri Lideri

Meftune Atam Zehra Ana
Derneği Yönetim Kurulu Başkanı

Kerbela'nın makamı büyük 6 aylık şehidi Hz. Ali Asgar (a.s.) İstanbul'da Yahya Kemal Beyatlı Gösteri Merkezi'nde binlerce Ehlibleyt dostunun katılımıyla anıldı.

Dünya Ali Asgar Günü Platformu Türkiye ve Avrupa Temsilcisi Zehra Ana Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, tüm dünya ile eş zamanlı olarak Hz. Ali Asgar(as)'ı anma programı başta İstanbul olmak üzere Kars ve Iğdır'da da düzenledi.

Yahya Kemal Beyatlı Gösteri Merkezi'nde gerçekleşen "Ali Asgar Günü" programının Kanal 12 Genel Yayın Yönetmeni Mehdi Atam'ın sunduğu program saygı duruşu, İstiklal Marşı ve İlahiyatçı Dr.Anar Memmedov'un Kur'an tilaveti ile başladı.

Anma programına Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, Zehra Ana Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Meftune Atam, İran İslam Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosu Ahmed Muhammedi, Küçükçekmece Belediye Başkanı Başkanışmanı Av. Eda Ateş Adıyeke, CABİR Başkanı H.Ali Salmanlı, CAFERİDER Başkanı H. Hasan

Mehdi Atam
Sunucu

Babur, ATADER Başkanı H. Rüstem Atam, Zeynebiye Derneği Başkanı H. Ali Şahintekin, Zeynebiye Cami Alimi Ayetullah Seyyid Seccad Karakuş, Kanal 12 Genel Müdürü Ali Demirtekin, Cabir Alimlerinden Ş. Hüseyin Çaça, Ş. Kemal Otay, Seyyid Rıza Yeşil, Ş. Hüseyin Başaran, Ş. Turgut Beyhan, Ş. Zafer Kamacı, Seyyid Muhammed Sadık Karakuş, Seyyid Hüseyin Sarak, Ş. Muhammed Ali Gök, Ş. Alican Akbalık, Ş. Rıza Aydoğmuş, Ş. Güven Dumanlı ve binlerce ehlibeyt dostu katıldı.

Zehra Ana Derneği'nin faaliyetlerini anlatan tanıtım filminin ardından **Zehra Ana Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Meftune Atam**, selamlama konuşmasını gerçekleştirdi.

Sözlerine misafirleri selamlayarak başlayan Atam;

"Hz. Ali Asgar(as)'ın şehadetinden ötürü İmam-ı Zaman(af) başta olmak üzere, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz'e ve tüm katılımcılara başsağlığı arz etti.

"1400 sene önce Kerbela Çölü'nde dehşetli ve hazin hadiseler vuku buldu. Bunlardan biri de altı aylık süt emer Ali Asgar'ın babasının

kucağında üç başlı okla boğazından vurularak şehit edilmesiydi. Peki kimdir Ali Asgar? Asırlar önce yaşanan bu hadiseyi bugün meclisler düzenleyerek hala anıyor olmamızın sebebi nedir?

Ali Asgar bir simgedir, mazlumiyetin simgesidir, düşmanın zalimliğinin Hakk'ı yok etmek adına hangi boyutlara ulaşabileceğinin delilidir, kanıyla dini yeniden yeşertendir. O'nun şehadeti, zalime karşı hüccetin kemale erdiği noktadır. Kerbela hadisesi ile ilgili her sorgunun en keskin cevabıdır.

Biz bugün Hz. Ali Asgar'ı anarken, dünyaya Kerbela'nın ilahi mesajını duyuruyor ve Hakk'ın tarafında olduğumuzu haykırıyoruz. Bugün bu izzetli mecliste kucaklarınızda yavrularınızla bu meclisin sahibi İmam-ı Zaman'la ahitleşmek ve Ehlibeyt'e bağsağlığı vermek üzere yerlerinizi boş bırakmayarak Hz. Zehra'nın kırık kalbini serinlettiniz. Allah Ehlibeyt'in yanında her daim yüzünüzü ak etsin." dedi.

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz konuşmalarını gerçekleştirmek üzere kürsüye davet edildi. Tüm katılımcıları selamlayarak sözlerine başlayan Özgündüz:

"Ehlibeyt'in kadınına erkeğine, büyüğüne çocuğuna, hepsine selam olsun İstanbul'dan. Rubab'a özel selamımız var. Ali'nin vefalı gelini, Zehra'nın vefalı gelini, Peygamber'in vefalı gelini. Kundaktaki yavrusunu kuzu kurbanlık olarak İslam'a feda eden o onurlu, şerefli, vefalı hanımı İstanbul'dan selamlıyoruz. Rubab'a

selam olsun!" diyerek Hz. Rubab'ın vefasına ve metanetine dikkat çekti. Özgündüz sözlerine şöyle devam etti: "Bizim kalbimiz Peygamber ve hanedanıyla beraber atmaktadır. Onların bayram ettiği, şad olduğu günde, biz bayram eder, şad oluruz. Resul-i Ekrem'in, Siddıqa-yi Kübra Fatime-i Zehra'nın, Ali Murteza'nın, Hasan-ı Mücteba'nın, Eba Ebdillah-il Huseyn'in ağladığı günde de biz ağlarız, yaslı olduğu günde biz yaslı oluruz...Onların sevinci sevincimiz, kederi kederimizdir."

Ahd Duası'nı okumak üzere sahneye çıkan Aslıhan Açık'ın tüm salonla birlikte Ahd Duası'nı okumasının ardından programa katılan Hz. Ali Asgar(as) desteleri sahneye davet edilerek, Meddahımız eşliğinde sine vurdular.

Kanal 12' den canlı olarak yayınlanan programda, Azerbaycanlı Ünlü Ehlibeyt Meddahi Seyyid Taleh Boradigahi mersiye ve sinezenleriyle ezadarları gözyaşlarına boğdu. Program camilerden katılan deste gruplarının sinezenleri ve bayrakların ziyarete açılmasıyla son buldu.

İmam Hüseyin (a.s) o gün [düşman ordusuna dönerek] şöyle buyurdu: "Eğer bana karşı merhametiniz yoksa, en azından şu küçük yavruya merhamet edin!" Ne var ki, henüz konuşmasını bitirmemişti ki, Harmele tarafından atılan bir ok, Ali Asgar'ın mübarek boğazını parçaladı. İmam da (a.s), yavrusunun boğazından akan kanı avucuna alıp gökyüzüne serpti.

İslami rivayetlere göre Gadir-i Hum bayramı "en büyük bayram" olarak tabir edilmiştir, zira tüm ilahi elçilerin çalışmalarının sonucu, böyle bir günde sonuçlandı. Ehlibeyt aşıkları Gadir-i Hum bayramında dini ve kutsal mekanlarda bir araya gelerek, çeşitli etkinliklerle bu bayramı coşku ile kutluyorlar.

Caferi Âlimler Birliği (CABİR) ve Cem Vakfı tarafından düzenlenen İslam tarihinin en önemli günlerinden biri olan Gadir-i Hum Bayramı Yahya Kemal Beyatlı Gösteri Merkezi'nde gerçekleşti.

Törene, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, Küçükçekmece Belediye Başkan Yardımcısı Mustafa Kuzugüden, İstanbul Eski Milletvekili Ali Özgündüz, CEM Vakfı Genel Merkezi Yenibosna Cemevi Dedesi Ertan Akgün, İran İslam Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosluğu Kültür Ataşesi Hassan Dideban, Zeynebiye Derneği Başkanı Ali Şahintekin, CAFERİDER Başkanı Hasan Babur, ZHGM Başkanı Seyyid İbrahim Güneş, ATADER Başkanı Rüstem Atam, siyasi parti temsilcileri, sivil toplum kuruluşlarının başkan ve yöneticileri ve binlerce Ehl-i Beyt dostu katıldı.

Sunuculuğunu Muhammet Çaça'nın yaptığı program, Bedir'den Kerbela'ya, Kerbela'dan Çanakkale'ye, Çanakkale'den 15 Temmuz ve Karabağ Şehitlerine kadar tüm şehitler için yapılan saygı duruşu, İstiklal marşı ve Tahtakale Zeyneb-i Kübra Camii İmamı Ahmet Alçıçek'in Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı.

Program Caferi Âlimler Birliği (CABİR) Başkanı Ali Salmanlı'nın selamlama konuşmasıyla devam

Muhammet Çaça Sunucu

Ş. Ahmet Alçıçek Kur'an tilaveti

etti. Salmanlı konuşmasında; "Bizler bugün burada alemere rahmet olarak gönderilen peygamberimizin tebliğine uymak ve bu kutlu günü tebrik etmek üzere toplanmış bulunmaktayız. İmam Ali'nin (a.s) velayeti Allah'ın kalesidir. Gadir-i

Hum demek Allah'ın tenzili, peygamberimizin tebliği ve bütün inanların o kutlu tebliğe ulaşması demektir. Bu hakikati itiraf edip, ruhunu bu berrak suda yıkayan herkes azametli İslam'ın dergahına adımını atmıştır." dedi.

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, "Gadir-i Hum olayını yüz onun üzerinde sahabe nakletmiş ve birçok Ehl-i Sünnet kaynağında da mütevatir hadisler mevcuttur. Türkiye'deki Sünni kardeşlerim Ehl-i Beyt'e canı gönülden bağlıdır. Bu ülkede Resulullah'tan sonra en çok İmam Ali'nin (a.s) hanedanı sevilmektedir.

Filistin'de bir soykırım yaşanmaktadır. İmam Ali'nin (a.s) yolundan gidenler Yemen'de, Lübnan'da ve İstanbul'da olduğu gibi bu davanın uğrunda canlarını ortaya koymuştur ve koymaya da devam etmektedir. İmam Ali (a.s) Siyonistlere dünyayı dar etmişti. Bugün de Ali taraftarları Siyonistlere dünyayı dar etmektedir. Siyonistler Sünnilere saldırmaktadır ama

Filistin'de canını feda etmeye razı olan ve imdatlarına koşan yine İmam Ali (a.s) dostlarıdır. İslam ümmetinin derdi sadece Şia'nın derdi olmamalıdır. Bütün ümmet olarak mazlum Filistin halkının imdadına yetişmeliyiz.

Ama her zaman olduğu gibi Şia'nın Haydar-ı Kerrar gayreti durmuyor, Müslüman kardeşleri öldürülürken yatağında rahat uyuyamıyor. Yüzleri her zaman ak olsun. Müslümanlara sahip çıkan dün Kosova'da, Bosna Hersek'te oldukları gibi yine İmam Ali (a.s) dostlarıdır. Allah diğer Müslümanlara da gayret ve himmet versin." dedi.

CEM Vakfı Genel Merkezi Yenibosna Cemevi Dedesi Ertan Akgün, "Sözlerime başlamadan önce Cem Vakfı Onursal Başkanı İzzetin Doğan ve Cem Vakfı Genel Başkanı Ahmet Rasim Tükek'in özel selamlarını sizlere iletmek istiyorum. Bugün burada velayet bayramını Ehl-i Beyt dostlarıyla bir arada kutlamaktayız. Bayramımız kutlu olsun. Bizler Ehl-i Beyt'i hiçbir zaman bırakmadık. Yüce Allah zalimin karşısında İmam Hüseyin gibi duruş ve onurumuzla mücadele etmeyi bizlere nasip eylesin." dedi.

Küçükçekmece Belediye Başkan Yardımcısı Mustafa Kuzugüden,

"Peygamber efendimiz diyor ki, "Ben kimin mevlası isem Ali de onun mevlasıdır. Ben bir Sünni kardeşiniz olarak bunu yürekten kabul ediyorum ve buna yürekten inanıyorum. Fakat İslam ümmeti olarak birlik ve beraberliğimizin zirvede olması gerekiyorken ne yazık ki, Gazze'de ki enkazlar arasında insanlık ağlıyor. Müslümanlar olarak bukanı durdurmak için birlik ve beraberliğe ihtiyacımız var diye düşünüyorum." dedi.

Ayrıca programda Zakir Muharrem Kurnaz ve Mehmet Ardıç deyiş ve methiyeleriyle, Ehl-i Beyt Meddahı Mesut Gufrani okuduğu methiyelerle alanda coşku dolu anlar yaşattı. Program kutsal topraklara yapılan çekiliş töreniyle son buldu.

Mekke ve Medine kentleri arasında bir bölge olan Gadir-i Hum, Resulullah'ın (s.a.a) veda haccında çok büyük bir olaya sahne oldu; böyle bir günde Hz. Muhammed (s.a.a) Gadir-i Hum bölgesinde kendisinden sonra Müslümanların imamı olarak Hz. Ali'nin (a.s) olduğunu ilan etti. Resul Ekrem (s.a.a) Hz. Ali'yi (a.s) vasi, kardeşi ve halefi olarak ilan etti. Hz. Muhammed (s.a.a)- Gadir-i Hum'un önemli hutbesinde "Ben kimin mevlası isem Ali de, onun mevlasıdır" diye buyurdu.

Kaynaklarda Gadir-i Hum Olayı

Gadir Bayramının Amelleri

Oruç tutmak
Gusül almak
Eminullah Ziyaretini okumak Nudbe duasını okumak Müminlerle karşılaştığında, şu şekilde tehniyette bulunmak: “El-Hamdulillahilezi Ceelena mine’l Mutemessikine bi-Vilayeti Emiri’l Mümin’in ve’l Eimmeti’l Masumine aleyhimu’s-salam” Güzel ve temiz elbiseler giymek
Süslenmek
Güzel koku sürmek Sıla-ı rahim
Müminlere yemek vermek.^[16]

16-Kummi, Zilhicce ayının on sekizinci gününün amelleri.

Hicretin 10.yılında Peygamberin yüz binlerce Müslüman ile beraber gittiği hacdan dönerken konakladığı ve Hz. Ali (a.s)’ın, kendisinden sonra imamet ve hilafetini, Allah’ın izniyle ilan ettiği yerin adıdır.

GADİR-İ HUM OLAYI

Peygamber,(s.a.a) hicretin onunda Kâbe’yi ziyaret etmek için değişik kabile ve taifelere de onun emriyle ilan edilerek yola çıktı. Çok kalabalık bir topluluk hac vazifesini yerine getirmek için Medine’ye geldi. Bu hac merasimi, Peygamberin(s.a.a) Medine’ye hicretten sonra ki ilk haccıydı. Bu hac, hicretten ne önce nede sonra peygamber tarafından gerçekleşmemiştir.

Bu hac tarihte, Veda haccı, İslam haccı, Belağ haccı, Kemal haccı ve Tamam haccı gibi isimlerle nakledilmiştir. Peygamber, gusül ve tedhin etti, çok doğal ve gösterişsiz iki elbise giyindi bir tanesini beline bağladı ötekini ise omzuna attı. Cumartesi günü zilkadenin 24 veya 25’inde hac vazifesini yerine getirmek için yaya olarak Medine’den çıktı. Hanımlarını ve ehli-beytini develerin sırtında hazırlanan mahfellere bindirerek. Bütün muhacir, ensar ve arap kabileleri ile beraber büyük bir toplulukla yola koyuldu. Bu arada halk arasında able veya hasbe adında bir hastalık türemiştir, bu sebeple halktan bir kısım bu yolculuğa katılmamıştı buna rağmen sayıları oldukça yüksek bir insan topluluğu Peygamber ile beraber yola çıkmıştı. Öyle ki Peygamberle beraber hac vazifesini yerine getirmek için gidenlerin sayısını 114,120 ve124 bin kişi olarak naklediyorlar. Elbette bu rakam Hz. Ali ve Ebu Musa ile mekkeden yola çıkanlardan hariç olanlardır.

Peygamber ve beraberindekiler Haccın amellerini yerine getirdikten sonra Medine’ye dönmek için yola koyuldular.

Gadir-i Hum’a yetiştikleri zaman Cebrail-i Emin Allah tarafından şu ayetleri getirdi:

“Ey Peygamber bildir sana rabbinden indirilen emri ve eğer bu tebliği ifa etmezsen onun elçiliğini yapmamış olursun.” (Maide 67)

Şunu söylemek gerekir ki Cuhfe denilen yer, Medine, Mısır ve Irak yollarının ayrıldığı noktadır. Yani yol ayrımı demek yerinde bir tabir olur. Peygamber ve beraberindekilerinin o noktaya yetişmesi, 18 Zilhicce

Perşembe günü olmuştur. Cebrail-i Emin ayeti getirmiş ve Allah tarafından Hz. Ali’nin imamet ve vilayet makamını halka duyurmasını emretmiştir. Peygamber geriden gelenler yetişene kadar önde gidenlerin geri dönmelerini emretmişti. Bu bölgede eski ve büyük ağaçlar bulunuyordu. Peygamber, birbirlerine yapışık olan bu ağaçların gölgesinde oturmayı yasaklamıştı. Öğlenin dayanılmaz sıcaklığı bastırınca bazıları elbiselerinin bir parçasını başlarına ve öteki parçasını da altlarına sermişlerdi. Peygamber’in rahat edebilmesi için ağaçlara bağlanan parçalarla gölgelik yapılmış, Okunan ezanla Peygamber, öğlen namazını halkla beraber kılmıştı.

Topluluk dağılmamıştı ki Cebrail-i Emin şu ayeti getirdi:

Bu gün dininizi ikmal ettim size verdiğim nimetimi tamamladım...

Peygamber şöyle buyurdu: Allah-u Ekber din kemale yetişmesine ve nimetin tamamlanmasına ve Allah’ın Ali’nin imametine razı olmasına.⁽⁵⁾

GADİR’DEN, GADİRİ RİVAYET EDENLER

Al-gadir kitabında gadir-i hum olayı, 110 sahabe, 84 tabii ve 360 âlim, üstat ve hafızdan nakledilmiştir. Biz her birinden birkaç isim ve rivayetlerinin geçtiği birkaç kitap nakletmekle yetineceğiz.

SAHABELERDEN:

1:Hz.Fatıma (s.a)

İbn-i ukde Hadisu-l vilaye kitabında ve Mansur razi al-gadir kitabında iki cihan kadınlarının efendisinden bu hadisi nakletmişlerdir.

2: Hz. Ali ağır talipti (as)**3:Hz. Hasan (as)**

İbn-i ukde Hadisu-l vilaye kitabında ve cuabi, nuheb kitabında İmam Hasan'ı gadir-i hum'un ravilerinden saymıştır.

4:Hz. Hüseyin (a.s)

İbn-i ukde Hadisu-l vilaye kitabında ve cuabi, nuheb kitabında İmam Hasan'ı gadir-i hum'un ravilerinden saymıştır.

5:Ebu hureyre

78 yaşında hicretin 57,58 veya 59.yılında ölmüştür. Hatib-i bağdadi tarihinin 8.cildi 190.sayfasında iki vasıtayla gadir-i hum olayını ondan nakletmiştir.

6:Ebu Bekir bin kuhafe

Hicretin 13.yılında ölmüştür. Şemsu-din cezri, esnal-metalib 3.sayfada onu gadir-i hum'un ravilerinden zikretmiştir.

7: Usame bin zeyd bin harise

Hicretten 54 yıl sonra 54 yaşında öldü. Onun hadisi Hadisu-l vilaye ve Nuheb-ul menagib kitabında zikredilmiştir.

8: Umeys'in kızı Esmâ

Gadir-i Hum hadisini, İbni ukde Hadisu-l vilaye kitabında ondan nakletmiştir.

9: Ummü seleme (Peygamber'in hanımı)

Onun hadisini Ahmet bin fazl bin Muhammet, Kesir mekki Şafii ile beraber Vesiletu-l mal kitabında ibni ukde vasıtasıyla nakletmiştir.

10: Ebu Hamza Enes bin malik ensari hazraci

Peygamberin hizmetçisi, hicretin 93'ünde vefat etti. Hatip bağdadi tarihinin 7.cilt,277.sayfasında ondan rivayet etmiştir.

11: Cabir bin Abdullah ensari

Hicretin 73,74 veya 78 yılında,93 yaşında medinede vefat etti. İbni ukde Hadisu-l vilaye kitabında ondan bu hadisi rivayet etmiştir.

12:Ebu zer condeb bin conade elğaffari

Onun hadisini ibni ukde Hadisu-l vilaye ve cuabi nuhebu-l menakıbında zikretmiştir.

13:Ayşe (Ebu Bekir'in kızı)

İbni ukde Hadisu-l vilaye kitabında bu hadisi ondan nakletmiştir.

14: Ömer bin hattap

Hatip Harezmi maktelinde ve ibni kesir şami bidaye ve nihaye kitabının 7.cilt,349. sayfasında gadir hadisini ondan nakletmişlerdir.

TABIİNDEN:**1:Ebu Raşit Hubrani (Adı Hızır veya Numan'dır.)**

İbni hacer El-tegrib kitabında doğru ve hadisine güvenilir ravilerden olarak ziktermiş ve hadisini 103.sayfada getirmiştir.

2:Ebu seleme (Adı Abdullah veya İsmail'dir)**3:Ebu Süleyman müezzin**

Tabiinin büyüklerinden ve hadisleri âlimler tarafından kabul edilen bir şahsiyettir.

4: Ziyad bin Ebi Ziyad

Hafız heysemi mecmeu-zevaidde ve ibni hacer takrib kitabında onu doğru ve hadisine güvenilir birisi olarak tanıtmışlardır.

5:Ebu sadık selim bin geysi hilali

Şia ve Sünni nazarında hadislerine güvenilen biravidir.

14.ASRIN ÂLİM VE ÜSTATLARINDAN:**1: Şeyh Muhammet abd bin Hüseyin Hayrullah mısri**

1323 yılında vefat etmiştir. Mısırın tanınmış ve ilmi derecesi yüksek âlim ve müftülerindendir.

2:Seyit abdu-l Hamit bin seyit Mahmut alusi bağdadi-şafii-

1232'de doğmuş ve 1324'de vefat etmiştir. Irak'ın başkenti olan Bağdat'ın tanınmış âlimlerinden olan bu şahsın Nesru-leali kitabı yayınlanmıştır. Gadir hadisini bu kitabın 166.sayfasında zikretmiş ve Hz. Ali'nin faziletlerinden olduğunu açıklamıştır. Ayrıca bu hadisin kesinlikle vahiy kaynaklı olduğunu söylemiş ve 172.sayfasında gadir hadisine değinmiştir.

3: Doktor Ahmet Ferit Rufai Dipnot yazdığı Mucemu-l udeba adlı kitabın

14.cilt,48.sayfasında Ali (a.s) 'ın iki beytini gadir-i hum hakkında zikretmiştir.

4:Üstat Hüseyin âli ezemi bağdadi

Bağdat'ta hukuk fakültesinin müdürü olan bu şahıs gadir şairlerinden biridir. Kendisi şahsen gadir hakkında yazmış olduğu kitabı Al-gadir'in yazarına haber vermiştir.

5:Üstat abdu-l fettah-abdu-l maksut mısri

Dört ciltlik İmam Ali kitabının yazarı olan bu şahıs, kitaba yazdığı methiye ve övgüde gadir hadisine de işaret etmiştir. ⁽⁶⁾

DİPNOTLAR:

1:Kitabu-l Eyn

2: Arapları okuyorlar

3: Baskın

4:Maide,67

5:Al-gadir,1.cilt,29.sayfa

6 Al-gadir,1.cilt,40.sayfa

GADİR VE İMAMETİN İSPATI

Mevla kelimesi, İmamet ve hilafet hakkında değişik münakaşalara sebep olmuştur. Şia, bu kelimenin imamet makamunu ispatladığına ve dolayısıyla Hz. Ali'nin Peygamberden sonra ilk halife olduğunu inanmıştır. Gadir-i Hum hadisinin kaynağında şia ve Sünni arasında hiçbir ihtilaf yoktur.

Hız. Fatıma (s.a) ile Hız. Ali (as)`nin Kutlu İzdivaçları

"Ali olmasaydı, Fatıma'ya denk bir eş bulunmazdı." Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu: "Allah'ım! Bu benim kızım ve bütün insanlar arasında en çok sevdiğim kimsedir. Allah'ım! Bu da benim kardeşim ve bütün insanlar arasında en çok sevdiğim kimsedir." Hız. Peygamber Efendimiz (Allah-u Teâlâ Ona ve Pâk Ehlibeyti'ne salât etsin) şöyle buyurmuştur: Müminlerin Emîri Hız. İmam Ali'nin, Âlemlerin Hanımlarının Seyyidesi Hız. Fatıma Zehra ile (Onlara selâm olsun) mubarek ve nurlu evliliklerinin yıl dönümü münasebetiyle değerli konuklarımızı kutlarız.

Evlilik Tarihi

Ehl-i Beyt İmamları'ndan (a.s) gelen rivayetlerin tümün-de Hız. Fatıma'nın (a.s) Ali (a.s) ile evlenmesinin tarihi, Müslümanların Bedir Savaşı'ndan zaferle dönmelerinin hemen sonrası gösterilir.

İmam Cafer Sadık'tan (a.s) şöyle rivayet edilmiştir:

Ali (a.s) Fatıma'yı (a.s) ramazan ayında nikâhladı ve aynı senenin zilhicce ayında Bedir Savaşı'ndan hemen sonra zifafa girdi.^[1]

Ayrıca, Emirü'l-Müminin'in (a.s) hicretin ikinci yılında, şevval ayının ilk günlerinde Bedir Savaşı'ndan döndükten birkaç gün sonra Fatıma (a.s) ile gerdeğe girdiği rivayet edilmiştir.^[2]

Yine Hız. Peygamber'in (s.a.a) hicretin ikinci senesinin zilhicce ayının başında Fatıma'yı (a.s) Ali (a.s) ile evlendirdiği de rivayet edilmiştir.^[3]

Ali (a.s) Fatıma'yı (a.s) İstiyor

İmam Ali (a.s), Hız. Fatıma'yı (a.s) istemeyi düşünüyordu. Ancak hem kendisinin, hem de İslâm toplumunun o sırada yaşadığı yoksulluk, geçim sıkıntısı onu bu isteğini pratikte gerçekleştirmekten alıkouyordu. Bu yüzden evlilik fikrini erteliyor, bir aile kurma arzusunu bir süre için unutmaya çalışıyordu. Bu toplumsal durumdu.

Fakat kişisel olarak Ali (a.s), yirmi bir yaşını geride bırakmıştı.^[4] Fatıma ile evlenmenin de tam zamanıydı. çünkü insanî erdemler ve ilâhî makamlar yönünden Ali'den başka Fatıma'ya denk bir erkek ve Fatıma'dan başka Ali'ye denk bir kadın yoktu. Bunlar, bir tekrarı artık dokunmayacak eşsiz bir kumaştan idiler.

Günlerden bir gün, İmam (a.s) işlerini tamamladı, sulama işinde kullandığı devesini çözdü ve evine doğru yola koyuldu. Deveyi evde bağladıktan sonra Resulullah'ın (s.a.a) evine doğru yürüdü. Hız. Peygamber (s.a.a) Ümmü Seleme'nin evinde bulunuyordu. İmam daha yolda iken, gökten bir melek Peygamberimize (s.a.a) şu ilâhî emri getirdi: "Nuru nur ile, yani Fatıma'yı Ali ile evlendir."^[5]

Ali (a.s) kapıyı çaldı. Ümmü Seleme: "Kim o?" dedi. Resulullah (s.a.a) dedi ki:

Kalk, ey Ümmü Seleme! Ona kapıyı aç ve içeri girmesini iste. çünkü bu, Allah ve Resulü'nün sevdiği, kendisi de Allah ve Resulü'nü seven bir

adamdır.

Ümmü Seleme dedi ki: "Anam babam sana kurban olsun, görmediğin hâlde hakkında bu övücü sözleri söylediğin adam kimdir?" Buyurdu ki:

Yavaş ol, ey Ümmü Seleme! Bu adam, ahmak ve sefih birisi değildir. O, benim kardeşim, amcamın oğlu ve yeryüzünde en çok sevdiğim kimsedir.

Ümmü Seleme der ki: "Bunun üzerine yerimden fırladım, az kalsın üzerime bağladığım peştamala takılıp düşecektim. Kapıyı açtım.

Karşımda Ali b. Ebu Talib'i görmeyeyim mi?!"

Ali, Resulullah'ın (s.a.a) yanına girdi ve şöyle dedi: "Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun, ey Resulallah!" Peygamberimiz de ona şu karşılığı verdi: "Ve selâm senin de üzerine olsun, ey Ebu'l-Hasan! Otur."

Ali (a.s) Hız. Peygamber'in (s.a.a) tam karşısına oturdu. Sürekli olarak yere bakıyordu. Bir şey istemeye gelmiş de utandığından söyleyemiyormuş gibi duruyordu. Resulullah'tan (s.a.a) utandığı için başını yerden kaldırmıyordu.

Hız. Peygamber (s.a.a) Ali'nin içinden geçenleri biliyormuş gibi, ona sordu:

Ey Ebu'l-Hasan! Bir ihtiyacın için gelmişsin gibi geliyor bana. İhtiyacın neyse söyle, içinden ne geliyorsa açıkla. çünkü senin ne ihtiyacın varsa, benim tarafımdan karşılanacaktır.

Ali (a.s) şöyle dedi:

Anam-babam sana kurban olsun. Ben daha bir çocukken, beni, amcam Ebu Talip'ten ve Fatıma bint-i Esed'den aldın. Yediğinin aynısını bana da yedirdin, beni kendi edebinle edeplendirdin. İyilik ve şefkat bakımından, benim için Ebu Talip'ten ve Fatıma bint-i Esed'den daha iyiydin. Allah senin aracılığınla ve senin elinle beni doğru yola iletti. Allah'a yemin ederim ki, sen ya Resulallah, dünya ve ahiret hazinem ve zahiremsin. Allah'ın benim pazumu seninle güçlendirmesinin yanında, bir evimin, kendisiyle huzur bulacağım bir eşimin olmasını istedim. Sana kızını istemek için geldim. Kızın Fatıma'yı senden istiyorum. Beni Fatıma'yla evlendirir misin, ya Resulallah?

Resulallah'ın (s.a.a) yüzü sevinçten ve memnuniyetten parladı. Fatıma'nın yanına gitti ve şöyle dedi: "Ali seni istiyor. Sen onu tanıyorsun."

Fatıma sustu. Peygamberimiz (s.a.a): "Allahu

Ekber! Susması kabul etmesi anlamına gelir." dedi. Dışarı çıktı ve Fatıma'yı Ali ile evlendirdi.^[6]

Ümmü Seleme der ki:

Resulullah'ın (s.a.a) yüzünün sevinçten ve memnuniyetten parladığını gördüm. Sonra Ali'nin (a.s) yüzüne bakıp gülümsedi ve şöyle dedi:

Ey Ali! Karşılığında seni evlendireceğim bir şeyin var mı?

Ali (a.s) şöyle dedi:

Anam-babam sana feda olsun. Allah'a yemin ederim ki, benimle ilgili hiçbir şey sana gizli değildir. Bir kılıcım, bir zırhım, bir de sulama işinde kullandığım bir devem var. Bunların dışında hiçbir şeyim yok.

Resulullah (s.a.a) buyurdu ki:

Ey Ali! Kılıcına ihtiyacın var; onunla Allah yolunda cihat edersen, onunla Allah düşmanlarıyla savaşsın. Deveni de hurmalarını sulamak ve ailene su taşımak için kullanırsın, yolculuklarında yükünü onunla taşırsın. Ama zırhın karşılığında seni evlendiriyorum. Onu almayı kabul ediyorum. Ey Ebu'l-Hasan! Sana bir müjde vereyim mi?

Ali (a.s) şu cevabı verdiğini söyler:

Evet, anam-babam sana feda olsun. Bana o müjdeyi ver. çünkü uğurlu bir seciye, bereketli bir karaktere ve işlerinde hikmete sahipsin. Allah'ın salât ve selâmı üzerine olsun.

Resulullah (s.a.a) şöyle dedi:

Ben seni yeryüzünde Fatıma ile evlendirmeden önce, Allah gökte seni onunla evlendirdi. Sen bana gelmeden önce, gökten bir melek şuracıkta bana geldi ve şöyle dedi:

"Ey Muhammed! Yüce Allah, yeryüzüne nazar etti. Mahlûkatı içinde seni seçerek elçi olarak gönderdi. Sonra ikinci kez yeryüzüne nazar etti. Orada senin için bir kardeş, bir vezir, bir arkadaş ve bir damat seçti. Kızın Fatıma'yı (a.s) onunla evlendirdi. Gökteki melekler bu olayı kutladılar. Ey Muhammed! Allah bana, Ali'yi yeryüzünde Fatıma ile evlendirmeni söylememi ve onları, tertemiz, seçkin, arınmış, hayırlı, dünyada ve ahirette erdem sahibi iki oğulla müjdelememi emretti." Ey Ali! Allah'a yemin ederim, daha melek göğe yükselmemişti ki, sen kapıyı çaldın.^[7]

Ali ve Fatıma'nın Evlenmelerinin Gökten Emredilmiş Olması

Resulullah (s.a.a) ona bakıp gülümsedi, sonra şöyle dedi:

Ey Ali! Allah bana, Fatıma'yı seninle evlendirmemi emretti. Onu, eğer kabul edersen, dört yüz miskal gümüş karşılığında seninle evlendirdim.

Ali şöyle dedi: "Razıyım ya Resulullah!" Sonra

Ali bir kenara çekilip Allah için şükür secdesine kapandı. Ardından şöyle dedi: "Beni, mahlûkatın en hayırlısı Resulullah Muhammed'e sevdiren Allah'a hamdolsun."

Resulullah (s.a.a) da şöyle buyurdu:

Allah ikinize bereket versin. Sizi bereketli kılsın ve size mutluluk versin. Sizden çok sayıda tertemiz nesiller meydana getirsin.

Enes der ki: "Allah'a yemin ederim ki, Allah, onlardan çok sayıda tertemiz nesiller meydana getirdi."^[8]

Fatıma'nın (a.s) Mihri ve çeyizi

Ali, zırhını Osman'a sattıktan sonra mihri alıp getirdi. Mihir dört yüz hecerî siyah dirhemden ibaretti. Resulullah (s.a.a) dirhemleri aldı, yeni ev için eşya alsınlar diye parayı ashabından ve kendi eşlerinden bazılarına teslim etti. Fatıma'nın çeyizi şundan ibaretti:

- 1) Yedi dirhem değerinde bir gömlek.
- 2) Dört dirhem değerinde bir başörtüsü.
- 3) Hayber malı siyah bir kadife.
- 4) çzeri kaytan türü iplerle örtülüp bağlanmış bir divan.
- 5) Mısır keteninden mamul, birinin içi lifle, öbürünün ise yünle doldurulmuş iki döşek.
- 6) İçleri izhirden (bir çeşit kokulu bitkiden) doldurulmuş Taif

derisinden dört yastık.

- 7) Yünden yapılmış bir örtü.
- 8) Hecer yapımı bir hasır.
- 9) Bir el değirmeni.
- 10) Deriden yapılmış bir su kabı.
- 11) [İçinde elbise yıkanılan] bakır bir leğen.
- 12) Bir süt kâsesi.
- 13) Küçük su kovası.
- 14) Sızdırmazın diye içi ziftlenmiş leğen.
- 15) Yeşil bir testi.
- 16) Kiremitten iki bardak.
- 17) Bir meşin minder.
- 18) Katranî aba.
- 19) Su kovası...

Dipnotlar

[1]- Keşfu'l-Gumme 1/364; Biharul-Envar, 43/134

[2]- el-Emalî, Tusî, s.43, Meclis: 2, Hadis: 47

[3]- Misbahu'l-Müteheccid, şeyh Tusî, s.613.

[4]- Zehairu'l-Ukba, s.36

[5]- Meani'l-Ahbar, s.103; el-Hisal, s.640; el-Emalî, şeyh Saduk, 474; Biharul-Envar, 43/111

[6]- Biharul-Envar, s.43/93; Zehairu'l-Ukba, s.39

[7]- Biharul-Envar, s.43/127

[8]- Kifayetu't-Talib, bab: 78, s.298; el-Menakıb, 3/351, Hz. Fatıma'nın evliliği bölümü; Keşfü'l-Gumme, 1/348-349; Zehairu'l-Ukba, s.41

"Fatıma benden bir parçadır; O'nu üzen beni de üzer, O'nu kuşkulandıran beni de kuşkulandırır!"
Hz. Peygamber Efendimiz (Allah-u Teâlâ O'na ve Pâk Ehlibeyti'ne salât etsin) kızı Hz. Fatıma Zehra'ya (Allah'ın selâmı üzerine olsun) şöyle buyurmuştur: "Kızım, Sana salât eden kimseyi Allah bağışlar ve Benim cennette bulunduğum yere o kimseyi eriştirir."

ÂŞÛRÂ GÜNÜ KERBELÂ'DA

- 1- Haymegâh(çadırlar)
- 2- İmam Seccad Zeynelâbidîn(a.s)hasta yatağında
- 3- Hz. Zeyneb(s.a)'in oğulları
- 4- Şehîd düşen Hz. Ali Ekber'in naş'ının çadırlara getirilmesi
- 5- Meleklerin, İmam Huseyn(a.s)'e yardıma gelmeleri.
- 6- Cinlerin, İmam Huseyn(a.s)'e yardıma gelmeleri.
- 7- Peygamberlerin(a.s)İmam Huseyn(a.s)'e yardıma gelmeleri.
- 8- Hz. Cebrâil'in, derviş kılığında su getirmesi

- 9- İmam Huseyn(a.s)'in ashabıyla Aşura günü Kerbela'da savaşması
- 10- Medîne'den kâsîdin(pstacı)mektup getirmesi
- 11- İmam Huseyn(a.s)'in su almak için Ali Asgar(a.s)'ı meydana göndermesi
- 12- Harmele(melun)'nin Hz. Ali Asgar(a.s)'in boğazını oklaması
- 13- Hz. Ali Ekber(a.s)'in, zalim yezid ordusuna saldırması
- 14- Hz. Kâsım(a.s)'in, Azrak'ın oğullarıyla savaşması
- 15- Fıratın bir kolu olan Alkame nehri
- 16- Hz. Ebulfazl Alemdar Abbas(a.s)'in, melun Yezid ordusuyla savaşması

DA YAŞANANLAR

بارنج پست که در حق عالم

بارنج بزم و سزای تمام

و علی بن ابی طالب
و علی بن ابی طالب
و علی بن ابی طالب
و علی بن ابی طالب

بارنج چه عظیم از کربلا

بی نوح خاتمه اش علم

la savaş meydanında öğle namazları

ı meydana götürmesi

oklaması

nası

ordusuyla savaşması

- 17- Hazreti İmam Huseyn(a.s)'in, zalim Yezid ordusuyla savaşması
- 18- Hazreti İmam Huseyn(a.s)'in, yaralı olarak atı Zülcehahtan, Kerbela sahasında yere düşmesi
- 19- İmam Huseyn(a.s)'in atı Zülcehahtan'ın haber vermek için çadırlara dönmesi
- 20- Hazreti Cebrâil(a.s)'in, İmam Huseyn(a.s)'in başucuna gelmesi
- 21- İmam Huseyn(a.s)'in başını kesmeğe gelen Şimr ve Sinan b. Enes(ikisine de lanet olsun)
- 22- Hazreti İmam Huseyn(a.s)'in, Sultan Kays'ı arslandan kurtarması
- 23- İmam Huseyn(a.s)'in şehid düşen ashabının(aleyhimisselam)'na'şları
- 24- Fizza hatun'un, şehidlerin na'şlarını koruması için arslanı çağırması

Peygamber Döneminde Yapılan Savaşların Hedefi

Hz. Peygamber'in (s.a.a) savaşlarında öncelikli hedef, Allah'ın temiz kullarına zulmeden ve bunu sürdürebilmek için de İslâmî gerçek ve inançların yayılmasına engel olan çıkar odaklarını silahsızlandırmaktan ve bununla birlikte insanların, hak, adalet ve insaf hükümeti sayesinde kendi haklarını sahiplenmesinden ibaretti.

Böylesi yüce hedefler doğrultusunda gerçekleştirilen savaşlar, gayrimeşru nitelendirilebilir mi hiç?

Açıktır ki savaşın bu türü, her peygamberin yükümlülükleri arasında öncelikli ve kaçınılmaz vasfını taşımakta ve de her akliselim tarafından saygıyla desteklenmektedir. Çünkü kutsal hedefe ulaşabilmek için başka bir yol bulunmamaktadır.

Hz. İsa'nın (a.s), toplumun yaban otlarını yok etmek için kılıca el atmamasının nedeni, peygamberlik süresinin kısa oluşu ve koşulların da elverişli olmayıştı.

Hıristiyan misyonerler, Müslüman halkların azim ve moralini zayıflatmak, sömürü ve fesada karşı mücadele ruhunu yok etmek ve de İslâm'ın ilerleyişine engel olabilmek için Hz. Peygamber'in (s.a.a) savaşlarını çarpıtarak ve bu savaşlarda öldürülenlerin sayısını kasıtlı olarak abartarak kilise yöneticilerinin engizisyon mahkemelerindeki ve haçlı seferlerindeki cinayetlerini-ki bunun sonucunda milyonlarca masum insan öldürülmüştür- meşru ve doğal göstermeye çalışmışlardır.

Gerçeğin aydınlanması ve değerli okuyucuların İslâmî savaşların hem felsefesini öğrenmeleri ve hem de gerçek istatistikleri elde etmeleri için öncelikle Peygamber efendimizin (s.a.a) yapmış olduğu savaşların meşhurlarına, bu savaşların niye yapıldığına ve ardından da öldürülenlerin sayısına özetle değineceğiz.

BEDİR SAVAŞI

Hz. Muhammed (s.a.a) peygamberliğe seçildikten sonra hem o, hem de ona iman edenler, on üç yıl boyunca Mekke'de Kureyş'in eziyet ve işkenceleri altında yaşadılar. Sonuçta Peygamber (s.a.a), doğduğu topraklardan ayrılmak ve Medine'ye hicret etmek zorunda kaldı.

Buna rağmen Mekke müşrikleri, bir yandan

Mekke'de yaşayan savunmasız Müslümanlara eziyet ve işkence etmekte vazgeçmeyerek Mekke'den ayrılmalarına engel oldular¹ ve öte yandan da çok ciddi olarak Medine'yi ekonomik muhasara altında tutmaya karar verdiler. Müşrikler Medine'ye gıda maddesi taşınmasını yasakladılar ve bunu uygulama

noktasında da ticaret kervanlarına engel oldular.

Mekke müşrikleri tarafından uygulanan iktisadî kuşatma uzun bir süre devam ettirildi. Çok ciddi bir şekilde bundan etkilenen Medine halkı, gıda maddesi temin edebilmek için Kızıl Deniz sahillerine kadar gitmek zorunda idiler.²

Hz. Peygamber (s.a.a) Medine'ye hicret ettikten sonra Ebu Cehil Peygamberimize (s.a.a), hakaret dolu bir mektup yazarak kendisini Kureyş'in saldırısıyla tehdit etti.³ İşte burada yüce Allah şöyle buyurdu:

Kendilerine savaş açılan kimselere (savaşmaları için) izin verildi; çünkü onlar zulme uğradılar. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye kadirdir.⁴

Hz. Peygamber (s.a.a) İslâm'ı korumak, Müslümanların hayatî haklarını savunmak ve Kureyş'in şeytanî plânlarını bozmak üzere Hicret'in ikinci yılında harekete geçti ve nitekim "Bedir'de" Kureyş ordusunun karşısında yer aldı. Müslümanların sayısı, Mekke kâfirlerinin üçte biri 72 Hz. Muhammed (s.a.a) oranında olmasına rağmen, iman gücü ve Allah'ın yardımıyla onları hezimete uğrattılar.⁵

UHUD SAVAŞI

Mekke müşrikleri, Bedir Savaşı'nda öldürülenlerin intikamını almak üzere savaş hazırlıklarını tamamladıktan sonra Medine'ye doğru harekete geçtiler. Bu saldırının haberini alan İslâm ordusu da, Mekke ordusunu karşılamak üzere yola koyuldu ve nitekim iki ordu Uhud'da karşılaştı.

Böylece savaş başlamış oldu. Bu savaşta bazı

Kutsal ordu Mekke'ye giriş yapmışlardı. Amaçları kan dökerek orayı fethetmek değildi. İslam'ın filizlendiği şehre geri dönüp İslam'ı daha da genişletmek istiyorlardı. Hz. Muhammed (s.a.a) ordularına şu emri vermişlerdi; "Size karşı konulmadıkça, size saldırılmadıkça, hiç kimseyle çarpışmaya girmeyeceksiniz, hiç kimseyi öldürmeyeceksiniz."

Müslümanlar, Hz. Peygamber'in (s.a.a) tavsiyelerine uymadığı için savaş İslâm ordusunun lehine olmamıştı.6

AHZAB (HENDEK) SAVAŞI

Bir grup Neziroğulları Yahudileri, Hicret'in beşinci yılında Mekke'ye gitmiş ve Kureyş kabilesini İslâm ve Müslümanlara karşı tahrik etmişlerdi. Bunu fırsat bilen Kureyşliler, farklı gruplardan oluşan büyük bir ordu ile Medine'ye doğru hareket ettiler.

Müslümanlar, İslâm'ın merkezi olan Medine'yi korumak için şehrin etrafına bir hendek kazarak on bin kişilik düşman ordusuna karşı savunmaya geçtiler. Hz. Ali'nin (a.s) düşman ordusunun kahraman savaşçısını öldürmesi üzerine savaş, Müslümanların lehine bitmişti.7

HAYBER SAVAŞI

Yahudiler, Hayber kalelerinde yaşamakta ve müşriklerle olan askerî ve ekonomik ilişkileriyle de Müslümanların emniyetini tehdit etmekteydiler. Bunun üzerine Müslümanlar, Hicret'in yedinci yılında, düşmanın merkez karargâhı konumunda olan Hayber'e yürümüştü. Yahudiler, ancak muhasara ve savaş sonrasında İslâm devletine teslim olmuşlardı. 8

MEKKE'NİN FETHİ

Kureyş kabilesi, Hz. Peygamber (s.a.a) ile yaptığı Hüdeybiye Antlaşması'nda, Müslümanlara ve Müslümanlarla antlaşma hâlinde olanlara saldırmayacaklarını taahhüt etmiş, ancak Müslümanlarla antlaşması olan Huzaa kabilesini yok etmek için Bekroğulları kabilesiyle iş birliği yapmış ve böylece de antlaşma metnine sadık kalmamıştı.

Hz. Peygamber (s.a.a), bu saldırıları engellemek için tam bir gizlilikle hareket etmiş ve bunun sonucunda da şehri fethetmişti.

Allah Resulü (s.a.a) Mekke'ye girdikten sonra Allah'ın evini ziyarete gitmiş ve tarihî konuşmasında şöyle buyurmuştu:

Bilesiniz ki sizler, Allah'ın Eelçisi için kötü komşulardınız; onu yalanladınız ve ona eziyet ettiniz. Bizi yurdumuzdan sürdünüz ve hatta bununla da yetinmeyerek Medine'de ve başka yerlerde de peşimizi bırakmadınız ve bizimle savaştınız. Şimdi gidin, hepiniz serbestsiniz!9

Hz. Peygamber'in (s.a.a) bu yüceliği ve onları

bağışlaması, Mekke halkının İslâm'a yönelmesine neden oldu.

Allah Resulü (s.a.a), Mekke fethinde, savunma ve müşriklerin saldırılarını engelleme dışında savaşılmamasını, ancak sekiz erkeğin ve dört kadının öldürülmesi gerektiğini emretmişti. Öldürülmesi gereken bu kişilerin dördü öldürülebilmişti ve bunun dışında da sadece Halid komutasındaki Müslümanlarla İkrime b. Ebu Cehil komutasındaki müşrikler arasında kısa bir çarpışma olmuş ve bazı insanlar öldürülmüştü.10

HÜNEYN VE TÂİF SAVAŞLARI

Havazin kabilesi, Müslümanlarla savaşmak üzere bir ordu hazırlamıştı. Bu savaş hazırlığından haberdar olan Peygamberimiz (s.a.a), on iki bin kişilik bir ordu kurarak Havazin kabilesine yöneldi ve Hüneyn

Vadisi'nde savaş başladı. Yenilgiye uğrayan küfür ordusu teslim oldu.11

Bu savaşın galibi olan Müslümanlar, Havazin kabilesiyle işbirliği yapan Sakif kabilesiyle savaşmak üzere Tâif'e yöneldi.

İslâm ordusu, Sakif kabilesini bir süre kuşatma altında tuttuktan sonra oranın fethinden vazgeçerek Mekke'ye döndü.12

Hz. Peygamber (s.a.a) döneminde bunların yanı sıra küçük çaplı bazı savaşlar ve tebliğ amaçlı bazı seyahatler de gerçekleşmiştir

DİPNOTLAR:

- 1- *Biharu'l-Envar*, c.19, s.143
- 2- *Muhammed Sitare-i Ki Der Mekke Dirahşid*, s.92
- 3- *Biharu'l-Envar*, c.19, s.265–266
- 4- *Hacc Suresi*, 39 ve 40. ayetlerin mazmunu
- 5- *el-Kâmil*, İbn Esir, c.2, s.118; *İlamu'l-Vera*, s.76
- 6- *Tabakat*, birinci bölüm, s.27–29
- 7- *Tarih-i Taberî*, c.3, s.1463–1476
- 8- *el-Kâmil*, İbn Esir, c.2, s.216; *Tabakat*, c.2, birinci bölüm, s.77–78; *Tarih-i Taberî*, c.3, s.1575–1584
- 9- *İlamu'l-Vera*, s.104–112; *Biharu'l-Envar*, c.21, s.106
- 10- *el-Kâmil*, İbn Esir, c.2, s.247–250
- 11-1- *Biharu'l-Envar*, c.21, s.149
- 12-2- *Sire-i İbn Hişam*, c.3, s.482

Daha geniş bir alanda hüküm sürmek, daha çok insanî güçleri sömürmek ve başka halkların servetini ele geçirmek için savaşan diktatörlerin aksine Hz. Peygamber (s.a.a), zulüm ve haksızlığa engel olmak, yol üstündeki dikenleri ortadan kaldırmak, hak ve adalet bayrağını dalgalandırmak için kitap ve kanun meşalesiyle ilerlemiş ve kaçınılmaz olmadıkça da kılıca el sürmemiştir.

Hız. Peygamberin Veda Haccı İçin Medine'den Ayrılışı

Aslında "Gadir" hadisini rivayet edenler yüz yirmi binin üzerinde-dir; çünkü "Gadir Hum"daki halifelik olayına şahit olan insanların tümü, Hız. Peygamber'in (s.a.a): "Bunu duyanlar, duymayanlara ulaştırın!" buyruğu uyarınca, Hız. Ali'nin (a.s) halifeliğini içeren Gadir hadisini, Veda Haccı seferinin en önemli olayı olarak diğer insanlara aktarmışlardır mutlaka.³ İşte bundan ötürüdür ki Gadir hadisi, Müslümanların genel toplantılarında ara sıra da olsa gündem konusu oluyordu.

Peygamber (s.a.a), Kâbe İle Vedalaşıyor

Ey insanlar, Allah'a yemin olsun ki önceki peygamberler ve elçiler bana müjde vermişlerdir...

Hicret'in onuncu yılıydı ve hac mevsimi... Hicaz çölü, aynı şiarı söyleyen ve aynı hedefe akın eden büyük bir kalabalığa şahit olmuştu. Hac mevsiminin bu yılki manzarası bir başkaydı; Müslümanlar, güzergâhta bulunan konakları aceleyle ve şevkle geride bırakıyor ve bir an önce Mekke'ye ulaşmak istiyorlardı.

Mekke çölünün her noktasından, "Lebbeyk Allahumme Lebbeyk" duyulmaktaydı. Kafilerle birbiri ardınca şehre yaklaşıyor ve hacılar ihram giyerek tek renge bürünüyorlardı; toz-toprak içinde ve yaşlı gözlerle Allah'ın güvence harimine giriyor ve tevhit kahramanı Halil İbrahim'in (a.s) inşa ettiği evin etrafında tavafa başlıyorlardı.

Ferid Vecdi, Hicret'in onuncu yılındaki hacıların doksan bin olduğunu yazıyor ise de,¹ bu rakamın yüz yirmi dört bin olduğu da söylenmiştir.²

Hız. Peygamber (s.a.a), Mescidü'l-Haram'ın Müslümanlarla dolduğunu ve "Kuşkusuz ki, müminler kardeşler." hükmünün gereği olarak onların kardeşlik duyguları içinde ve de melekvari ibadet ettiklerini görüyor ve elçilik görevini en mükemmel şekliyle yerine getirdiğinden dolayı mutlu oluyordu. Bazen de bir hüznün çemberi yüce Peygamberimizin (s.a.a) yüzünü kapsıyor ve sevincine gölge düşürüyordu. Allah Resulü (s.a.a), ölümünden sonra bu topluluğun dağılmasından, aralarındaki kardeşlik ve birlik duygularının yok olup gitmesinden ve yeniden sapkınlığa düşülmesinden endişe etmekteydi.

Allah Resulü (s.a.a) İslâm ümmetinin, adil ve âlim bir imamın kılavuzluğuna derinden muhtaç olduğunu, aksi takdirde ise yıllar boyu katlandığı zahmet ve sıkıntılarının heder olacağını çok iyi bilmekteydi. Bu sebeple, kısa

sürelisi olsa da yolculuk veya savaş için Medine'den ayrıldığında şehir halkını sahipsiz bırakmıyor ve yönetimi, hem güvenilir, hem de üstesinden gelecek birine bırakıyordu.³

Ümmetine böylesine düşkün ve şefkatli olan Peygamber efendimi-zin (s.a.a), kendi ölümünden sonra İslâm ümmetinin yönetimini, gelececek olaylara bırakmış olması nasıl düşünülebilir?

Allah Resulü (s.a.a), bu hilafet makamına kimin lâıyk olduğunu da çok iyi bilmekteydi.

Bu makama lâıyk olan insanın kim olduğunu, Taberî şöyle tanımlamaktadır:

O, Peygamber'in (s.a.v) daveti üzere bir araya gelen Kureyş kabilesinin büyükleri ve de Peygamber'in (s.a.v) akrabaları önünde halifelik makamına atanan kimsedir.⁴

Söz konusu olan halife, Fezâilu'l-Hamse kitabında ise şöyle tanımlanmaktadır:

O, arınmış bir Allah kuludur ki, ne bir an şirke düşmüş ve ne de puta secde etmiştir. Yüce İslâm dini uğrunda özverilerden kaçınmamış, ilmîni Allah Resulü'nden (s.a.a) almıştır; adaleti ise en yüce yargı örneğidir.³

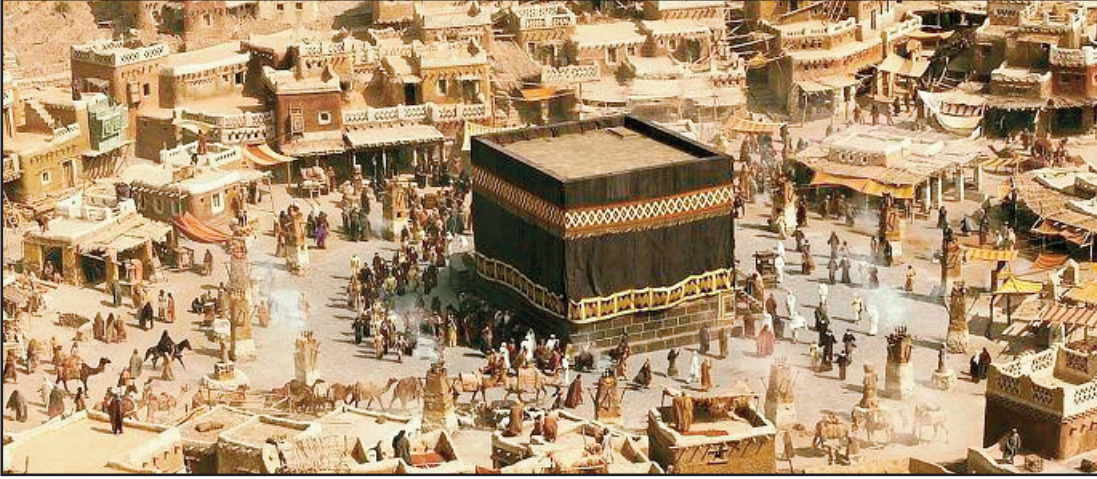
O, görülmüş ve tanınmış biridir; o, Ebutalib oğlu Ali'dir (a.s).

Hac farızasını yerine getiren insanlar, şehirlerine doğru yola koyulmuşlardı ki, Allah Resulü'nün (s.a.a) buyruğu Hicaz çölünde yankılandı. Allah Resulü (s.a.a), bütün Müslümanların durup beklemesini emretmişti. Vahiy meleği inmiş ve şu ayeti getirmişti:

Ey Peygamber! Sana Rabbinden indirilen emri bildir ve eğer bu tebliği ifa etmezsen onun elçiliğini yapmamış olursun ve Allah, seni insanlardan korur.⁵

Yüce Allah bu ayette, Peygamber'ini (s.a.a) sert bir dille uyararak ve Ali'nin (a.s) halifeliğini resmen duyurmasını istemiştir.

Allah Resulü (s.a.a), Müslümanlar arasında ihtilafa neden olur endişesiyle Ali'nin (a.s)

halifelik konusunu erteliyor ve uygun bir fırsat kol- luyordu. Aslında bu ayetin inişiyile, beklediği ortamın gelip çatıldığını gördü. Bu nedenle de İslâm'ın ruhundan ibaret olan **"halifelik"** konusunu tamamen aydınlatmak için o kavurucu çölün sudan yoksun **"Gadir Hum"** diye tanınan noktasında insanları bekletti.

İnsanlar niye durdurulduklarını ve gelişen olayın ne olduğunu bilmiyorlardı. Çok geçmeden cemaat namazı kılınacağı duyuruldu. Hz. Peygamber (s.a.a) öğle namazını kıldırdıktan sonra minbere çıktı.

Büyük bir sessizlik çökmüştü... Hicaz çölüne hâkim olan bu sessizliği, Allah Resulü'nün (s.a.a) konuşması bozdu. Allah'a övgü ve senadan sonra, yürek parçalayan haberi verdi ve çok yakında dünyadan göçeceğini duyurdu. Sonra da insanlara hitaben şöyle buyurdu:

Sizin için nasıl bir peygamberdim?

Müslümanlar bir ağızdan şöyle dediler:

"Ey Allah Resulü! Bize öğüt ve nasihat vermekten bıkmadın ve bizi eğitmekten usanmadın; Allah sana güzel mükâfat versin!"

...Allah Resulü (s.a.a) buyurdu:

Benden sonra Allah'ın Kitabı ve Masum İmamlar sizin kılavu- zunuzdur; tam anlamıyla onlara uyun ki, dalaletle düşmeyesiniz.

Allah Resulü (s.a.a) bunu dedikten sonra, orada bulunanların göreceği şekilde Ali'nin (a.s) elini tutarak kaldırdı ve buyurdu ki:

Ey insanlar! Müminlere, kendilerinden daha evla ve yetkili olan kimdir?

İnsanların cevabı şu oldu:

"Allah ve Resulü (s.a.a) daha iyi bilir."

Allah Resulü (s.a.a) buyurdu ki:

Allah benim mevlamdır; ben de müminlerin mevlasıyım ve onlara kendilerinden daha evlayım. Ben kimin mevlası isem, kimin üzerinde velâyet sahibi isem, Ali de benden sonra aynı konumdadır.

Allah Resulü (s.a.a) bu cümleyi üç kez tekrarladı ve konuşmasının sonunda şöyle buyurdu:

Bunu duyanlar, duymayanlara ulaştırın!

İnsanlar henüz dağılmamıştı ki şu ayet indi:

Bu gün dininizi ikmal ettim, size verdiğim nimetimi tamamladım, size din olarak Müslümanlığı verdim de hoşnut oldum.⁶

Peygamber (s.a.a) tarafından halifenin resmen belirlendiği bu merasimin sonunda, insanlar birbirleriyle yarışmasına Hz. Ali'ye (a.s) ulaşmak ve Hz. Peygamber'in

(s.a.a) halifesi olarak onu tebrik etmek istiyorlardı. Hz. Ali'nin (a.s) yanına ilk gelen Ebubekir oldu ve hemen ardından da Ömer geldi. Hz. Ali'nin (a.s) halife oluşunu tebrik ettiler ve "Ey Ebutalib oğlu! Ne mutlu sana ki hem benim, hem de imanlı her erkek ve kadının mevlası oldun!" diyerek ayrıldılar.⁷

Dipnotlar:

- 1- Dâiretu'l-Maarif, Ferid Vecdi, c.3, s.542
- 2- el-Gadir, c.1, s.9
- 3- el-Kâmil, İbn Esir, s.216, 242, 278
- 4- Taberî Tarihi, c.3, s.1171-1173
- 5- Fezâil'ul Hamse, c.1, s.178-186
- 6- Mâide Suresi, 67
- 7- Mâide Suresi, 3

Resulullah (s.a.a), hac farızasını bitirip Medine'ye doğru yola çıktı. Cuhfe'ye varmadan, Gadir-i Hum denen yere vardığında Cebrâil (a.s) nazil olup 'Ey Muhammed dedi, Allah (azze ve celle) sana selâm ediyor ve şöyle buyuruyor: "Ey Resul, sana indirileni tebliğ et (insanlara ulaştır); eğer bunu yapmazsan peygamberliğini tebliğ etmemiş gibi olursun. Ve Allah seni insanlardan koruyacaktır.

Mübahele Nedir?

Mübahele "Behl" veya "Buhl" kökünden olup serbest bırakmak ve bir şeyin kayıt ve bağını kaldırmak anlamındadır. Dolayısıyla kendi haline bırakılan, yavrusunu serbestçe emzirmesine müsaade edilen ve memeleri torbaya bırakılmayan hayvana "Bahil" (serbest bırakılmış) denir ve duada ise aynı kökten olan "ibtihal" kelimesi yalvarış ve işi Allah Teâlâ'ya bırakmak anlamında kullanılmaktadır. Ancak bazen bu kelimenin helak olma, lanetleme ve Allah'ın rahmetinden uzaklaşma anlamlarında da kullanıldığını görüyoruz. Bunun sebebi ise kulu kendi haline bırakmayı bu sonuçlar izlediği içindir. Mezkûr ayette geçen "İbtihal" kelimesinin anlamı ise, önemli dini bir mesele hakkında birbirinin sözünü kabul etmeyen iki kişi bir yerde toplanarak Allah-u Teâlâ'ya yakınmaları ve O'ndan yalancı rezil etmesini ve cezalandırmasını istemeleri şeklinde birbirlerini lanetlemesidir.

İslam'ın Zaferi: "Mübahele" Günü

"Ey Hıristiyan topluluğu, ben öyle (nurlu) yüzler görüyorum ki..."

Zilhicce Ayının 24 veya 25'inci Günü Mübahale Olayının Yaşandığı ve Ehl-i Beyt (a.s.)'in Faziletlerinin Bir Kez Daha Aşıkâr Olduğu Gündür.

"Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle çekişip-tartışmalara girişirlerse de ki: Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalancılardan üzerine kılalım."

Âl-i İmran/61

Nasraniler, Hz. Muhammed'in çok büyük ve kalabalık bir toplulukla onları yıldırma ve korkutma için geleceğini bekliyorlardı fakat karşılarında sadece beş kişi buldular.

İslam tarihindeki önemli günlerden biri: Mübahale Günü...

İslam peygamberi Hz. Muhammed, Necran Nasranilerini İslam'a davet ettikten sonra, Nasranilerin büyük alimleri, yanlarında yaklaşık 370 kişi ile Medine'ye geldiler. Amaçları Muhammed ile ilmi tartışmalarda bulunmak ve Hz. Muhammed'in söylediklerinin doğruluğunu ölçmekti. Yapılan tartışmalarda Muhammed; Nasranileri, Nasranilerin güvenilir kitaplarını kaynak göstererek yenilgiye uğrattı. Bu kitaplarda, "kendisinin geleceğine dair" alametleri alimlere bildirdi.

Nasraniler de zaten böyle bir bekleyiş içinde idiler. Onların inanişine göre de gelecek olan peygamber deveye binerek (Mekke'de bulunan) Faran Dağları'ndan zahir olacak, İyr ve Uhud (Medine'de) arasında hicret edecekti. Hz. Muhammed'in delilleri o kadar güçlüydü ki Nasrani bilginlerinin Hz. Muhammed'in söylediklerinin ve yolunun "hak" olduğunu

söylemekten başka çareleri kalmamıştı ancak kabul etmediler. Bunun üzerine Allah:

"Sana gelen bunca ilimden sonra, yine de bu hususta seninle çekişip tartışmalara girişirlerse de ki: Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, nefsimizi (kendimizi) ve nefsinizi (kendinizi) çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söylemekte olanların üstüne kılalım." şeklinde emretti.

Bu emir gereği Hz. Muhammed, doğrunun yalancılardan ayırt edilmesi için Nasranilere mübahele (karşılıklı beddua, lanetleşme) yapma önerisinde bulundu. Nasraniler de bu öneriyi kabullenip bu işin yarına bırakılmasını söylediler.

Kararlaştırıldığı gibi, mübahalenin kararlaştırıldığı günün ertesi Nasranilerin hepsi yetmişden fazla kendi alimlerinin eşliğinde, Medine'nin çıkışında, Hz. Muhammed'in çok büyük ve kalabalık bir toplulukla onları yıldırma ve korkutma için geleceğini bekliyorlardı. Aniden Medine kalesinin kapısı açıldı ve Hz. Muhammed sağında bir genç, solunda hicaplı bir kadın ve ön tarafında ise iki çocuk olduğu bir halde gelerek Nasranilerin karşısındaki bir ağacın altında oturdular. Sadece beş kişiydiler.

Nasranilerin büyük alimi Oskof, mütercimlerden Hz. Muhammed ile gelenlerin kim olduklarını sordu. Mütercimler:

"O genç, onun damadı ve amcası oğlu Ali bin Ebu Talib'tir, o kadın onun kızı Fatıma Zehra'dır, o iki çocuk ise onun torunları ve kızının evlatları olan Hasan bin Ali ve Hüseyin bin Ali'dir." dediler.

Oskof bu durumu görünce Nasrani alimlerine şöyle dedi:

“Bakınız Muhammed nasıl da mutmain bir halde en yakınlarını, evlatlarını ve en çok sevdiği azizlerini mübahaleye getirip onları belaya maruz bıraktı. Allah’a and olsun ki eğer onun tereddüt veya korkusu olsaydı, asla onları getirmez ve mübahaleden vazgeçerdi veya en azından ailesinden olan azizlerini bu hadiseden uzak tutardı. Onunla mübahale yapmamız, kesinlikle doğru değildir. Eğer Rum Kayseri’sinden korkmasaydım ona iman ederdim. Öyleyse onun isteklerini kabullenerek onunla anlaşip kendi şehrimize dönelim.”

Onların hepsi: “Söylediklerin sahil ve doğrudur.” deyip Oskof’u tasdik ettiler. Daha sonra Oskof, Peygamber’e: “Biz seninle mübahale yapmıyor, anlaşmak istiyoruz.” dedi. Hazret de onların bu teklifini kabul ettiler.

Barış anlaşması Ali bin Ebu Talib’in eli ile yazıldı. Evrafi kumaşlarından, her kumaşın kıymeti kırk dirhem olmak şartıyla iki bin kumaş, bin miskal altın ve bunların yarısının yani bin kumaş ve beş yüz miskal altının Muharrem ayında ve diğer yarısının da Recep ayında verilmesinin gerekliliği yazıldıktan sonra her iki taraf da imzaladı.

Mübahale Ayeti’nin Önemi

Bu ayet, Muhammed’in doğruyu temsil ettiğini göstermesi açısından önemlidir. Eğer Muhammed doğru olmasaydı, tıpkı Nasrani alimleri gibi mübahaleden vazgeçmesi gerekirdi.

Bu ayet, “Hasan ve Hüseyin benim oğlumdur.” mealindeki hadislerin

doğrulanması anlamına gelmektedir.

Bu ayette, “kadınlarımızı ve kadınlarınızı” bölümünde, “kadınlarınız” davetine Muhammed, Fatıma’yı uygun görmüştür. Buradan yola çıkarak Enes Bin Malik’ten nakledilen şu hadis:

“Alemlerdeki kadınların en iyisi dört tanedir: İmran kızı Meryem, Mezahim kızı Asiye, Hüveylid kızı Hatice ve Muhammed kızı Fatıma.” [1] “Muhammed bu dört kadını alemlerin en iyi kadınları olarak saydıktan sonra Fatıma’yı hem dünyada hem de ahirette diğer üçüne üstün kılmıştır.” [2] doğruluğunu ispatlamaktadır.

Bu ayet, İslam’ın örnek kadın, erkek ve çocuklarının, sırasıyla; Fatıma bint Muhammed, Ali bin Ebu Talib, Hasan bin Ali ve Hüseyin bin Ali olduğunu göstermektedir.

Bu ayette, “nefsimizi (kendimizi) ve nefsinizi (kendinizi) çağırırım” bölümünde Muhammed, Ali’yi “kendi nefsi” olarak tanımlamıştır. Dolayısıyla İbn-i Abbas’tan nakledilen, şu gibi

“Ali bendendir, ben de ondanım; onun eti benim etimden ve onun kanı benim kanımdandır; o bana nispetle Harun’un Musa’ya olan konumu gibidir. Ey Ümmü Seleme! Duy ve şahit ol ki, bu Ali, Müslümanların seyyidi ve efendisidir.” [3] hadislerin doğruluğunu ispatlamaktadır.

Dipnotlar:

[1] Ahmed bin Hanbel, Müsned; Hafız Ebubekir Şirazi, Nüzul’ul-Kur’ân fi Ali

[2] Hatip, Tarih-i Bağdat

[3] Hanefi olan Süleyman Belhi “Yenabi’ul-Mevedde” kitabının 7. babında, Abdullah bin Ahmed bin Hanbel’in “Zevaid-i Müsned”

Hz. Peygamber (s.a.a), Necranlı Hıristiyanlar ile bu şartla anlaşma yaptıktan sonra şunları söyledi: “Nefsimi kudret elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, yok olmak, Necran halkının üzerine inmek üzereydi. Eğer lânetlesselerdi, çarpılarak maymunlara ve domuzlara dönüşeceklerdi. Vadileri tutuşup üzerlerine ateş yağdıracaktı. Necran bölgesinin halkı, ağaç tepelerindeki kuşlara varıncaya kadar, yok olacaktı. Hıristiyanların üzerinden bir yıl geçmeden hepsi helâk olacaktı.” Böylece Necran Hıristiyanlarının temsilcileri Müslümanlığı kabul etmeden beldelerine döndüler.[2] Rivayet edildiğine göre Necran Hıristiyanlarının Seyyid ve Akab isimli liderleri çok kısa bir süre sonra Müslümanlığı kabul ettiklerini açıklamak üzere Hz. Peygamber’in (s.a.a) yanına geri döndüler.

İslam Tarihinin Siyasi Kırılma Noktası: Kerbela

Hz. Hüseyin'in Türbesi Irak'ta Kerbela'dadır. Kerbela olayı İslam tarihinde bir kırılma noktası olmuştur. Alemlere rahmet olarak gönderilen, Peygamber efendimizin ciğer pareleri ne acıdır ki Müslüman oldukları iddia edilen, Muaviye oğlu Yezid tarafından hunharca şehit edilmişlerdir. Aşura 1400 yıldır yeryüzünün en büyük matemidir. 5. İmam Muhammed Bakır'ın söylediği gibi "HER GÜN AŞURA HER YER KERBELA"dır.

İslam tarihinin kara sayfalarından biri olan, Hz. Peygamber'in sevgili torunu Hz. Hüseyin ve aile üyeleri ile etrafında yer alan sahabe ve tabii'nden bir çok kişinin şehit edildiği bir mekânın ismidir Kerbelâ. Ehl-i Sünnet ve Şia arasında önemli bir ayrışma noktasıdır bu olay. Ehl-i sünnet âlimlerinin "elimizin karışmadığı şeye dilimiz de karışmasın" mantığıyla, yüksek sesle konuşmamayı ve içlerini yakan bu meş'um hadise hakkında sessizce ağlamayı tercih ettikleri bu hadise, Şii dünyada çok daha yüksek sesle tartışılmış ve ağrı da o nispette olmuştur. Amacımız, bu meselenin ilmî yönüyle ele alınması ve "ayrıştırıcı" gibi görünen Kerbelâ hadisesinin aslında İslam dünyasını "birleştirici" bir unsur olduğunu ortaya koymaktır. Sorun, bir araya gelip konuşmamaktan kaynaklanmaktadır. İslam dünyasında Hz. Hüseyin'e ağıt yakmayan hiçbir ülke olmadığı gibi bu zulmü alkışlayan bir Müslüman da bulunmamaktadır. Müslümanların yaşamakta olduğu hemen her ülkede halk kültürü ve edebiyat yönüyle Kerbelâ hakkında muazzam bir birikim oluşmuştur...

Uluslararası Kerbelâ Sempozyumu (20-22 Mayıs 2010 : Sivas)

Hazreti Muhammed'in torunu Hazreti Hüseyin ve 72 yakınının şehit düştüğü "Kerbela olayı", İslam tarihinin siyasi anlamda en önemli kırılma noktalarından birini oluşturuyor.

Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edildiği Kerbela Irak'ın Kufe kenti yakınlarındaki Kerbela Çölü'nde 10 Ekim 680'de Emevi Devleti'nin 2'nci halifesi Yezid bin Muaviye tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, İslam tarihinde asırlardır dinmeyen bir acı olarak yer aldı.

Hazreti Muhammed'in torunu Hazreti Hüseyin ve 72 yakınının şehit düştüğü "Kerbela olayı", İslam tarihinin siyasi anlamda en önemli kırılma noktalarından birini oluşturuyor.

Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edildiği Kerbela olayı her yıl muharrem ayının onuncu gününe denk gelen Aşura Günü özellikle İstanbul Halkalı Zeynebiyede yüzbinlerce Ehlibeyt dostları tarafından yâd ediliyor.

Irak'ın Kufe kenti yakınlarındaki Kerbela Çölü'nde 10 Ekim 680'de Emevi Devleti'nin 2'nci halifesi Yezid bin Muaviye tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, İslam tarihinde asırlardır dinmeyen bir acı olarak yer aldı.

Emevi Devleti'nin ilk halifesi Muaviye bin Ebu Süfyan'ın ölümünden sonra yerine geçen oğlu Yezid'in

Hazreti Hüseyin'in kendisine biat etmesini istemesi nedeniyle yaşanan üzücü hadiseler, Hazreti Muhammed'i ve onun ehlibeytini seven müminleri derinden yaraladı.

Hazreti Hüseyin ve beraberindekilerin muharrem ayının onuncu günü olan "Aşura Günü"nde şehit edilmeleri nedeniyle bugün, "matem günü" olarak görülüyor.

"Halifelik" makamı saltanata dönüştürülmek istendi

Yezid tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, siyasi hırs ve zulümlerin asırlarca dinmeyecek sonuçlar vereceğini gösteren acı bir örnek oldu.

Uzun süren siyasi mücadeleler sonucu 661'de halifelik makamını ele geçiren Muaviye, Hazreti Hasan'ın şahadetinden sonra "halifelik" makamının saltanata dönüştürülmesi adına oğlu Yezid için halktan biat almaya başladı. Fakat Hazreti Hüseyin bu durumu kabullenmedi.

Muaviye'nin 680'de ölümünden sonra yerine geçen oğlu Yezid, ilk iş olarak Hazreti Hüseyin'in biatını almak istedi. Hazreti Hüseyin biat ettirilmesine yönelik baskılar artırılınca durumun kötüye gideceğini anlayarak, aile fertleriyle Mayıs 680'de Mekke'ye doğru hareket etti.

Mekke'ye gelen Kufeliler ise Hazreti Hüseyin'i şehirlerine davet ederek, Emevilere karşı bir birlik oluşturmayı teklif etti.

Hazreti Hüseyin ihanete uğradı

Hazreti Hüseyin daha önce hem babası Hazreti Ali'ye hem de ağabeyi Hazreti Hasan'a karşı ihanetlerine şahit olduğu Kufelilerin samimiyetlerini anlamak için amcasının oğlu Müslim bin Akil'i Kufe'ye gönderdi.

Kufe'de 18 bin kişi Müslim'in önünde Hazreti

Hüseyin'e biat etti. Ancak daha sonra Kufeliler ihanet ederek, Emevilerin Müslim'i öldürmesine göz yumdu.

Bu arada son gelişmelerden haberdar olamayan Hazreti Hüseyin, aile fertleriyle Kufe'ye doğru yola çıktı. Hazreti Hüseyin yolda Müslim'in başına gelenleri haber aldı. Fakat Müslim'in oğullarının, babalarının intikamını almak istemelerini söylemesi üzerine yoluna devam etti.

Susuz bırakılması için tedbir alındı

Kufe Valisi Ubeydullah bin Ziyad'ın bin askerle gönderdiği Hürr bin Yezid, kafilenin yola devam etmesine izin vermeyerek, Hazreti Hüseyin'e validen yeni bir emir gelinceye kadar Kufe ile Medine arasında bir yol takip etmesini söyledi.

Bunun üzerine Fırat Nehri kenarındaki Kербela Çölü'ne önce Hazreti Hüseyin, sonra Ömer bin Sa'd vardı. Kufe Valisi Ubeydullah, Ömer'e Hazreti Hüseyin'den Yezid adına biat almasını, aksi halde suyla bağlantısının kesilmesini emretti. Biat teklifini kabul etmeyen Hazreti Hüseyin ve ailesinin, susuz bırakılması için tedbir alındı.

Bu durumu değerlendiren Hazreti Hüseyin ve yanındaki arkadaşları, zulme boyun eğmemek için Allah yolunda ölme kararı aldı.

Savaş öncesi "ölüm temizliği" yapıldı

Hazreti Hüseyin ile beraberindeki 32 atlı ve 40 piyade, bölgede kurulan çadırda savaş öncesi misk ve hamam otuyla bedenlerini temizledi.

Daha sonra Hazreti Hüseyin ve beraberindekiler ile Yezid taraftarları Kербela'da karşı karşıya geldi. Ordusunun isyanından çekinen Ömer bin Sa'd, bizzat ilk oku atınca savaş başladı. Savaş meydanında Hazreti Hüseyin tarafından çok kişi öldü, geriye ehlibeytten başka kimse kalmadı.

Babası Hazreti Hüseyin'den izin alarak çadırından savaş alanına çıkan 19 yaşındaki Aliyyü'l Ekber, Kufeliler tarafından mızrak ve kılıç darbeleriyle şehit edildi. Kufeliler, Hazreti Hüseyin'in diğer çocukları Cafer ve Abdullah'ı da şehit ederken, ölen ehlibeyt mensuplarının başlarını kesmek için adeta birbirleriyle yarıştı.

Başı kesildi ve bedeni atlara ezdirildi

Kahramanca savaşan ve karşısına çıkan herkesi mağlup eden Hazreti Hüseyin ile teke tek mücadele etme cesaretine sahip olamayan Kufeliler, hep birlikte onun üzerine saldırdı.

Aldığı ok ve mızrak darbeleriyle atından yere düşen Hazreti Hüseyin'in başı kesilerek, bedeni atların ayakları altında ezildi.

Hazreti Hüseyin ve beraberindekilerin kesik başları Yezid'e gönderildi, cenazeleri ise Beni Esed mensubu El-Gadiriye köylülerince Hair denilen yerde toprağa verildi.

Ehlibeytin faziletleri dile getirildi

Emeviler tarafından Hazreti Hüseyin ve yakınlarının şehit edilmesine ilişkin Arap, Fars ve Türk edebiyatında birçok mensur ve manzum eser de kaleme alındı.

Cafer es-Sadık gibi ehlibeyt imamlarının, konuyu işleyen şairler hakkında teşvik edici sözler söylemeleri, bu tür eserlerin yaygınlaşmasında da etkili oldu.

Kербela hadisesiyle ilgili şiirlerde insanların, tabiat olaylarının, cinlerin ve meleklerin Hazreti Hüseyin'in şehadetinden duydukları üzüntünün yanı sıra ehli beytin faziletleri dile getirilirken, olay bütün ayrıntılarıyla ve dramatik sahneler halinde tasvir edildi.

"Kербela" kelimesindeki kerb (gam, keder, üzüntü) ve bela sözcükleriyle olay arasında bağlantı kurulurdu. Ayrıca Kербela toprağı, şehitlerin vücutlarını barındırdığı için sevilen bir toprak olarak tasvir edilirken, sevgi ve üzüntünün bir arada dile getirildiği ağıtlara konu oldu. Kербela bir yandan belalı yer, öte yandan büyük kahramanlıkların gösterildiği kutsal mekan olarak tanıtılırken, şairler şiirlerinde Kербela için yağmur ve bereket duasında bulundu.

Türk tasavvuf kültürünü derinden etkiledi

Hazreti Hüseyin'in şehit edilmesini anlatan manzum ve mensur eserlerle bu konuda yazılmış mersiyeler başta olmak üzere "Kербela" adı Türk edebiyatında önemli bir motif olarak yer aldı.

Kербela, Hazreti Hüseyin'in başsız bedeninin gömüldüğü şehit düşülen yerken, sonraları üzerine bir türbe yapıldı, ardından suya kavuşturularak, çöl ortasında güzel bir vahaya dönüştürüldü.

Osmanlı tarihi boyunca Türk hacılarının da uğrak yeri olan Kербela, özellikle Türk tasavvuf kültürünü derinden etkiledi.

*Gerçi bize göre
İmam*

Hüseyin'i(a.s)

bu konudaki

Şii ve Sünni

kaynaklarında

gelen hadisleri

dikkate alarak

bütünü

Müslümanların

görevidir ve

Kербela olayını

Şii/Alevi yazar

ve edebiyatçılar

kadar Sünni

yazar,

edebiyatçı ve

tarihçiler de ele

almışlardır,

ancak pratikte

Kербela olayını

daha çok

Ehlibeyt

mezhebine

mensup

toplumlar

anmaktalar.

Tabi birçok

ülkede

(Hindistan ve

Lübnan ve

Türkiye'mizde

görüldüğü gibi)

Ehli Sünnet

kardeşler de bu

anma

merasimlerine

katılmaktalar.

Özetle Hz. Peygamber, ne buyurduysa ümmet tam tersini yaptı. Hz. Peygamber ne emrettiyse ümmet tam tersine hareket etti. Eğer Hz. Peygamber, -haşa- Ehlibeyt'ine zulmetme emri verseydi, Ehlibeyt'e ancak bu kadar zulmedilirdi, fazlası olmazdı. Ümmet bu zulümleri yaptı, yapılan zulümlere sessiz kaldı, iki yakası bir araya gelmedi. Hüseyin'i değil Yezid'i bir ruh taşıdıysa da gelmeyecek. Çünkü Hz. Peygamber şöyle buyurdu: "Sizin aranızda öyle bir şey bırakıyorum ki, ona sarıldığımız müddetçe sapmazsınız: Allah'ın kitabını, o Allah'ın gökten yere uzanan bir ipidir ve soyum olan Ehl-i Beyt'imi. Havuz başında bana dönünceye kadar onlar birbirlerinden ayrılmazlar. Bakın benden sonra onlara nasıl davranacaksınız?"⁹

Peygamber Ne dedi? Ümmet Ne Yaptı?

İslam dünyasının en azından bir bölümü Kerbela katliamının yasını tutuyor. İslam peygamberi Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ve ailesi, 680 yılının Muharrem ayının onuncu günü Kerbela çölünde önce susuz bırakılmış, sonra kundaktaki bebeğine kadar şehit edilmişti. İşte ülkemizdeki Caferiler, Aleviler ve Medrese Şiileri de Kerbela katliamının matemini tutanlar arasında.

Peki, Hz. Hüseyin'in dini bakımdan değeri nedir?

Hz. Hüseyin sadece Hz. Muhammed'in torunu olduğundan dolayı mı önemlidir, yoksa dini bakımdan başka özellikleri de var mıdır?

Soykırım boyutundaki katliam sadece insani bir dram mıdır, yoksa bundan çok daha fazlası mıdır?

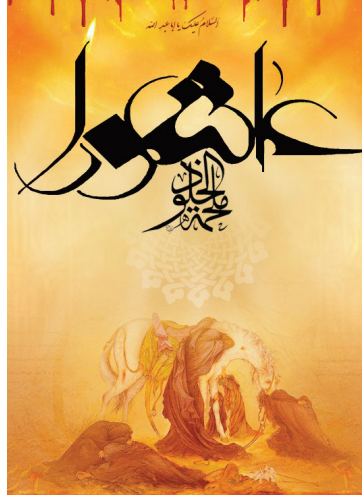
Kerbela'da yaşananlar sadece yerel bir hadise midir, yoksa bütün zamanlara yapılan bir çağrı mıdır?

Aralarında Hz. Hüseyin'in de bulunduğu Ehlibeyt için "Ancak ve ancak Allah, ey Ehl-i Beyt, sizden her çeşit pislîği, suçu gidermek ve sizi tam bir temizlikle tertemiz bir hale getirmek diler"¹ ayetini Hz. Peygamber ümmete duyurdu, Hz. Hüseyin'in "tertemiz" olduğunu bildirdi. Bunun Allah'ın iradesiyle gerçekleştiğini söyledi.

Hz. Peygamber, ilahi emir gereğince "De ki: ² "Ben, buna karşılık sizden, yakın akrabamı/Ehlibeytimi sevmeniz dışında bir ücret istemiyorum" diyerek ümmetine aralarında Hz. Hüseyin'in de bulunduğu Ehlibeyt'in sevgisini buyurdu.

Ümmet, Ehlibeyt'i sevmedi. İlahi mesajı anlamadı, Allah'ın emrini salt akrabalık bağı olarak algıladı. Onların ilahi iradeyle tertemiz kılındığını görmezden geldi. Onların çağrılarını kulak vermedi. Onların emirlerine uymadı. Hz. Hüseyin'e karşı silahlandı, on binlerce kişilik ordular hazırladı, onu düşmanlarıyla yalnız bıraktı.

Hz. Peygamber, "Size iki şey bırakıyorum; onlara sınıksız tutunursanız kurtuluşa erersiniz.

Bunlardan biri Allah'ın kitabı Kur'an, diğeri ise Ehlibeyt'imdir"³ buyurdu.

Ümmet iki emaneti de terk etti, onları anlamadı ve dinlemedi, onlara uymadı, hatta düşmanlık besledi. İslam'ın özünü ve ruhunu kendisinden sonraki nesillere doğru şekilde aktarmadı. Bu iki emanetten ayrılarak kargaşa ve anarşi düzeni yarattı. Birbirini

boğazladı. Kendisinden sonraki nesilleri zehirleyen ayrılıkların mimarı oldu.

Hz. Peygamber, torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin hakkında, "Allah'ım, ben bunları seviyorum. Sen de bunları sev"⁴, "Hasan ve Hüseyin'i seven, beni sevmiş, onlara kin tutan da bana kin tutmuştur"⁵, "Hüseyin bendendir ve ben de Hüseyin'denim. Allah Hüseyin'i seveni sever"⁶ buyurdu.

Ümmeti ne Hz. Hasan'ı sevdi, ne de Hz. Hüseyin'i... Hz. Hasan'ı yalnız bırakarak ve serkeşlik ederek Muaviye ile anlaşmaya mecbur bıraktı. Hz. Hüseyin'i ise Yezid'e biat etmediği için Kerbela yollarında yalnızlığa terk etti.

Hz. Peygamber, "Hasan ve Hüseyin, benim dünyada kolladığım iki reyhanımdır"⁷, "Hasan ve Hüseyin, şu dünyadaki hoş kokulu iki gülümdür"⁸ buyurdu.

Ümmet bu iki reyhanı, bu iki gülü dalından kopardı. Hz. Hasan'ı da Hz. Hüseyin'i de şehit etti, şehit edilmesine göz yumdu. Hz. Hasan'ın cenazesini bile onlarca okun hedefi haline getirdi. Hz. Hüseyin'in kafasını bedeninden ayırarak diyar diyar gezdirdi. Yezit, elindeki sopayla Hz. Hüseyin'in dişlerine vurduğunda bile ümmet sessizliğini sürdürmeyi tercih etti.

Dipnotlar

- 1- Ahzap/33
- 2- Şura/23
- 3- Tirmizî, Menâkıb, Hadis no: 3874
- 4- Tirmizî, Sünen, Hadis no: 3775
- 5- Ahmed b. Hanbel, Müsned, Hadis no: 9673
- 6- Tirmizî, Menâkıb, Hadis no: 3775.
- 7- Ahmed b. Hanbel, Müsned, Hadis no: 43
- 8 Buharî, Sahih, Hadis no: 3753
- 9-Kenz-ül Ümmal, Hadis no: 947

Aşure Aşı Mı? Aşura Günü Mü?

Aşura günü hakkında doğru bilinen yanlışlar ve Muharrem ayında yapılan bidatlar

Aşure çorbası yada tatlısı denilen olay cinayetlerini örtbas etmek isteyen ve de o günü kurtuluş günü(!) ilan etmek isteyen Ümeyyeoğullarının uydurmasıdır.

Aliyy'ul Kaari bu uydurmaların bir kısmını 'Mevzuatu Kebir' isimli kitabında toplamıştır.

Muharrem ayı hicri yılın ilk ayının adıdır.

Aşura kelimesi arapça 10. gün anlamına gelmektedir. İmam Hüseyin hicri 61. yıl Muharrem ayında Kербela çölüne ulaşmış ve 10. günde de şehit olmuştur.

Ehlibeyt mektebinin büyük alimlerinden olan Merhum Şeyh Mufid şöyle diyor;

"Muharrem ayının onuncu gününde Hz. Hüseyin (a.s) şehit edilmiştir. İmam Cafer-i Sadık'tan gelen rivayetler gereğince bu günde neşeden uzak durmak, yas merasimleri düzenlemek ve öğle oluncaya kadar bir şey yiyip içmemek ve öğleden sonra, sadece yaşlı insanların yediği içtiği miktarda bir şeyler yemek gerekir."⁽¹⁾

Ehlibeyt mektebinin en büyük hadisçilerinden olan Şeyh Saduk İmam Rıza (a.s)'in şöyle buyurduğunu nakleder;

"Aşura gününü kendisine hüzün ve musibet ve ağlama günü yapan kimseye, Allah kıyamet gününü sevinç ve neşe günü kılar."⁽²⁾

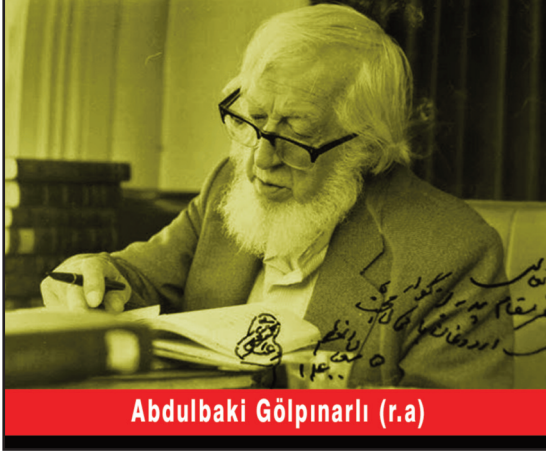
Yezid ve şürekâsi Muharrem'in 10. günü yani Aşura günündeki katliamı unutturmak için alttaki rivayeti uydurmuşlardır;

1. Allah (c.c), Hz. Musa'ya (a.s.) Aşura gününde bir mucize ihsan etmiş, denizi yararak Firavun ile ordusunu sulara gömmüştür.

2. Hz. Nuh (a.s.) gemisini Cûdi Dağının üzerine Aşure gününde demirlemiştir.

3. Hz. Yunus (a.s) balığın karnından Aşura

"Yusuf bugün (Aşura) kuyudan çıkmış, yalan!
Yunus Bugün balık karnından çıkmış, yalan!
Zekeriya bugün kurtulmuş, yalan!
Hatta Peygamber (s.a.a) bugün doğmuş yalan!
Bugün gözüne sürme çekenin, 40 gün gözü ağrımazmış, yalan!
Bunları kim uydurdu? Ehl-i Bey'ti (a.s) sevmeyenler.
Onlar o gün İmam Hüseyin'i (a.s) öldürdükleri için birbirlerini tebrik ettiler. Ve onun için bugün mübarek gün ilan ettiler taki ki bugünün matemi bilinmesin!"

Abdulkaki Gölpınarlı (r.a)

günü kurtulmuştur.

4. Hz. Âdem'in (a.s) tövbesi Aşure günü kabul edilmiştir.

5. Hz. Yusuf kardeşlerinin atması olduğu kuyudan Aşura günü çıkarılmıştır.

6. Hz. İsa (a-s.) o gün dünyaya gelmiş ve o gün semaya yükseltilmiştir.

7. Hz. Davud'un (a.s) tövbesi o gün kabul edilmiştir.

8. Hz. İbrahim'in (a.s) oğlu Hz. İsmail o gün doğmuştur.

9. Hz. Yakub'un (a.s), oğlu Hz. Yusuf'un hasretinden dolayı kapanan gözleri o gün görmeye başlamıştır.

10. Hz. Eyyûb (a.s) hastalığından o gün şifaya kavuşmuştur.

Gerçekte ise; Hz. Adem'in tövbesi Zilhicce ayında kabul olunmuştur,

Hz. Davud'un tövbesi Zilhicce ayında kabul olmuştur.

Hz. Yunus Zilkaade ayında balığın karnından çıkarılmıştır.

Hz. Nuh'un gemisi, Zilhicce ayının 18. günüsahile yanaşmıştır.

Hz. Musa (a.s) için denizin yarılması vakası Rebiulevvel ayında gerçekleşmiştir...."

Ehlibeyt mektebinin kaynaklarında çeşitli senetlerle İmam Muhammed Bakır (a.s)'dan nakledilen ve Ehlibeyt dostlarınca sürekli okunan Aşura Ziyareti duasında şu cümleler yer almaktadır;

"Allah'ım bu Aşura günü Ümeyye oğulları ve ciğer yiyen kadının oğlu tarafından kutlu ve mübarek bir gün olarak biliniz... Bugün Ziyad oğullarının ve Mervan oğullarının Hz. Hüseyin'i (Allah'ın selamı ona olsun) öldürdükleri için sevindiği bir gündür. Allah'ım onlara olan lanet ve azabını iki kat eyle...."

Dipnotlar:

[1]-Vesail-üş Şia c.10, s. 394.

[2]-İlelu'ş-Şerayi, S.227.

Yine geldi
Muharrem, işte
yine Aşûrâ! Yine
10 Muharrem;
Aşûrâ günü...
Nedir Aşûrâ-
Aşure? Sahi
nedir Aşûrâ?
Çorba mıdır, Aş
mıdır? Teenni ya
telaş mıdır?
Bağrı yakan atas
mıdır? Bakın
cehâlet kokan
tarih kitaplarına,
gazete köşelerine,
takvim
sayfalarına,
gönül
levhalarına? Ne
yazıyor bu güne
ilişkin? Tatlı,
helva, çorba
tarifleri mi
veriyor? Bayram
havası içinde
kutlanması
gerek bir gün
bilgisi mi
sunuyor? Yoksa
ne...??? Sizin
sayfalarınız
nelerden
bahsediyor?
Neler anlatıyorlar
o gün hakkında?
Yığın yığın
hurafeler mi,
kaynaksız
hikayeler mi,
düzmece yalanlar
mi, saptırıcı -
uyutma amaçlı
piyasaya
sürülmüş asılsız
tarihi bilgiler mi?
Bugün zulmün
yıkılış günüdür.
Sönmeyecek olan
adalet ateşinin
yanış, kalplerin
ilahi aşka susayış
günüdür.

Osmanlı'nın Kültür Hayatında Aşura

Aşura, Emevîler'in iktidarı döneminde pratiğe dönüşmemiştir. Çünkü Emevîler Kerbelâ olayını unutturmak için bugünü bayram havası şeklinde kutlamışlar ve aşura günü etkinlikleri düzenlemişlerdir. Emevîler bugünde halka güzel kıyafetler giyme, ziyafet verme, helva dağıtma... Telkinlerinde bulunmuş; bu ritüeller Emevîlerin tarih sahnesinden çıkmasından sonra da halk arasında uygulanmaya devam etmiştir. Osmanlı devletinde her yıl muharrem ayında aşure pişirilmesi hem toplum hem de devlet nezdinde uygulanan önemli bir gelenektir. İmam Hüseyin'in Haleb'de bulunan makam-ı (meşhed) şeriflerinde mersiye-i şerife okunup dualar yapılarak halka aşure ikramın da bulunulmuştur.

Aşura günü gerçekleştiğine inanılan bu olayların Emevîlerin bilinçli politikalarıyla şekillendiğini ve halk nazarında bu görünümüyle itibar kazandığını ifade etmiştir. Böylece Emevîlerin Kerbelâ hadisesini unutturmak için o günü bir bayram havası şeklinde kutlama amacı güttüğünü ve bu yolla İslam toplumunu, geçmişte yaşanan üzücü hadisenin özünden uzaklaştırmaya çalıştığını belirtmiştir.

Aşura günü, 10 muharrem 61/10 Ekim 680 tarihinde, Hz. Hüseyin'in Kerbelâ'da şehit edilmesinden sonra düşünsel, toplumsal ve siyasal anlamda farklı bir mecraya everilmiştir. Bu tarihten itibaren aşura gününe atfedilen mana tümüyle değişmiş; özellikle Şîî toplumu için bu tarih acıyı, öfkeyi ve matemi yansıtmıştır.

Emevîler'in iktidarı döneminde pratiğe dönüşmemiştir. Çünkü Emevîler Kerbelâ olayını unutturmak için bugünü bayram havası şeklinde kutlamışlar ve aşura günü etkinlikleri düzenlemişlerdir. Emevîler bugünde halka güzel kıyafetler giyme, ziyafet verme, helva dağıtma... Telkinlerinde bulunmuş; bu ritüeller Emevîlerin tarih sahnesinden çıkmasından sonra da halk arasında uygulanmaya devam etmiştir.

(Baş 2004: 175; Blake 2016: 60).

Emevîler döneminde aşurayı matem günü olarak anmak isteyenlere karşı güdülen baskıcı politika Abbasîler devrinde esnemiş ve bu zamandan sonra Kerbelâ anması, İslam toplumlarının hayatına aşamalı bir şekilde geçmiştir. (Blake 2013: 79). Abbasîler'den sonra tarih sahnesine çıkan Şîî Büveyhîler zamanında ise, aşura matemi kurumsal bir yapıya kavuşmuş ve Kerbelâ hadisesi, görkemli törenlerle anılmaya başlanmıştır. Büveyhî emiri Muizzü'd-Devle (ö. 967) 352/963 yılının onuncu muharrem gününde bu törenlerin yapılması için azami bir çaba göstermiştir.

Bağdat'ta muharrem ayının onuncu günü Hz. Hüseyin ve yakınlarının şehit edilişi sebebiyle uygulanan dramatik ritüeller, onun devrinde sosyal hayatta karşılık bulmuştur. Dolayısıyla Büveyhîler Emevîler'in tavrına tepki olarak bugünün sosyal hayatın içerisinde yer alması ve halk tarafından içselleştirilmesi için büyük çaba harcamıştır. (Bozkuş 2008: 46).

Büveyhîler'den sonra Şîî Fatimîler bu geleneği devam ettirmiş, Eyyubîler zamanında ise aşura anması Emevî zihniyetine dönüşmüş ve bir sevinç günü olarak kutlanmaya başlanmıştır. Aşura gününün en geniş kapsamıyla matem günü olarak anılması ve süreklilik arz etmesi ise, Safevî hükümdarı Şah İsmail'in (ö. 1524) güttüğü politika neticesinde ortaya çıkmıştır. Günümüzdeki uygulamaları da bu politikanın bir sonucudur.

Bütün bu bilgilerden hareketle, Sümer'de doğduğu, Yahudi geleneği ile şekillendiği ve İslam öncesi Arap toplumunda belli bir ritüel halinde devam ettiği ileri sürülen aşura günü, ramazan orucunun farz kılınmasıyla beraber İslam toplumu tarafından ikinci plana atılmış; Hz. Hüseyin'in şehit edilmesiyle de Şîî Müslümanlar tarafından bir matem günü haline dönüştürülmüştür. O tarihten bu zamana değin faaliyet gösteren İslam devletleri, mensubu olduğu mezhep sebebiyle ya bugünü içselleştirip matem havasına bürünmüş, ya da daha yüzeysel bir şekilde algılayıp birtakım merasimlerle yâd etmiştir.

Aşura günü Osmanlı Kültür Hayatına Yansımaları

Müslüman Türklerin ritüellerinde önemli

İmparatorluk dönemi İstanbul'unda tesis edilmiş dört yüz tekkede Sefer ve Muharrem aşuresi olmak üzere iki çeşit aşure pişirilmiştir. Muharrem aşuresi Kerbela vakası sene-i devriyesi anısına, Sefer aşuresi ise Hz. Zeynelabidin'in Kerbela'dan sağ salim kurtulması ve Peygamber neslinin devamının kutlanması amacıyla pişirilmiştir.

bir yeri olan aşure geleneği süreç içinde, toplumsal argümanların zinde tutulduğu ve bu yolla kolektif bilincin güçlendiği araçlardan biri haline gelmiştir. Özellikle altı yüz yıl boyunca hâkimiyet kurduğu coğrafyalarda etkisini hissettiren Osmanlı devleti, buna benzer dinî ve toplumsal değerlerin yaşatılmasında İslamiyet'i benimsemiş olan toplulukların öncüsü

olmuştur. Osmanlı döneminde sefer ve muharrem aşurası olmak üzere iki çeşit aşure pişirilmiştir. Muharrem aşuresi, Kerbelâ olayını anmak, sefer aşuresi ise Hz. Zeynelabidin'in Kerbelâ'dan sağ kurtulmasını ve Hz. Muhammet soyunun devam etmesini kutlamak amacıyla. Dolayısıyla aşure geleneklerinden birisi hüznü, diğeri ise sevinci temsil etmektedir.

(Özlü 2011: 191).

Saray bünyesinde şekillenen ve Osmanlı konaklarında benzer şekilde düzenlenen aşura günü, Osmanlı döneminde faaliyet gösteren tekkeler için de çok önemsenmiş; özellikle Hz. Hüseyin'i anmak amacıyla dua/mersiye okuma ve matem gününü hatırlama vesilesiyle bugün yâd edilmiştir. Osmanlıdaki sosyal ve kültürel hayatın şekillenmesinde önemli rol oynayan tekkelerde birçok ritüel, tasavvufî mahiyette ele alınıp onlara özel anlamlar yüklenmiştir. Aşure geleneği de bu perspektif temelinde, tasavvufî manalarla şekillenmiştir. Bu bağlamda en önemli görevi Bektaşiler üstlenmekle birlikte diğer tarikatlarda da bugünü anmaya yönelikler pratikler gelişmiştir. A

bdülbaki Gölpınarlı (1977: 35) her ne kadar Mevlevîlerde aşure pişirme geleneği olmadığını ve bu geleneğin Mevlevîler tarafından diğer tekkelerin davetlerine

icabet etmek şeklinde gerçekleştiğini ifade etse de edebî metinlerde bu görüşü reddeden örneklerle karşılaşılmaktadır. Örneğin XVI. yüzyılın önemli tezkirecilerinden olan Aşık Çelebi (ö. 1572) Meşâ'irü's-Şu'arâ'da, postnişînlük de yapmış olan Mevlevî şair Yûsuf-ı Sîne-çâk'ın mezarı başında müritleri tarafından aşure geleneği çerçevesinde anıldığını ifade eder:

“Sene erba'a ve hamsîn ve tis'ami'e muharremünün 'âşûrâ günü merhûm Sîne-çâk'ün şâkirdi Mevlânâ Şûrî ve merhûmun pey-revi ya'nî Günâhî vesâ'ir Mevlevî cem' olup nağz u merğûb ve nadirü'l-üslûb zikr ü âvâze eylediler, eşrâf u eshiyâ-yı İstanbul'ı dervâze eylediler. Cem olan ma'dûd mevcûdî sabr-ı 'âşik gibi dem-i nakd itdiler. Ca'fer-âbâd'da 'âşûr tertîb idüp sohbât ü iclâs 'akd itdiler. Zurafâ vü 'urefâyı cem' idüp Sîne-çâk ruhiçün âb u aş itdiler. Ba'dehû Mevlevîler âyîni üzre semâ' idüp sahn-ı hânkâhı aştdılar. Cigerinde olan evbâş serverler terâş olup imam 'ışkına Hüseyinler ve şah-ı Horasan şevkine Şirvâniler kesüp başlarında na'ller ve bedenlerinde burçlar, sînelerinde elifler çizdiler, niçe nâ-terâşîdeler âhendillik idüp ol dâ'ireden pergâr gibi kıyı çizdiler.”

(Kılıç 2018: 292-293).

Kaynakça

- Abdülbaki Gölpınarlı (1977: 34)
Gölpınarlı, Abdülbaki (1977). *Tasavvuftan Dilimize Geçen Deyimler ve Atasözleri*. İstanbul: İnkılâp ve Ata Kitabevleri.
Kılıç, Filiz (2018). *Âşik Çelebi Meşâ'irü's-şu'arâ*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yay.
Özlü, Zeynel (2011). “Osmanlı Devletinde Tekkeler Bir Bakış: Aşure Geleneği”. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi* 57: 191-212.

İmparatorluk dönemi İstanbul'unda tesis edilmiş dört yüz tekkede Sefer ve Muharrem aşuresi olmak üzere iki çeşit aşure pişirilmiştir. Muharrem aşuresi Kerbela vakası sene-i devriyesi anısına, Sefer aşuresi ise Hz. Zeynelabidin'in Kerbela'dan sağ salim kurtulması ve Peygamber neslinin devamının kutlanması amacıyla pişirilmiştir. Biri hüznü ve matem diğeri ise coşku ve sevinci temsil etmiştir. Günümüzde bu gelenek kesintisiz bir şekilde 355 yıldır sadece İstanbul'da bulunan Kadîrîhane'de sürdürülmüştür (İşli, 2003:941-942).

Kerbela'yı Unutturmaya Çalışanlar

Üzerinden bin dört yüz yıl geçse de Kerbela hâla mesajını günümüze o günkü gibi sıcak ve dipdiri vermektedir. Kerbela'da Hüseyin'in açtığı mektebin talebeleri bugün dünyanın dört bir yanına yayılmış, Hüseyin'in mesajını çağrısını iletmekte, mücadelesini sürdürmekte ve kıyamete kadar da Allah'ın izni ile sürdürecektir. Kerbela ruhu Bugün yeryüzünün tamamında anılmakta ve yaşatılmaktadır.

İmam Hüseyin (a.s) ve beraberinde bulunan yarenlerini katleden iktidar ve siyasi irade, o günden itibaren Kerbela'yı unutturmak için her türlü tahrifatı, yanlış bilgilendirmeyi sistematik bir şekilde uygulamış, hâlâ da büyük çaba sarf etmektedir. Onların bu günü unutturma çabaları Kerbela'nın ihya edilip diri tutulması gerektiğinin çok güçlü bir delilidir.

Hangi inanca mensup olursa olsun, dünyanın dört bir yanında var olan insaf ve hür vicdan sahipleri için Kerbela'nın her sahnesinde; alınması gereken aşkın ibret, hikmet ve insaniyet dersleri bulunmaktadır.

Bize düşen matem-i Hüseyin'i idrak etmek, yaşamak ve anlatmak olacaktır.

Rabbimizin rahmet lütuflarının haddi ve hesabı yoktur. Onların isimlerini anarak kederlerini paylaşmak, üzerinde yaşadığımız şu topraklara Allah-u Teâla'nın lütf ve rahmetini celp etmek için yeterli bir sebep olacaktır.

Kerbela'dan Gerekli Dersler Alınsaydı...

Bugün Müslümanlar Kerbela'dan gerekli dersleri çıkarabilseydi, dünyanın dört bir yanındaki emperyalistler karşısında izzet ve onurdan yoksun kalmayacaklardı. Maalesef izzet ve onurdan yoksun olduğu zaman, zalim değil de mazlum suçlu görülmeye başlanıyor. Aynen Kerbela'da İmam Hüseyin ve yarenlerinin suçlandığı gibi, bugün de mazlum halklar ve özgürlük mücadeleleri suçlanıp mahkûm ediliyor. İsrail'e karşı direnen Filistin halkı ve Hamas eleştirilip kınanıyor.

Hatta yapılan bu eleştiriler sadece sözde kalmayıp, bir halk mücadelesiyle birlikte yalnızlığa, kendi kaderine terk ediliyor. Ne ilginçtir ki; Filistin adına kurulan birçok dernek daha Filistin davasının mahiyetine vakıf değil. Dün Kerbela'da Hz. Hüseyin hangi gerekçelerle yalnız bırakıldı ise bugün zulme maruz bırakılan halklar ve mücadeleler de aynı gerekçelerle yalnız bırakılıyor.

Bugün biz gerektiği yerde ve zamanda Hüseyinî bir tavır sergileyemiyorsak, en azından yeryüzünde gösterilen Hüseyinî tavırları yalnız

bırakmamalıyız. Gücümüzün yettiği nispette bu çabayı göstermek zorundayız. Eğer gücümüz yetiyorsa elimizle, yetmiyorsa dilimizle desteğimizi izhar etmeliyiz.

Eğer buna da imkân bulamazsak hiç olmazsa kalbimizle, zalimlere olan nefretimizi ve mazlumlara olan duamızı eksik etmemeliyiz. Allah'ın lütfettiği izzet ve onurdan dünyada ve ahirette

mahrum kalmamamız için bu çok önemlidir. Aksi takdirde zulme rıza göstermek gibi alçaltılmış bir amele bulaşmış olur ve İmam Hüseyin'in davasına ihanet etmiş oluruz, Allah korusun.

Düzenleri Bozulanlar

Fakat İslam'ın hâkimiyeti ile birlikte düzenleri bozulup çıkarları zedelenen menfaatperestler ve münafıklar boş durmadılar. Yalan, iftira, Kur'an ve sünneti tahrif etme ameliyeleriyle iktidar peşine düştüler. Ne yazık ki emellerine ulaştılar da.

Kısa zamanda İslam devletinin başına layık olmayan kişiler geçti. Hatta Muaviye, oğlu Yezid'i yanına alarak birçok şehri gezmiş, ona biat istemiş ve biat etmeyen bazı kimseleri de öldürmüştü. Muaviye'nin ölümünden sonra Yezit, ümmetin başına halife olarak geçti. İlk icraat olarak da vahiy evinin evladı Hz. Hüseyin'i (a.s) biate zorladı.

Hâlbuki ayette işaret edildiği gibi insanlar biat için öyle bir el tutmakla emrolunmuştu ki; o el tutulduğunda Allah'ın eli tutulmuş olsun! Dolayısıyla bir Müslüman için Allah'ın helalini haram ve haramını helal bilen birisine biat etmek nasıl mümkün olabilirdi? Hele hele Allah ve Resulü'nün işaret ettiği, hakkın merkezinde duran, hidayet meşalesi olan Hz.

Hüseyin için böyle bir şey söz konusu olabilir miydi? Evlatlarını, dostlarını ve tüm varlığını kaybetme pahasına da olsa bu mümkün değildi. Bu sebeple İmam Hüseyin; "Heyhât minne'z-zilleh / Zillet bizden uzaktır." buyurarak, bunun asla mümkün olamayacağını Kerbela'da tüm nesillere ve çağlara ilan etmiştir.

Zeynebî Duruş

Şam'da bir güç, bir iktidar vardır. Ve bu iktidarın sahibi İslam ümmetinin halifesi! Ne yazık ki Hz. Muhammed'in Ehlibeyt'inin esir olarak gelişini kutlamaktadır sarayında. Ve şiir okumaktadır;

"İşte bugün Bedir'in intikamını aldım.

Ah! Keşke atalarım hayatta olsaydı da,

Nasıl onların intikamı aldığımı görselerdi..."

Mısralarını terennüm ederken, mağlup ettiğini zannettiği kabile saraydan içeri girer. Zeyneb, bir kadın!.. Evladını kaybeden kadının hâlini siz düşünün... Abisini kaybeden bir kadının hâlini siz düşünün... Zeyneb, abisinin, üç çocuğunun, yeğenlerinin ve bütün sevdiklerinin gözünün önünde hunharca katledilişine şahit olmuştur. Onların yalnızlıklarını, acılarını ve susuzluklarını iliklerine kadar yaşamıştır. Ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi, cedit Resulullah'ın adına tesis edildiği söylenen devletin halifesi(!) tarafından esir edilmiştir.

Önlenlere mi ağlayasınız, Ceddiniz Resulullah'ın devletinin nasıl talan edildiğine mi üzülesiniz. Buna hangi yürek dayanabilir ki? Hele bu bir hanımefendi ise... Hz. Zeyneb bütün bu baskıların altında, saraydan içeri dimdik girer. Ve Yezid'i görünce söyle der:

"Yazıklar olsun sana ey Yezid! Elinden geleni, ardına bırakma. Biz Ehlibeyt için ne yapacaksan yap! Bizim senden korkumuz yoktur. Bizim Allah'tan başka hiç kimseden korkumuz yoktur. Fakat şunu iyi bil ki asla bizim adımızı unutturamayacaksın."

Konuşmamın omurgasını Hz. Zeyneb'in bu ifadesi oluşturmaktadır. Vakit uzamasın diye derinlemesine tahlile girmeyeceğim. Sadece bir yeri aralamak/irdelemek istiyorum ve sizin yüce akıllarınıza armağan etmek istiyorum.

Şimdi bir tarafta iktidar/güç var, sözde galip, muzaffer, ümmet-i Muhammed'in halifesi! Hatta kendisi için zaman zaman "Zillullah" yani "Allah'ın yeryüzündeki gölgesi" dediler.

Allah'ın yeryüzündeki son elçisinin kucağında büyümüş ve yetişmiş mutahhar aile

karşısında zafer kazanmış! Yetinmeyip sağ olanlarını esir olarak huzuruna almış. Ve o esirlerden bir hanım diyor ki: "Ne yaparsan yap, bizim adımızı unutturamayacaksın."

Mevzumuzun adına başından beri, "Kerbela'yı anlamak için anlamak" demiştik. "Anlamak" açısından bu sahne çok önemlidir.

Hiçbir şey bilmesek dahi Yezid ve onun varislerinin hâkim

olduğu tarihte, Ehlibeyt'in makamı ve mazlumiyeti ne kadar örtülmüş olursa olsun, biz onu anlamaktan ne kadar uzak bırakılmış olursak olalım, Hz. Zeyneb'in bu ifadesini bütün tarih kitapları kaydetmiştir. Biz Hz. Zeyneb'in ifadesinden şunu anlıyoruz ki: "İslam devleti halifesinin! Neyneva çölündeki operasyonunun hedefi, Ehlibeyt'in adlarının unutturulmasıdır. İşte bu, Kerbela savaşının asıl hedefidir."

Günümüz hukuk dilinde bir ifade vardır. Birisi, başka birisi hakkında bir şey söyler ve söylenen taraf, eğer resmî bir tekzip yayınlamaz veya hilafına bir şey söylemezse onun sübutuna/gerçekliğine hükmedilir. Tarih kitaplarının kaydettiğine göre, "Ey Yezid! Elinden geleni yap, fakat sen bizim adımızı unutturamayacaksın." ifadesi karşısında Yezid'in herhangi bir tekzibi veya herhangi bir cevabı olmamıştır.

İmam Seccad, Hz. Zeynep ve tüm Kerbela esirleri öncelikle Kufe'de Yezid'in komutanı İbn Ziyad'ın sarayına getirilmişlerdi. Alenen Müslümanların inançlarıyla oynanıyordu. Fakat

Hz. Zeynep ve Hz. İmam Seccad'ın (a.s) Hakk'ı ve gerçekleri haykırışı karşısında zalimlerin nasıl aciz, cevapsız ve çaresiz kalarak rezil rüsva olduklarını tarih kaydediyordu. Allah

Resulü'nün hanedanı görünüşte esir ama aslen azîz idiler. İbn Ziyad ve ordusu sözde galip ama aslen zelîl idiler. Bugün de bu gerçek tüm açıklığıyla göstermektedir ki, İmam Hüseyin (a.s) ve yarenleri galip, karşı taraf ise mağluptur.

Hz. Fatıma gibi bir annenin kızı olan Zeynep, Kerbela hadisesinden sonra yılmadan doğruları savunmuş ve haykırmıştır. Bunu Peygamber'in "cihadın en üstünü zalim liderin karşısında hakkı söylemektir" hadisinin gereğini yerine getirmiş; Bunu Yezid'in huzuruna çıkarıldığında yaptığı konuşmayla ispatlamıştır.

Muharrem Ayı, Mazlumların Yası ve Kerbela

Ehlibeyt taraftarları, İmam Hüseyin'i ziyaret etmeyi büyük bir sevap ve bir vicdan borcu bilirler. Kerbelâ'ya gidemeyenler de, oldukları yerde ziyaret ederler. "Âşûrâ", onuncu gün demektir. On iki imamın beşincisi ve İmam Hüseyin'in torunu İmam Muhammet'ül-Bakır, "Her gün Âşûrâ, he yer Kerbelâ" buyurarak İmam Hüseyin'in her gün ve her yerde ziyaret edilebileceğini (anla bilineceğini) bildirmiştir.

Muharrem Orucu'nu Anadolu ve Rumeli Alevilerine has bir özelliktir. Yaygın bir kanının aksine '12 İmam Orucu' Hz. Ali'ye ve Ehlibeyte bağlılıklarıyla bilinen Şii, Caferi ve Arap Nuseyrilerince zorunlu bir oruç olarak görülmez.

Muharrem ayı, bütün Aleviler için yas ayıdır. Aleviler, Muharrem ayında kimi yerlerde 10, kimi yerlerde de 12 gün oruç tutarlar. 10 Ekim 680'de Kerbelâ'da Yezit tarafından öldürülen İmam Hüseyin ve 71 kişi için tutulan oruç aslında bir yas ibadetidir ve İmam Hüseyin şahsında bütün mazlumlara adanır.

Aleviler, Hz. Ali ile Muaviye arasında, sonra onların oğulları olan İmam Hüseyin ile Yezit arasındaki mücadeleye basit bir "iktidar kavgası" olarak bakmazlar. Aleviler için bu mücadele asıl olarak mazlum ile zalimin mücadelesi olduğu gibi, özgürlükle esaretin ayrışmasını da simgeler. Çünkü İmam Hüseyin, haksızlığa tavır almış, canı pahasına Yezit'e biat etmemiştir. Bundan dolayı da, Aleviler için, Hz. Ali ve oğlu İmam Hüseyin mazlumluğun, direnişin ve adaletin, Muaviye ve oğlu Yezit ise zalimliğin sembolleridir. Bilimsel olarak ele alındığında bu oruç insanlığın en kadim matemlerinden biridir. Kökeni Sümer efsanelerine Anadolu'daki Ana tanrıça tapınmalarına kadar ulaşmaktadır.

Yaygın bir kanının aksine "Muharrem Orucu" veya adına "12 İmam Orucu" da denen matem orucu, Hz. Ali'ye ve Ehlibeyte bağlılıklarıyla bilinen Şii, Caferi ve Arap Alevilerince zorunlu bir oruç olarak görülmez. Bu durum Muharrem Orucu'nu Anadolu ve Rumeli Alevilerine has bir özelliktir. Nitekim Kul Nesimi bunu "biz bir oruç tutarız, başka birine benzemez" dizeleriyle dile getirmişti

Anadolu ve Balkanlarda çağlar boyu "kapalı devre" yaşanan bu kutsallık, 1960'lar sonrası Alevilerin kentlere göç etmesi ve dernekler kurarak örgütlenmeleri sonucu "Muharrem Orucu" olarak bugün Türkiye gündemine de oturmuş, bu nedenle mecliste bile "Muharrem ayı" ile ilgili yeni bir düzenleme yapılmak zorunda kalmıştır.

Bu geleneği oluşturanlar olarak

"Muharrem Sohbetleri" başlığıyla, bugünden başlayarak 12 gün boyunca, Muharrem Orucu ile ilgili bilgileri sizlerle paylaşacağız. İnanç önderleri de sizden gelecek soruları yanıtlayacaklar. Siz de sorularınızı, yorumlarınızı ve önerilerinizi lütfen bizimle paylaşınız.

MUHARREM ORUCU NİÇİN TUTULUR?

Anadolu Alevi- Bektaşileri 10 Muharrem'i bir matem günü olarak değerlendirirler. Çünkü Hz. Hüseyin 10 Muharrem (18 Ekim) 680'de Yezit orduları tarafından Kerbelâ'da önce susuz bırakılıp daha sonra da başı kesilmek sureti ile şehit edilmiştir. Bundan dolayı Muharrem ayının ilk 12 günü yas-ı matem günleridir. On iki gün boyunca oruçla yas tutan Aleviler, böylece Hüseyin'in Kerbelâ'daki direncini anarken, Yezit' in Hüseyin'e ve ailesine yaptığı vahşeti lanetlerler. Muharrem'in başlangıcı takvimlerde belirtilmekle beraber, geleneksel olarak Muharrem'e Kurban bayramının son gününden 17 gün sayarak başlanır.

KAVRAM: KERBELA

Kerbelâ, Irak'ta, Hazreti Peygamber'in kızları Hazret-i Fatıma ile damatları Hazret-i Ali'nin oğulları İmâm Hüseyin'in, Yezidin emriyle Kûfe valisi Ziyâd oğlu Ubeydullah'ın, ashaptan Sa'd b. Ebu-Vakkas oğlu Ömer'in kumandası altında gönderdiği ordu tarafından sarılıp Hicretin 61.yılı (M.680) Muharrem – ayının- onuncu günü, yanındakilerle –beraber- şehit edildiği ve defnolunduğu, türbelerinin bulunduğu yerin adıdır. yezit ordusu Kerbelâ'da İmam Hüseyin'i ve ona uyanları (onun yandaşlarını), ehlibeytini 61.yılının ilk ayı olan Muharrem'in ikinci günü kuşatmış, yedinci günü Fırat nehrinin suyunu onlardan kesmiş, onuncu gününde kendisine uyanları ve kendisini şehit edip Ehlibeytini esir etmişti. Bu facia, İslam âlemini elemelere boğmuş, bu münasebetle de her hangi bir yerde yiyecek-içecek kalmazsa "Burası kerbelaya döndü" deyimiyle bu facia hatırları olmuştur.

(ABDÜLBÂKİ GÖLPINARLI, *Tasavvuf'tan Dilimize Gecen Deyimler ve Atasözleri, Sayfa 198*)

Kerbela'da İmam Hüseyin ile (a.s.) Birlikte Şehit Olanlar

İmam Hüseyin(a.s.) Kerbela'ya Varmadan Önce Müslim Akil ile Şehit Olanlar:

1. Müslim bin Akil
2. Muhammed bin Müslim Akil
3. İbrahim bin Müslim Akil
4. Meşkur (Akil oğlularını zindandan kurtaran zindancı)
5. Hani (Müslim bin Akil'i evinde saklayan)
6. Muhammet bin Kesiyir
7. Mahdum Bin Muhammet Kesiyir
8. Kays bin Arabi
9. Gülam Selam (Basra'da Şehit oldu)

Kerbela'da

İmam Hüseyinle (a.s.) Birlikte Şehit Olanlar:

10. Hür bin Riyah
11. Ali bin Hur
12. Urve bin Gulam Hur
13. Mis'ab bin Riyah Hur
14. Abdullah Arm bin Kelbi Ebu Talip
15. Berir bin Hasini Hamadani
16. Veheb bin Kelbi
17. Ömer bin Halil
18. Halil bin Ömer
19. Said bin Hanzala
20. Ömer Abdullah Muhyi
21. Vekkas bin Malik
22. Serih bin Ubeyd
23. Müslim bin Aysece
24. Mahdum bin Müslim
25. Hilal bin Raf'i
26. Abdurrahman bin Abdullah
27. Yahya bin Müslim Mazeni
28. Abdurrahman bin Ürve
29. Maik bin Enes
30. Ömer bin Muta
31. Hasim bin Utbe Vakkas
32. Fazl bin Ali Mürteza
33. Habib bin Mezahir
34. Hamza bin Harir
35. Zeyd bin Muhacir Cafi
36. Enes bin Ma'kel
37. Zehir bin Hassan
38. Cafer bin Müezzin
39. Yusuf bin Haris
40. Maik bin Utbe
41. Faris
42. Hanzala bin Sa'd
43. Zeyd bin Ziyad Saabi
44. Sa'd bin Abdullah
45. Cebave bin Haris
46. Ömer bin Cebave
47. Muhammed bin Mikdad
48. Abdullah bin Deccane
49. Saad bin Gulam Mevley-i
50. Kays bin Rebia
51. Sit bin Seyyid
52. Ömer bin Ferrat
53. Müslim bin Hammad
54. Abdullah bin Müslim
55. Cafer bin Akil
56. Abdurrahman bin Meczub İlahi Sarib
57. Muhammed bin Abdullah Cafer
58. Muhammed bin Avf Abdullah
59. Avn bin Avf
60. Abdullah bin İmam Hasan
61. Muhammed bin Enes
62. Sa'd bin Deccane
63. Firuzan
64. Kasım bin İmam Hasan
65. Ebubekir bin İmam Hasan
66. Osman bin Ali
67. Avn bin İmam Ali
68. Abdullah bin İmam Ali
69. Abbas bin İmam Ali
70. Ali Ekber bin İmam Hüseyin
71. Ali Asgar bin İmam Hüseyin
72. İmam Hüseyin bin İmam Ali

İmam Rıza şöyle dedi:

"Bizim musibetlerimizi duyup bize yapılan zulme ağlayan kimse kıyamet günü bizim derecemizde olur. Bizim musibetlerimizi duyup ağlayan veya ağlatan kimse gözlerin ağladığı gün ağlamaz, bizim anımız için kurulan meclislerde oturan şahsın kalbi, kalblerin öldüğü günde ölmez."

Hür b. Yezid er-Riyahî'nin Tövbesi

Hür b. Yezid b. Naciye Temimi Yerbui Riyahi İmam Hüseyin'in (a.s) yârenlerinden, Kerbela şehitlerinden, Kufe'nin büyükleri ve ileri gelenlerindedir . Hür, kavmi arasında saygın birisi ve aynı zamanda Cahiliyet ve İslam döneminin her ikisini de görenlerdendir. Hür, Ubeydullah b. Ziyad'ın Kerbela'daki ordularının bir bölümünün komutanlığını yapmaktaydı. Yaptığı hatadan vazgeçerek, pişmanlık duyup, İmam Hüseyin'e (a.s) katılmasından dolayı Şialar arasında saygın bir yeri vardır.

Ömer b. Sa'd saldırı hazırlığına geçtiğinde, Hür b. Yezid ona şöyle dedi: "Allah işlerini düzene koysun! Bu adamla savaşmak mı istiyorsun?" Ömer b. Sa'd dedi ki: "Evet. Allah'a yemin ederim, hem de öyle bir savaş olacak ki en kolayı, başların kesilmesi ve ellerin bedenden ayrılması olacaktır!"

Hür, "Peki Hüseyin'in bulunduğu önerilerden hiçbirisi de mi sizi razı etmiyor?" dediğinde, Ömer b. Sa'd şöyle dedi:

"Şunu bil ki, andolsun Allah'a, eğer iş benim elimde olsaydı, kesinlikle kabul ederdim. Ama senin emîrin Ubeydullah kabul etmedi." Bu konuşmadan sonra Hür ordudan ayrılarak bir köşeye çekildi. Kendi kavminden Kurra b. Kays da onunla birlikte idi. Hür ona dedi ki: "Ey Kurra! Bugün atına su verdin mi?"

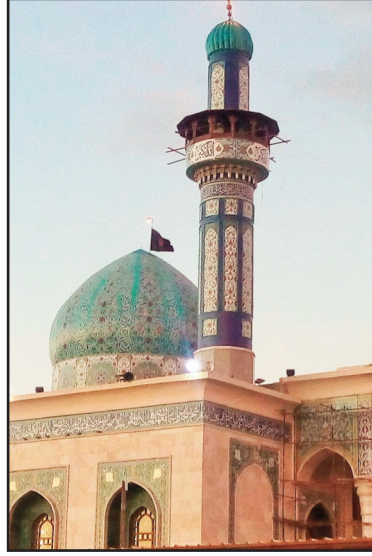
Kurra, "Hayır." dediğinde, Hür ona, "Ona su vermek istiyor musun?" dedi.

Kurra diyor ki: "Allah'a yemin ederim ki, onun ordudan ayrılma ve savaşa katılmama niyetinde olduğunu, benim de bu sahneyi görmemden ve onu ihbar etmemden rahatsız olduğunu düşündüm. Bu yüzden de sorusunun cevabında şöyle dedim: 'Hayır, ona su vermedim. Ona su vermeye gidiyorum.'

Böylece onun yanından ayrıldım. Ama Allah'a yemin ederim ki, eğer yapmak istediği o işi bana söylemiş olsaydı, ben de hiç kuşkusuz onunla birlikte Hüseyin'e (a.s) katılırdım." Hür, yavaş yavaş İmam Hüseyin'e (a.s) doğru yaklaşıyordu. Kendi kavminden olan Muhacir b. Evs adında birisi ona şöyle dedi: "Ey Yezid'in oğlu! Ne yapmak istiyorsun? Saldırmayı mı düşünüyorsun?" Hür sustu ve titremeye başladı.

Muhacir şöyle dedi: "Ey Yezid'in oğlu! Vallahi, senin hâlin insanı şüphelendiriyor. Allah'a yemin ederim ki, seni şimdi gördüğüm şekilde hiçbir yerde görmedim. Saldırmak mı istiyorsun? Eğer bana Kûfe ehlinin en cesuru kimdir diye sorsalar, senden başkasını göstermem. Sende gördüğüm bu hâl de nedir?"

Hür şöyle dedi: "Allah'a yemin ederim,

kendimi, cennetle cehennemden birini seçmek üzere serbest buluyorum. Allah'a yemin ederim ki, parça parça olsam da, ateşe atılıp yakılsam da cennetten başkasını tercih etmem." Sonra atını mahmuzladı ve Hüseyin'in (a.s) karargâhına doğru sürdü. Hüseyin'in yanına vardığında, ona şöyle dedi:

"Ey Allah Resulü'nün oğlu! Ben senin dönmene engel olan, (kaçmaman için) yolda seninle hareket eden ve seni bu mekânda kontrol altına alıp

burada kalmaya mecbur kılan kimseyim. Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a yemin ederim ki, bu kavmin senin sunduğun öneriyi reddedeceğini, işlerinin buraya varacağını tahmin etmiyordum. Kendi kendime şöyle diyordum: Onların emrine uymadığımı tasavvur etmesinler diye onların bazı işlerinde onlara (Ubeydullah'ın ordusuna) itaat edeyim. Sonuçta onlar Hüseyin'in sunduğu önerileri kesin kabul ederler. Allah'a yemin ederim, eğer onların senin sunduğun öneriyi kabul etmeyeceğini bilseydim, asla bunları yapmazdım. Şimdi yaptığım bu işlerden dolayı

Rabbime tövbe etmiş olarak senin yanına geldim. Senin huzurunda ölünceye kadar canımla sana yardım etmek istiyorum.

Acaba bunu benim için tövbe olarak kabul ediyor musun?"

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Evet, Allah senin tövbeni kabul edecektir ve seni bağışlayacaktır. Adın nedir senin?"

Hür, "Ben Hür b. Yezid'im." dediğinde İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Sen, annenin adlandırdığı gibi gerçekten hürsün.

İnşallah sen dünyada da, ahirette de hürsün. Atından aşağıya in."

Hür, "Senin için ata binmiş olmam (atta savaşmam), attan inmiş olmamdan (piyade savaşmamdan) daha iyidir. Bir müddet atın üstünde onlarla savaşacağım. Ne de olsa sonunda attan indirileceğim." İmam Hüseyin (a.s), "O hâlde düşündüğün gibi yap." buyurdu.

Taberî, Tarihu'l-Ümeme ve'l-Müluk, c.5, s.426; Tarih-i Yakubî, c.2, s.230

Kerbela Alemdarı Hz. Ebulfazl Abbas

Hz. Ali'nin (a.s) oğlu, Hz. Hüseyin'in (a.s) kardeşidir. Aşura günü Hüseyinlerin bayraktarıydı. Abbas, lügatte orman aslanı ve aslanların dahi korkup kaçtığı aslan anlamına gelir.^[1]

Annesi, daha sonraları Ümmül Benin (oğullarının anası) künyesiyle tanınan Fatıma el-Kilabiyye'dir.

Hz. Ali (a.s), Hz. Fatıma'nın (s.a) şehadetinden sonra Ümmül Benin'le evlenmiş, Abbas bu evlilikten dünyaya gelmişti. Ümmül Benin'in en büyük oğluydu. 4 Şaban 26 hicrî'de (15 Mayıs 647) doğduğu rivayet edilmiştir.

Ümmül Benin'in dört yiğit oğlu vardı ve bunların hepsi İmam Hüseyin'in (a.s) saflarında Kerbela'da şehit olmuşlardı. Hz. Ali şehit olduğunda Abbas 14 yaşındaydı. Kerbela'da şehit olduğunda ise henüz hayatından 34 yıl geride kalmıştı.

Ebulfazl ve Ebu Fazıl künyeleriyle anılan Abbas'ın en meşhur lakapları ise Kamer-î Benî Haşim, Sakka, Sahib-i Liva'î Hüseyin, Alemdar, Ebu'l-Kırba, Abdu's-Salih ve Babu'l-Havaic idi.

Kerbela hadisesinde İmam Hüseyin'in (a.s) bayraktarlığını yapmış, Ehlibeyt'e ve küçük çocuklara su verme işini üstlenmiş, çadırların güvenliğinden bizzat kendi ilgilenmiş ve hayatta kaldığı sürece Ehlibeyt'in güven içinde çadırlarda kalmalarını sağlamıştır.

İmam Hüseyin (a.s), Tasua günü düşman ordusundan bir gün daha mühlet alması için onu görevlendirdiğinde "Canım sana feda olsun, ey kardeşim!"^[2] tabirini kullanmış, böylece onun ne denli yüce bir konuma sahip olduğunu dile getirmiştir.

Aşura günü diğer üç kardeşi, Hz. Abbas'tan önce şehadete erdiler. Hz. Abbas, İmam Hüseyin'den (a.s) savaş meydanına çıkmak için izin isteyince, İmam (a.s) meydana gitmeden susuz yavrularına ve susuzluk ateşi içinde yanan çadırlara su getirmesini istedi. Bunun üzerine Fırat'a doğru hareket etti. Buraya varıp su tulumlarını doldurduktan sonra geri dönerken düşman tarafından muhasaraya alındı ve su yolunda onlarla savaşmaya başladı. Çatışma sırasında her iki eli de kesildi ve

Fırat nehri kenarında şehit düştü. Şehadetinden önce de meydana çıkarak Hz. Hüseyin'in (a.s) yanında defalarca savaşmıştı.

Hz Abbas (a.s), fedakârlık ve vefa abidesiydi. Fırat nehrine su almak için girdiğinde susuz olmasına rağmen İmam Hüseyin (a.s) ve çocuklarının susuz olduğunu düşünerek onlar su içmedikçe bir yudum dahi su içmeyeceğine dair yemin etmiş, kendi kendine şunları söylemişti:

*Ey nefis, Hüseyin'den sonra zelil olasın
Ondan sonra olmamal, yaşamamalsın
Hüseyin şuracıkta ölümle yüz yüzeyken
Serin suyu sen mi yudumlayacaksın?
Andolsun ki bu, benim dinimde yoktur!^[3]
Sağ eli kesildiğinde şu recezi okumuştun:
Sağ kolumu kesseniz de vallahi
Sonsuza dek savunurum dinimi
Ve savunurum yakinen inandığım İmam'ı
Tertemiz ve Emin olan Peygamber'in neslini
Sol kolu kesilince de şu şiiri okudu:
Ey nefis, korkmayasın küffardan
Müjdele beni Cabbar'ın rahmetiyle
Ve seçkin Peygamber'in yanında olmakla
Hileyle sol kolumu kesti zalimler
O halde ey Rabbim, kızgın ateşe ulaştır onları!*

Hz. Abbas'ın şehadeti, İmam Hüseyin (a.s) için çok ağır ve yıkıcı oldu. İmam (a.s), yaralı kardeşinin başucuna vardığında "Belim şimdi büküldü, çarem tükendi ve düşmanımın şamatası yükseldi!"^[4] şeklinde yürek yakan sözlerle feryat etmişti. Mübarek bedeni Fırat'ın küçük uzantısı olan Alkame'nin kenarında kaldı. İmam (a.s) daha sonra çadırlara dönerek onun şehadet haberini Ehlibeyt'e bildirdi. Kerbela şehitlerinin defni sırasında da mübarek bedeni aynı yerde toprağa verildi. İmam Hüseyin (a.s) ile Hz. Abbas'ın kabri arasındaki mesafe bu yüzdendir.

Dipnotlar

[1]—Lügatname, Dehhüda.

[2]—el-İrşad, c.27, s.90.

[3]—Biharü'l-Envar, c.45, s.41; Maali's-Sibtayn, c.1, s.446; Maktel, Harezmi, c.2, s.30.

[4]—Maali's-Sibtayn, c.1, s.446; Maktel, Harezmi, c.2, s.30.

İmam Zeynelabidin (a.s) Abbas b. Ali'nin yüce makamı hakkında şöyle buyurmuştur:
"Allah, amcam Abbas'a rahmet eylesin. Hiç kuşkusuz o fedakârlık sergiledi, imtihan verdi ve kendi canını kardeşi için feda etti. Derken her iki kolu da (bu fedakârlık sırasında) kesildi. Allah da bu kolları yerine ona, cennette meleklerle birlikte uçacağı iki kanat verdi. Nitekim daha önce de Cafer b. Ebu Talib'e aynıyı vermişti. Doğrusu Abbas'ın yüce Allah katında öyle bir makamı vardır ki kıyamet gününde bütün şehitler ona gıpta edeceklerdir."^[5]

5- Sefinetü'l-Bihar, c.2, s.155.

Meyssem-i Tammar'ın Şehadeti

Meyssem, umre dönüşü, Mekke'den Kufe'ye dönerken yolda İbn-i Ziyad'ın adamları tarafından tutuklanır. Zindanda Muhtar Saka'fi ile karşılaşır ve ona yakında zindandan çıkacağı haberini verir. İbn-i Ziyad, Ureyfi'den (kavmin lideri) Meyssem'i ona teslim etmesini aksi takdirde onu öldüreceğini söyler. Anlaşıldığı kadarıyla İbn-i Ziyad süvari birliğinden yüz kişiyi onunla birlikte gönderir ve Meyssem'i Kadisiye'de (Kufe'ye on beş kilometre mesafede) tutuklatır ve Kufe'ye götürerek darağacına astırır.^[14]

Meyssem et-Temmar el-Esedî Kufî, İmam Ali'nin (a.s) seçkin ashabındandır. Kerbela Vakiasından önce İbn-i Ziyad'ın emri ile Kufe'de darağacına asılmış ve şehit olmuştur.

Hayatı hakkında çok aydınlatıcı bilgiler bulunmamaktadır. Kufe'de hurma sattığı, keramet sahibi olduğu ve gelecekte yaşanacak bazı olaylardan haber verdiği rivayet edilmiştir.

Dediklerine göre Meyssem-i Tammar, Acem (Araplar'ın Arap olmayanlara ve özellikle İranlılar'a verdikleri isim) asıllıdır. Günümüz yazarlarından bazıları, onun İranlı olduğunu belirtmişlerdir;^[1] ancak Ben-i Esed kabilesinden bir kadının kölesi olduğu için, bu kabileye müntesiptir.^[2] Hz. Ali (a.s) Meyssem'i kadından satın almış ve azat etmiştir. Hz. Ali (a.s) Meyssem'e adını sorunca "Salim" der. Sonra Hz. Ali (a.s): "Allah Resulü (s.a.a) Acem diyarında babanın senin adını "Meyssem" koyduğunu bana haber vermiştir" der. Meyssem: "Allah Resulü ve Müminlerin Emiri doğru buyuruyorlar. Allah adına yemin ederim ki Acem diyarında benim adım öyleydi." Bunun üzerine Hz. Ali (s.a): "Salim ismini bırak, Resulullah'ın (s.a.a) seni andığı önceki adına dön" diye buyurur. Böylelikle Salim, "Meyssem" adını alır ve künyesi "Ebu Salim" olur. Bir başka künyesi ise Ebu Salih'tir.^[3]

Meyssem, Kufe pazarında hurma sattığından kendisine "Temmar" (hurmacı) lakabını vermişlerdir.^[4] Bir başka rivayete göre "Darül Rızk" denilen yerde kavun satarmış.^[5]

Meyssem, Muaviye'nin ölümünü önceden bilmiş^[6] ve İmam Hüseyin'in (a.s) şehadet haberini de "Cuble" adında Mekkeli bir kadına haber vermiştir.^[7] Meyssem, ayrıca kendi taifesinin elebaşı tarafından tutuklanacağını, İbn-i Ziyad'ın^[8] emri ile şehit edileceğini ve Muhtar b. Ebû Ubeyd b. Mesud es-Sekafî'nin hapisten çıkacağını da önceden haber vermiştir.^[9]

Meyssem-i Tammar'da bulunan bu özellikler,

onu İmam Ali'nin (a.s) seçkin yaranlarından^[10] havarilerinden ve değerli ashabından saymalarına neden olmuştur.^[11] Nitekim bazı kayıtlarda Meyssem-i Tammar, "Şortetu'l Hamis"ten sayılmıştır. Bu grup, Hz. Ali (a.s) ile savaşlarda son nefeslerine kadar Hz. Ali'ye (a.s) destek vereceklerine dair antlaşmışlardı.^[12]

Meyssem'in

Tutuklanması ve Katledilmesi

Birinci Rivayet: Meyssem'in tutuklanması ve şehadeti hakkında iki rivayet bulunmaktadır. Birinci rivayette İbn-i Ziyad, Yezid b. Muaviye'nin emri ile –Ehlibeytin ciddi taraftarlarından olduğunu biliyordu- Meyssem'i tutuklatarak darağacına astırır.^[13]

Dipnotlar:

[1]-Dinin İhyasında İmamların (a.s) Rolü, c. 1, s. 131.

[2]-Keşşî, er-Rical, s. 9; Müfîd, el-İrşâd, c. 1, s. 323; Necaşî, er-Rical, s. 14; Tusî, er-Rical, s. 81, 224, k. 1415.

[3]-Keşşî, er-Rical, s. 9; Müfîd, el-İrşâd, c. 1, s. 323; Tabersî, İlamü'l Verâ bi-Alami'l Hüda', c. 1, s. 323; Kas Şazan Kummî, el-Fezail, s. 2-3, Meyssem'in künyesini "Ebu Cafer" olarak yazmıştır.

[4]-Bkz. İbn-i Şehraşub, Menakıb-u Âl-i Ebî Talib, c. 2, s. 329.

[5]-Keşşî, er-Rical, s. 78.

[6]-Bkz. Keşşî, er-Rical, s. 80.

[7]-İbn-i Babeveyh, Emalî, s. 189 – 190.

[8]-Bkz. Keşşî, er-Rical, s. 81- 82; Şerif er-Razî, Hasaisü'l Eimme, s. 54 – 55.

[9]-Müfîd, el-İrşâd, c. 1, s. 324 – 325; İbn-i Ebü'l Hadid, Şerh-i Nehcü'l Belağa, c. 2, s. 293.

[10]-İbn-i Nedim, el-Fihrist, s. 223; Tusî, el-Fihrist, 1417, s. 150.

[11]-Keşşî, er-Rical, s. 9; Müfîd, el-İhtisas, s. 3; Ağa Bozorg-u Tahrani, c. 2, s. 18, 164.

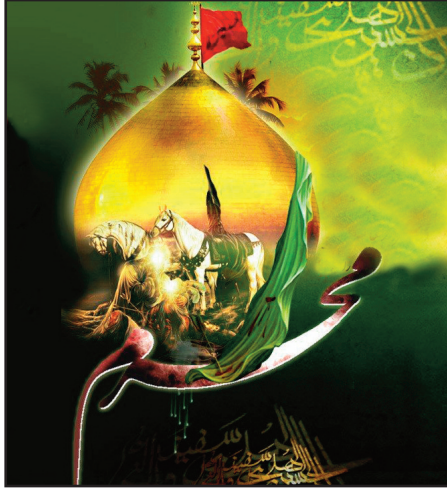
[12]-Berki, el-Mehasin 1342; s. 3- 4; Müfîd, İhtisas, s. 2 – 3.

[13]-Müfîd, el-İrşâd, c. 1, s. 324 – 325.

[14]-Huseybi, el-Hidayetu'l Kubra, s. 133; Keşşî, Rical, s. 82–84; Şerif er-Razî, Hasaisü'l Eimme, s. 54 – 55.

Kerbela Kronolojisi

"Bitmeyen bir yas, bitmeyen bir diriliştir KERBELA"

Şam, Medine, Kûfe, Mekke ve Kerbela'da, Aşura hadisesiyle ilgili gelişen olaylar kronolojik olarak aşağıda belirtilmiştir:

15 Recep 60 h. (M.679): Muaviye'nin Şam'da ölümü ve Yezid'in onun yerine geçmesi.

28 Recep 60 h. (M.679): İmam Hüseyin (a.s.)'den biat alınması gerektiğine dair Yezid tarafından gönderilen mektubun Medine valisine ulaşması.

29 Recep 60 h. (M.679): Velid'in İmam Hüseyin (a.s.)'i biate çağırması, İmam Hüseyin'in (a.s.) Peygamber'in kabrini ziyaret edip vedalaşması, Ehlîbeyt'i de yanına alarak bir grup Benî Haşim ile Medine'den hicret etmesi.

3 Şaban 60 h. (M.679): İmam Hüseyin (a.s.)'in Mekke'ye girişi ve halkla görüşmesi.

10 Ramazan 60 h. (M.679): Kûfeli Şiîler tarafından gönderilen iki elçinin İmam'a ulaşması ve gönderilen mektupların İmam'a iletilmesi.

15 Ramazan 60 h. (M.679): Binlerce mektubun İmam'a ulaşması ve bunun akabinde İmam'ın, araştırma yapması amacıyla Müslim b. Akil'i Kûfe'ye göndermesi.

5 Şevval 60 h. (M.679): Müslim b. Akil'in Kûfe'ye girişi, halkın görkemli karşılaması ve biatleri.

11 Zilkade 60 h. (M.679): Müslim b. Akil'in bir mektup yazarak İmam Hüseyin (a.s.)'i Kûfe'ye çağırması.

8 Zilhicce 60 h. (M.679): Müslim b. Akil'in Kûfe'de 4000 kişiyle kıyam etmesinin ardından yalnız bırakılması ve bu yüzden Tav'a'nın evinde saklanması.

Gelişmelerin ardından İmam Hüseyin (a.s.)'in haccını umreye çevirmesi, halka yönelik bir konuşma yaparak ailesi ve yarenlerinden oluşan 82 kişilik bir kabileyle Kûfe'ye doğru yola çıkması.

Hani'nin yakalanarak şehit edilmesi.

9 Zilhicce 60 h. (M.679): Müslim'in tek başına Kûfelilerle savaşmasının ardından yakalanarak Kûfe Daru'l-İmaresi'ne getirilmesi ve burada, binanın çatısında şehit edilmesi.

İmam Hüseyin (a.s.)'in Mekke dışında Ferazdak ile görüşmesi.

Zilhicce 60 h. (M.679): İmam Hüseyin (a.s.)'in Serâf Konağı'nda Hür'ün ordusuyla karşılaşması.

Zilhicce 60 h. (M.679): Uzeybu'l-Hecanat Konağı'nda Müslim b. Akil ile Kays b. Musahhar'ın şehadet haberlerini bir kez daha alması.

2 Muharrem 61 h. (M.680): İmam Hüseyin (a.s.)'in Kerbela'ya girişi ve burada çadırların kurulması.

3 Muharrem 61 h. (M.680): Ömer b. Sâd'ın 4000 kişilik bir orduyla Kerbela'ya girişi ve İmam'ı biate çağırması.

5 Muharrem 61 h. (M.680): Sebes b. Rib'î'nin 4000 kişilik bir orduyla Kerbela'ya girişi.

7 Muharrem 61 h. (M.680): Kûfe'den gelen emir üzerine su yollarının İmam'a ve beraberindekilere kapatılması.

Fırat kenarına Amr b. Haccac komutasında 500 süvarinin yerleştirilmesi.

9 Muharrem 61 h. (M.680): Şimr'in 4000 kişilik bir orduyla Kerbela'ya girişi ve İmam Hüseyin'in kesin olarak öldürülmesi gerektiğini ifade eden İbn-i Ziyad'a ait mektubu Ömer b. Sâd'a vermesi, Hz. Abbas'a amanname vermek istemesi, Ömer b. Sad'ın ordusunun hücumu geçmesi ve İmam'ın namaz, münacat vb. ibadetler için bir gece daha mühlet istemesi.

10 Muharrem 61 h. (M.680): İmam'ın (a.s.) ordusuyla Kufe ordusunun savaşa başlaması, İmam'ın ve Hüseyinîlerin şehadeti, çadırların yağmalanması, İmam'ın (a.s.) mübarek basının Hulî vasıtasıyla Kûfeye gönderilmesi.

11 Muharrem 61 h. (M.680): Ömer b. Sad'ın, kendi askerlerinden ölenlere cenaze namazı kıldıktan ve onları defnettikten sonra Ehlîbeyt esirlerini de yanlarına alarak ordusuyla birlikte Kerbela'dan Kûfe'ye hareket etmesi.

1 Safer 61 h. (M.680): Ehlîbeyt esirlerinin Şam'a girişi.

20 Safer 61 h. (M.680): Ehlîbeyt'in Şam'dan Medine'ye dönüşü.

Kerbela Ansiklopedisi

Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edildiği Kerbela Irak'ın Kufe kenti yakınlarındaki Kerbela Çölü'nde 10 Ekim 680'de Emevi Devleti'nin 2'nci halifesi Yezid bin Muaviye tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, İslam tarihinde asırlardır dinmeyen bir acı olarak yer aldı.

Hız. Müslim İbn-i Akil ve Kûfe'nin İhaneti

Müslim bin Akil, Kufe'de kısa süre içerisinde 18.000 kişinin biatını almayı başarmıştı... Müslim bu hâlde İbn Ziyad'a götürüldü ve İbn Ziyad'la Müslim arasında bir tartışma geçti. İbn Ziyad, "Andolsun canıma seni öldüreceğim!" dedi. Müslim, "Öyle mi?" dedi. İbn Ziyad, "Evet; öyle." dedi. Müslim, "O hâlde müsaade et de akrabalarından birine vasiyette bulunayım." dedi. Sonra orada bulunanlara bakındı ve Ömer b. Saad'a hitap ederek dedi: "Ey Ömer! Seninle akrabayız. Benim senden bir isteğim var ve bu isteğimi yerine getirmelisin. Fakat bu bir sırdır."

Müslim b. Akil b. Ebi Talib İmam Hüseyin'in (a.s) amcaoğlu ve Kufe'de şehit olan ilk yârenidir.^[1]

Müslim b. Akil b. Ebu Talib'in doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Ancak şehit edildiğinde yaşının 28 olduğu^[2] ve şehadetinin hicretin 60. yılında Kufe'de gerçekleştiği söylenmiştir. Babası, Hz. Ali'nin (a.s) kardeşi Akil b. Ebi Talib, nesep ve soyları tanımada uzmandı ve^[3] Arap fasihlerindendi.^[4]

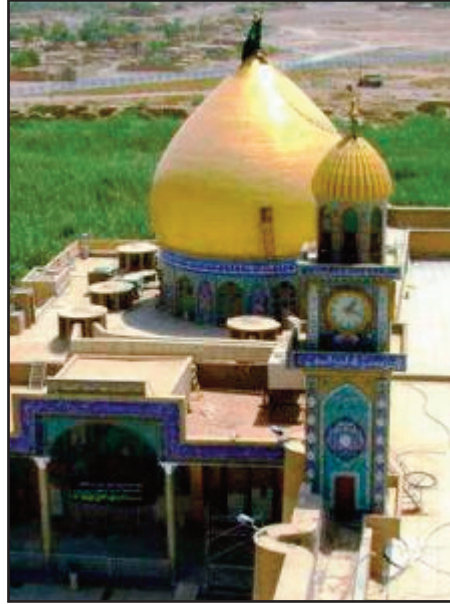
Annesi, Akil b. Ebi Talib tarafından Şam'da satın alınan "Aliye" adında bir köledir.^[5] Belazuri annesinin adının "Hülya" veya "Hilye" olduğunu yazmıştır.^[6]

Ehlisünnet âlimlerinden İbn-i Habban (ö. 354 h.k.) şöyle yazmaktadır: "Müslim b. Akil b. Ebi Talib Haşimi'nin künyesi "Ebu Davut"tur ve Abdumuttalib'in oğulları arasında Hz. Peygamber'e (s.a.a) en çok benzeyen kişidir. Kendisi Hz. Peygamber'in (s.a.a) sahabelerinden bazılarını görmüştür."^[7]

Belazuri, Akil'in çocukları arasındaki en güçlü ve cesur kişinin Müslim b. Akil olduğuna inanmaktadır.^[8]

İmam Hüseyin (a.s) Medine'den Mekke'ye doğru yola çıktığında Müslim b. Akil de onunla birlikteydi. Kufelilerin İmam'a (a.s) gönderdiği mektupların sayısı çoğaldıktan sonra hazret, Müslim'i Kufe'ye göndererek ondan halkın genelinin davetlerinde samimi olup olmadıklarını öğrendikten sonra İmam'ı (a.s) bilgilendirmesini istemiştir.^[9]

Müslim b. Akil, İmam Hüseyin (a.s) Kufe'ye gitmeden önce "İmam'ın (a.s) temsilcisi" unvanı ile Kufe'ye gitmiş; görevi de oranın durumunu gözlemek ve Kufelilerin sözlerinde ısrarlı ve sadık olmaları durumunda İmam Hüseyin'e (a.s) o yönde rapor vermektir. Müslim b. Akil, şehit olmadan 27 gün önce İmam Hüseyin'e (a.s) raporunu göndermiş^[10] ve raporunda Kufelilerin hazır olduklarını

belirtmiştir.

Müslim b. Akil, Kufe'ye vardığında Muhtar b. Ebi Ubeyde'nin evinde kaldı. Şialar burada onun yanına gelip gitmekte ve o da onlara İmam Hüseyin'in (a.s) mektubunu okumaktaydı.^[11] Mes'udi'nin yazdığına göre Müslim b. Akil Kufe'ye girdiğinde adı "Avsece" olan birisinin evinde kaldı.^[12] İbn-i Cevzi ise adı "İbn-i Avsece" olan birisinin evinde kaldığını yazmıştır.^[13]

Ubeydullah b. Ziyad'ın Kufe valisi olarak atanmasından sonra Kufeliler onun karşısında korku ve dehşete kapılmış ve Müslim b. Akil'in (r.a) yanından ayrılarak onu yalnız bırakmışlardır. En sonunda hicretin 60. yılında Arife günü^[14] şehit edilmiştir. Müslim b. Akil'in kabri şerifleri Kufe Mescidi'nin yanındadır.^[15]

Dipnotlar:

- [1]- Ebu'l Ferec İsfahani, Makatilu't-Talibin, s. 52.
 [2]- Şehidi, Seyyid Cafer, Pes ez Pencah Sal, Pejuheş-i Taze Piramun-u Kiyam-ı Hüseyin aleyhis-salam, Tahran, Defter-i Neşr-i Ferhengi İslami, 1380, s. 122.
 [3]- İbn-i Abdu'l Birr, el-İstiyab, c. 3, s. 1079.
 [4]- İbn-i Abdu'l Birr, el-İstizkar, c. 8, s. 249.
 [5]- Ebu'l Ferec İsfahani, Makatilu't-Talibin, s. 52.
 [6]- Belazuri, Ensabu'l Eşraf, c. 3, s. 224.
 [7]- İbn-i Habban, es-Sikat, c. 5, s. 391, Müesseses el-Kutubu's-Sekafiye.
 [8]- Belazuri, Ensabu'l Eşraf, c. 2, s. 77.
 [9]- İbn-i Kuteybe Deyneveri, el-Ahbaru't-Tival, s. 230.
 [10]- Taberi, Muhammed b. Cerir, Tarih-i Taberi, c. 4, s. 297.
 [11]- İbn-i Kuteybe Deyneveri, el-Ahbaru't-Tival, s. 231.
 [12]- El-Mes'udi, Murucu'z-Zeheb ve Maadinu'l Cevher, c. 3, s. 54.
 [13]- İbn-i Cevzi, el-Muntezim fi-Tarihi'l Umem ve'l Muluk, c. 5, s. 325.
 [14]- El-Emin, A'yanu's-Şia, c. 1, s. 593.
 [15]- Es-Seyyidu'l Baraki, Tarih-i Kufe, s. 98.

Kerbela'nın İntikamını Alan Muhtar es-Sakafî

"Allah'ım, sen, (Resul ve Ehl-i Beyt'ine) ilk zulmedeni benim özel lanetime mazhar eyle. Bunun için de, önce birinci, sonra ikinci, sonra üçüncü ve sonra da dördüncüden başla. Sonra da... Yezid'e lanet eyle. Ziyad'ın ve Mercâne'nin oğlu Ubeydullah'a, Sa'd oğlu Ömer'e, Şimr'e, Ebu Süfyan'ın, Ziyâd'ın ve Mervân'ın soyuna kıyamet gününe kadar lanet et." Ziyareti Aşuradan_

Kerbela'nın intikamı

Kalbinde hastalık olan ateşle, suyu aynı kaba koymaya çalışan insanların çoğaldığı, Allah katında kıymeti olmayan ebedi azaba düşer olacağı açık açık ilan edilen zatları savunan, KERBELA'ya SAKİFE'den ilk oku atan insanlığın yüz karası olan kişiler ile birlikte, yüreğinde Ehli Beyt aleyhisselam 'a muhabbet besleyen bulanık zihinlerin çokluğunda siz siz olun evlatlarınıza doğru olanları anlatın... Bu yiğit Sakife'den Kerbela'ya tüm VELAYET düşmanlarından İNTİKAM için kıyam etmiştir. Küfrün sahiplerini okuyun, okutturun ki saf ve temiz olan İmana erişmek mümkün olsun....

Bir yiğit vardı ömrü zindanda geçen, keşkeleri çok olan ama yüreği Ali Muhammed aleyhisselam aşkı ile tutuşan...

O yiğit , Kerbela'dan sonra kutlu aileyi esir alan Ubeydullah İbn Ziyad'ı, Muslim B. Akil'in şehadetine zemin hazırlayan, İmam Hüseyin'i (aleyhisselamı) şehit eden Şimr bin Zî'l-Cevşen'i, İmam Huseyn aleyhisselam'ın mübarek bedeni parça parça olduktan sonra son hamle ile O'nu şehit eden Sinan bin Enes

Neha'i, İmam Huseyn aleyhisselam'ın mübarek başını bedeninden ayıran Havli bin Yezid Esbehi'yi (bazı rivayete göre Sinan bu işi görmüştür.), Kerbelada üç başlı okları ile meşhur olan ve Birini İmam Huseyn aleyhisselam'ın kalbine, birini Alemdar Ebul Fazl Abbas

aleyhisselam'ın gözlerine ve sonuncu oku da Ali Asgar aleyhisselam'ın boğazına atan Hermele bin Kâhil Esedi'yi ve son olarak yukarıda adı geçen ve onlara gönül vermiş binlere komutanlık yapan Ömer İbn Saad'ı KIYAM ederek "Yâ Lesaret'il-Huseyn!" şiarı ile alt eden, felakete uğratan MUHTAR SAKAFİ'dir.

Birkaç hadis ile MUHTAR;

İmam Sadık (aleyhisselam) şöyle buyurur:

1. "Muhtar'ın İmam Hüseyin'in (aleyhisselam) katillerinin kellesini bizim hanedanımıza göndermesine kadar Haşimi kadınlarının hiçbirisi başını taramadı ve kına çalmadı."^[1]

2 "Muhtar hakkında kötü konuşmayın, zira o, bizim katillerimizi öldürdü ve dökülen kanlarımızın öcünü aldı; zorluk anında malını bizim aramızda paylaştırdı ve kocası olmayan kadınları evlendirdi."^[2]

3 Başka bir rivayette de geldiğine göre İmam Seccad (aleyhisselam), Ubeydullah b. Ziyad ve Ömer Sa'd'ın başları kendisine gönderildiğinde secde etti ve Allah-u Teâlâ'ya şükrederek şöyle buyurdu: "Allah-u Teâlâ Muhtar'ı hayırla mükâfatlandırın."^[3]

4 "Muhtar'a sövmeyin; çünkü o katillerimizi öldürmüş, intikamımızı almıştır..."^[4]

DİPNOTLAR

[1] "Biharu'l Envar", c. 45, s. 386; "Ricalü'l Keşşi", s. 127.

[2] "Biharu'l Envar", c. 45, s. 343; "Ricalü'l Keşşi", s. 125.

[3] Ricalü'l Keşşi", s. 127.

[4] "Biharu'l-Envar", c.45, s.343.

"Muhtar'a sövmeyin; çünkü o katillerimizi öldürmüş, intikamımızı almıştır..."

Muhtar, Irak'ta Ehl-i Beyt'in fazilet ve kerametini halka duyurmakla mesguldü. Bu nedenle bulunduğu bölgede Ehl-i Beyt dostlarının tek mercii olmuştur. İmam Ali, İmam Hasan ve İmam Hüseyin'in velayetlerine canı gönülden inanıyor, onları diğerlerinden üstün tutuyordu. Kûfe'de sükunet eden Muhtar, İmam'ın Kûfe'ye elçi olarak gönderdiği Müslim b. Akil'in şehre ayak basmasıyla onu himayesi altına alıp evinde ağırladı. Halktan biat toplaması konusunda ona yardımcı oldu.

Türk tarihinin büyük zaferi: Kut'ül Amare 29 Nisan 1916 tarihinde İngiliz ordusuna tarihinin en büyük hezimetinin yaşatılmasının 108'inci yıl dönümü olan Kut'ül Amare Zaferi; kahramandan ecdadımızın kazandığı destansı zaferlerden biridir. Halil Paşa'nın, İngiliz birliklerini 29 Nisan 1916'da teslim almasının ardından, "Tarih bu olayı yazmak için kelime bulmakta müşkülata uğrayacaktır. İşte Osmanlı sebatının İngiliz inadını kırdığı birinci zaferi Çanakkale'de, ikinci zaferi burada görüyoruz"

Zeynebiye'de Kut'lu Zafer Paneli Düzenlendi

Zeynebiye Hareketi ve Gençlik Merkezi (ZHGM) tarafından Kut'ül Amare Zaferi'nin 108. Yılına özel panel düzenlendi.

CAFERİDER panel salonunda düzenlenen panele, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz ve Siyaset Bilimci Prof. Dr. Cüneyt Akalın konuşmacı olarak katıldı.

Muhammet Çaça'nın sunduğu panel programı saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunması sonrasında, **Siyaset Bilimci Prof. Dr. Cüneyt Akalın**'ın konuşmasıyla başladı. Akalın konuşmasında, "İstiklal savaşımızın bütün büyük komutanları Çanakkale savaşında yetişmiştir. O tecrübe olmasaydı belki de milli mücadelemizi kazanamayacaktık. Vatanın her karış toprağını savunmak milletin görevidir. O zamanlar Kut'ül Amare de vatanımızın bir parçasıydı ve orada savunduk. Ama ne yazık ki daha sonra orayı da kaybettik. Sonuç itibariyle 1. Dünya savaşı Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalama savaşıdır. Osmanlı tarihin gördüğü en büyük

İslam imparatorluğudur. Osmanlı İmparatorluğu Avrupa, Asya ve Afrika'nın keşiştiği bir coğrafyaya hâkim olmuştur. Kut'ül Amare ve bu zamana kadar bütün şehitlerimizi rahmetle, minnetle ve şükranla anıyoruz." dedi.

Panelde konuşan Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, "Hicaz'da

Osmanlı'yla aynı mezhepten olan halk, İngiliz'in yanında durmuştu. Hicaz'da ordumuz açlık ve kıtlık çekmişti. Çünkü her şey yerel halkın elindeydi. Ama bu savaşta İngilizlerin ummadığı bir durum meydana gelmişti.

Çünkü Şii halkı yanlarında göreceklelerini sanıyorlardı. Ama tam aksine Ayetullahlar ellerine silah alıp, halkı da yanına alarak İngilizlere karşı

savaşmışlardır.

Tıpkı 2006'da Şii bölgelerin direnip Amerika'ya karşı savaştığı gibi. Şii halkın Osmanlı'nın yanında olması için Müslüman olması yetiyordu. Şia'nın görüşü budur. Şia hiçbir zaman kardeşini düşmana satmamıştır." dedi.

